



Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

57. aastakäik

25. märts 2014

Sisukord

I Seadusandlikud aktid

OTSUSED

- ★ Nõukogu otsus 2014/161/EL, 11. märts 2014, millega muudetakse otsuse 2009/831/EÜ kohaldamisega 1
- ★ Nõukogu otsus 2014/162/EL, 11. märts 2014, millega muudetakse otsust 2004/162/EÜ seoses selle kohaldamisega Mayotte'i suhtes alates 1. jaanuarist 2014 3

II Muud kui seadusandlikud aktid

RAHVUSVAHELISED LEPINGUD

- ★ Teatis riigihankelingu muutmise protokoll'i jõustumise kohta 5

Hind: 7 EUR

(Jätub pöördel)

ET

Aktid, mille pealkiri on trükitud harilikus trükikirjas, käsitlevad põllumajandusküsimuste igapäevast korraldust ning nende kehtivusaeg on üldjuhul piiratud.

Kõigi ülejäänud aktide pealkirjad on trükitud poolpaksus kirjas ja nende ette on märgitud tärn.

2014/163/EL:

- ★ Nõukogu otsus, 18. november 2013, Euroopa – Vahemere piirkonna lepingu (millega luuakse assotsiatsioon ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Jordaania Hašimiidi Kuningriigi vahel) protokoll (milles käsitletakse Euroopa Liidu ja Jordaania Hašimiidi Kuningriigi vahelist raamlepingut Jordaania Hašimiidi Kuningriigi liidu programmides osalemise üldpõhimõtete kohta) sõlmimise kohta 6

2014/164/EL:

- ★ Nõukogu otsus, 11. veebruar 2014, mis käsitleb rahvusvahelise organiseeritud kuritegevuse vastu võitlemise Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni konventsiooni täiendava tulirelvade, nende osade, lisaseadiste ja laskemoona ebaseaduslikku valmistamist ja nendega ebaseaduslikku kauplemist tõkestava protokoll Euroopa Liidu nimel sõlmimist 7

MÄÄRUSED

- ★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 294/2014, 20. märts 2014, millega kiidetakse heaks oluline muudatus kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste registrisse kantud nime-tuse spetsifikaadis [Lenteja de Tierra de Campos (KGT)] 28
- ★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 295/2014, 20. märts 2014, millega kiidetakse heaks oluline muudatus kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste registrisse kantud nime-tuse spetsifikaadis [Antequera (KPN)] 30
- ★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 296/2014, 20. märts 2014, millega kiidetakse heaks oluline muudatus kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste registrisse kantud nime-tuse spetsifikaadis [Neufchâtel (KPN)] 32
- ★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 297/2014, 20. märts 2014, millega kiidetakse heaks oluline muudatus kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste registrisse kantud nime-tuse spetsifikaadis [Valençay (KPN)] 34
- ★ Komisjoni määrus (EL) nr 298/2014, 21. märts 2014, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1333/2008 II lisa ning komisjoni määruse (EL) nr 231/2012 lisa seoses magneesiumdivesinikdifosfaadi kasutamise kergitusaine ja happesuse regulaatorina ⁽¹⁾ 36
- Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 299/2014, 24. märts 2014, millega kehtestatakse kindlad impordi-väärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril 41



⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

I

(Seadusandlikud aktid)

OTSUSED

NÕUKOGU OTSUS 2014/161/EL,

11. märts 2014,

millega muudetakse otsuse 2009/831/EÜ kohaldamisega

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 349,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu otsusega 2009/831/EÜ ⁽²⁾ lubatakse Portugalil kohaldada 31. detsembrini 2013 Madeiral kui äärepoolseimas piirkonnas toodetud ja kohapeal tarbitavale rummule ja liköörile ning Assooridel kui äärepoolseimas piirkonnas toodetud ja kohapeal tarbitavale liköörile ja kangetele alkoholsetele jookidele madalamat aktsiisimäära. Kõnealuse otsuse artiklis 2 on sätestatud konkreetset toodet, mille suhtes seda erandit kohaldatakse. Nimetatud otsuse kohaselt võib Portugal kohaldada nende toodete suhtes aktsiisimäära, mis on madalam nõukogu direktiivi 92/84/EMÜ ⁽³⁾ artiklis 3 sätestatud alkoholi aktsiisi täismäärast ja samuti direktiivis 92/84/EMÜ sätestatud alammäärast, kuid mitte üle 75 % madalam tavalisest riiklikust alkoholiaktsiisist.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 26. veebruari 2014. aasta arvamus.

⁽²⁾ Nõukogu 10. novembri 2009. aasta otsus 2009/831/EÜ, millega lubatakse Portugalil kohaldada Madeira autonoomses piirkonnas toodetud ja kohapeal tarbitavale rummule ja liköörile ning Assooride autonoomses piirkonnas toodetud ja kohapeal tarbitavale liköörile ja kangetele alkoholsetele jookidele madalamat aktsiisimäära (ELT L 297, 13.11.2009, lk 9).

⁽³⁾ Nõukogu 19. oktoobri 1992. aasta direktiiv 92/84/EMÜ alkoholi ja alkoholsete jookide aktsiisimäära ühtlustamise kohta (EÜT L 316, 31.10.1992, lk 29).

(2) Madalama aktsiisimäära kohaldamine tekitab diferentseeritud maksustamise, mis loob eelised teatavate toodete tootmiseks kohapeal. See kujutab endast riigiabi, mille korral on vaja komisjoni heakskiitu.

(3) Komisjon on kinnitanud, et Madeiral ja Assooridel toodetud destilleeritud alkoholsete jookide puhul tuleks pikendada luba kohaldada alandatud aktsiisimäära, selleks et korvata asjaomaste toodete tootjatele kõrgematest tootmis- ja turustamiskuludest tulenevat ebasoodsat konkurentsiolukorda, mis on tingitud nende kahe äärepoolseima piirkonna konkreetsest struktuurilisest, sotsiaalsest ja majanduslikust olukorrast, mida raskendavad nende erilised piirangud, millele on osutatud Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artiklis 349 ning millega juba varasemalt põhjendati otsuses 2009/831/EÜ sätestatud erandit.

(4) Kuna see konkreetne struktuuriline, sotsiaalne ja majanduslik olukord nimetatud äärepoolseimates piirkondades ikka veel püsib, on vaja otsuse 2009/831/EÜ kohaldamisega edasi pikendada.

(5) 28. juunil 2013 võttis komisjon vastu regionaalabi suunised aastateks 2014–2020, millega nähti ette, kuidas liikmesriigid võivad anda abi äriühingutele, et aidata kaasa Euroopa ebasoodsas olukorras olevate piirkondade arengule aastatel 2014–2020. Need suunised, mis jõustuvad 1. juulil 2014, on osa riigiabi kontrolli kaasajastamise laiemast strateegiast, mille eesmärk on edendada ühtse turu majanduskasvu, innustades kasutama töhustamaid abimeetmeid ja keskendades komisjoni täitetegevuse juhtumitele, millel on suurim mõju konkurentsile.

(6) Otsust 2009/831/EÜ kohaldati kuni 31. detsembrini 2013. Seega on asjakohane pikendada otsuse 2009/831/EÜ kohaldamisega kuue kuu võrra, nii et selle kehtivusaja lõpp langeks kokku aastatel 2014–2020 kohaldatavate regionaalabi suuniste jõustumiskuupäevaga.

- (7) Tuleks siiski tagada, et Portugalil oleks võimalik kohaldada alandatud maksumäära katkestamatult kohe, kui lõppeb otsusega 2009/831/EÜ eelmiseks perioodiks antud samasuguse loa kehtivusaeg. Seega tuleks anda uus taotletud luba alates 1. jaanuarist 2014.

- (8) Otsust 2009/831/EÜ tuleks seetõttu vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Otsuse 2009/831/EÜ artiklis 5 asendatakse kuupäev „31. detsember 2013” kuupäevaga „30. juuni 2014”.

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise päeval.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2014.

Artikkel 3

Käesolev otsus on adresseeritud Portugali Vabariigile.

Brüssel, 11. märts 2014

Nõukogu nimel

eesistuja

G. STOURNARAS

NÕUKOGU OTSUS 2014/162/EL,

11. märts 2014,

millega muudetakse otsust 2004/162/EÜ seoses selle kohaldamisega Mayotte'i suhtes alates 1. jaanuarist 2014

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 349,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu otsusega 2004/162/EÜ ⁽²⁾ on Prantsusmaa ametiasutustel lubatud kehtestada dokimaksuvabastusi või -vähendusi nende Prantsusmaa äärepoolseimates piirkondades kohapeal toodetud toodete suhtes, mis on loetletud nimetatud otsuse lisas. Need maksuvabastused või -vähendused on erimeetmed, mille eesmärk on kompenseerida erilisi piiranguid, mida äärepoolseimad piirkonnad kogevad ning mille tõttu suurenevad kohalike ettevõtjate tootmiskulud ja nende toodetel on raske konkureerida samade Prantsuse emamaalt või teistest liikmesriikidest pärinevate toodetega. Mayotte on samas olukorras kui teised Prantsusmaa äärepoolseimad piirkonnad.
- (2) Vastavalt Euroopa Ülemkogu otsusele 2012/419/EL ⁽³⁾ sai Mayotte'ist 1. jaanuaril 2014 Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 349 tähenduses äärepoolseim piirkond. Nimetatud kuupäevast alates tuleks Mayotte'i suhtes seega kohaldada liidu õigust.
- (3) Prantsusmaa ametiasutused on taotlenud, et otsust 2004/162/EÜ kohaldataks Mayotte'i suhtes alates 1. jaanuarist 2014, ja on edastanud nimekirja toodetest, millele nad soovivad kohaldada erinevat maksumäära selle põhjal, kas toode on kohapeal toodetud või mitte.
- (4) Käesolev otsus lubab Prantsusmaa ametiasutustel kohaldada erinevat maksumäära toodetele, mille kohta neil on tõendid esiteks, et tooted toodetakse kohapeal, teiseks, et toimub märkimisväärne import (sealhulgas nii Prantsuse emamaalt kui ka teistest liikmesriikidest), mis võiks ohustada kohaliku tootmise säilitamist, ja kolmandaks, et kohaliku tootmisega kaasnevad lisakulud, mis tõstavad kohapeal toodetud toodete omahinda võrreldes mujal toodetud toodetega, ohustades sellega kohapeal toodetud toodete konkurentsivõimet. Lubatud erinev maksumäär ei tohi ületada tõendatud lisakulusid. Kohaldades neid põhimõtteid ning võttes arvesse Mayotte'i kui uue äärepoolseima piirkonna konkreetset struktuurilist ühiskondlikku ja majanduslikku olukorda, mida raskendavad täpselt samad erilised piirangud, millega otsuses 2004/162/EÜ põhjendati erandi tegemist Prantsusmaa äärepoolseimate piirkondadele kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 349, on Mayotte'i jaoks kavandatud erimeetmed põhjendatud, minemata vajalikust kaugemale ja loomata põhjendamatuid soodustusi kohalikele tootmisele selles uues äärepoolseimas piirkonnas.
- (5) Tooded, mille kohta Prantsusmaa ametiasutused on esitanud neid kolme tüüpi tõendeid, on loetletud otsuse 2004/162/EÜ lisa A, B ja C osades. Asjaomased tooted, mis on loetletud nimetatud lisa A osas (lubatud erinev maksumäär 10 protsendipunkti) on pipar (tooted 0904 11 ja 0904 12), ⁽⁴⁾ vanill (toode 0905), šokolaad (toode 1806), teatavad plasttooted (tooted 3925 10 10, 3925 90 80, 3926 90 90 ja 3926 90 97), tellised (tooted 6901 ja 6902) ja hambaproteesid (toode 9021 21 90).
- (6) Asjaomased tooted, mis on loetletud otsuse 2004/162/EÜ lisa B osas (lubatud erinev maksumäär 20 protsendipunkti) on kala (tooted 0301, 0302, 0303, 0304 ja 0305), teatavad puittooted (tooted 4407, 4409, 4414, 4418, 4419, 4420 ja 4421), teatavad paber- ja papptooded (tooted 4819 ja 4821), teatavad trükitooded (tooted 4902, 4909, 4910 ja 4911), teatavad lehtklaasitooded (tooted 7003 ja 7005), teatavad raudtooted (tooted 7210, 7301, 7312, 7314, 9406 00 31 ja 9406 00 38), teatavad alumiiniumtooted (tooted 7606, 7610 10 ja 8310) ja teatavad istmed (tooted 9401 69, 9401 90 30 ja 9403 40).
- (7) Asjaomased tooted, mis on loetletud otsuse 2004/162/EÜ lisa C osas (lubatud erinev maksumäär 30 protsendipunkti) on piim ja piimatooded (toode 0401, 0403 ja 0406), teatavad töödeldud lihatooted (tooted 1601 ja 1602), teatavad pagari- ja kondiitritooded (tooted 1901 ja 1905), jäätis (toode 2105), mineraalvesi ja limonaad (tooted 2201 ja 2202), õlu (toode 2203), ilang-ilang (tooted 3301 29 11 ja 3301 29 31), seep ja pesemisvahendid (tooted 3401 ja 3402) ja vahtkummist madratsid (toode 9404 29 90).

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 26. veebruari 2014. aasta arvamus.

⁽²⁾ Nõukogu 10. veebruari 2004. aasta otsus 2004/162/EÜ dokimaksude kohta Prantsusmaa ülemeredepartemangudes ning otsuse 89/688/EMÜ kehtivusaja pikendamise kohta (ELT L 52, 21.2.2004, lk 64).

⁽³⁾ Euroopa Ülemkogu 11. juuli 2012. aasta otsus 2012/419/EL, millega muudetakse Mayotte'i staatust Euroopa Liidu suhtes (ELT L 204, 31.7.2012, lk 131).

⁽⁴⁾ Vastavalt ühise tollitariifistiku nomenklatuuri klassifikatsioonile.

- (8) Seepärast tuleks otsust 2004/162/EÜ vastavalt muuta.
- (9) Arvestades küsimuse kiireloomulisust Mayotte'i jaoks, et ta saaks uue äärepoolseima piirkonnana võimalikult kiiresti kasu käesoleva otsusega kehtestatud erandist, tuleks teha erand Euroopa Liidu lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokoll nr 1 (riikide parlamendite rolli kohta Euroopa Liidus) artiklis 4 sätestatud kaheksa nädala pikkusest ajavahemikust.
- (10) Kuna Mayotte'ist sai äärepoolseim piirkond 1. jaanuaril 2014 ja õiguskindluse tagamiseks on vaja kohaldada käesolevat otsust alates 1. jaanuarist 2014,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Otsust 2004/162/EÜ muudetakse järgmiselt:

- 1) artikli 1 lõike 1 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Erandina Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artiklitest 28, 30 ja 110 lubatakse Prantsusmaa ametiasutustel 1. juulini 2014 kohaldada dokimaksuvabastusi ja -vähendusi nende lisas loetletud toodete osas, mis on toodetud Guadeloupe'is, Prantsuse Guajaanas, Martini-que'is, Mayotte'is ja Réunionis kui äärepoolseimates piirkondades ELi toimimise lepingu artikli 349 tähenduses.”;

- 2) lisa muudetakse järgmiselt:

- a) A osale lisatakse järgmine punkt:

„5. – Mayotte kui äärepoolseim piirkond

0904 11, 0904 12, 0905, 1806, 3925 10 00, 3925 90 80, 3926 90 90, 3926 90 97, 6901, 6902, 9021 21 90.”;

- b) B osale lisatakse järgmine punkt:

„5. – Mayotte kui äärepoolseim piirkond

0301, 0302, 0303, 0304, 0305, 4407, 4409, 4414, 4418, 4419, 4420, 4421, 4819, 4821, 4902, 4909, 4910, 4911, 7003, 7005, 7210, 7301, 7312, 7314, 7606, 7610 10, 8310, 9401 69, 9401 90 30, 9403 40, 9406 00 31, 9406 00 38.”;

- c) C osale lisatakse järgmine punkt:

„5. – Mayotte kui äärepoolseim piirkond

0401, 0403, 0406, 1601, 1602, 1901, 1905, 2105, 2201, 2202, 2203, 3301 29 11, 3301 29 31, 3401, 3402, 9404 29 90.”

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise päeval.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2014.

Artikkel 3

Käesolev otsus on adresseeritud Prantsuse Vabariigile.

Brüssel, 11. märts 2014

Nõukogu nimel
eesistuja

G. STOURNARAS

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

RAHVUSVAHELISED LEPINGUD

Teatis riigihankelepingu muutmise protokoll*i* jõustumise kohta

Riigihankelepingu muutmise protokoll ⁽¹⁾ jõustub 6. aprillil 2014.

⁽¹⁾ ELT L 68, 7.3.2014, lk 2.

NÕUKOGU OTSUS,

18. november 2013,

Euroopa – Vahemere piirkonna lepingu (millega luuakse assotsiatsioon ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Jordaania Hašimiidi Kuningriigi vahel) protokoll (milles käsitletakse Euroopa Liidu ja Jordaania Hašimiidi Kuningriigi vahelist raamlepingut Jordaania Hašimiidi Kuningriigi liidu programmides osalemise üldpõhimõtete kohta) sõlmimise kohta

(2014/163/EL)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 217 koostoimes artikli 218 lõike 6 punktiga a ja artikli 218 lõike 8 esimese lõiguga,

Liidu nimel kiidetakse heaks Euroopa – Vahemere piirkonna lepingu (millega luuakse assotsiatsioon ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Jordaania Hašimiidi Kuningriigi vahel) protokoll, milles käsitletakse Euroopa Liidu ja Jordaania Hašimiidi Kuningriigi vahelist raamlepingut Jordaania Hašimiidi Kuningriigi liidu programmides osalemise üldpõhimõtete kohta ⁽¹⁾ („protokoll”).

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

Artikkel 2

võttes arvesse Euroopa Parlamendi nõusolekut

Nõukogu eesistuja esitab liidu nimel protokolliga 10 ette nähtud teate ⁽²⁾.

ning arvestades järgmist:

Artikkel 3

(1) 19. detsembril 2012 kirjutati liidu nimel alla Euroopa – Vahemere piirkonna lepingu (millega luuakse assotsiatsioon ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Jordaania Hašimiidi Kuningriigi vahel) protokollile, milles käsitletakse Euroopa Liidu ja Jordaania Hašimiidi Kuningriigi vahelist raamlepingut Jordaania Hašimiidi Kuningriigi liidu programmides osalemise üldpõhimõtete kohta („protokoll”).

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise päeval.

Brüssel, 18. november 2013

(2) Kõnealune protokoll tuleks heaks kiita,

Nõukogu nimel
eesistuja
C. ASHTON

⁽¹⁾ Protokoll koos selle allkirjastamise otsusega on avaldatud ELTs L 117, 27.4.2013, lk 2.

⁽²⁾ Euroopa Liidu Nõukogu peasekretariaat avaldab protokolliga jöustumiskuupäeva Euroopa Liidu Teatajas.

NÕUKOGU OTSUS,

11. veebruar 2014,

mis käsitleb rahvusvahelise organiseeritud kuritegevuse vastu võitlemise Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni konventsiooni täiendava tulirelvade, nende osade, lisaseadiste ja laskemoona ebaseaduslikku valmistamist ja nendega ebaseaduslikku kauplemist tõkestava protokolli Euroopa Liidu nimel sõlmimist

(2014/164/EL)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114 ja artikli 207 lõike 4 esimest lõiku koostöös artikli 218 lõike 6 punktiga a,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi nõusolekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjon on nõukogu heakskiidul pidanud liidu nimel läbirääkimisi rahvusvahelise organiseeritud kuritegevuse vastu võitlemise Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni konventsiooni täiendava tulirelvade, nende osade, lisaseadiste ja laskemoona ebaseaduslikku valmistamist ja nendega ebaseaduslikku kauplemist tõkestava protokolli („protokoll”) liidu pädevusse kuuluvate osade üle.
- (2) Koosõlas nõukogu otsusega 2001/748/EÜ⁽¹⁾ allkirjastati protokoll 16. jaanuaril 2002, tingimusel et see sõlmitakse hilisemal kuupäeval.
- (3) Rahvusvahelise organiseeritud kuritegevuse vastu võitlemise Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni konventsiooni⁽²⁾ sõlmimine kiideti liidu nimel heaks nõukogu otsusega 2004/579/EÜ⁽³⁾ ja see on tingimuseks, et liit saaks vastavalt kõnealuse konventsiooni artikli 37 lõikele 2 protokolliosaliseks.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. oktoobri 2001. aasta otsus 2001/748/EÜ, mis käsitleb rahvusvahelise organiseeritud kuritegevuse vastu võitlemise konventsioonile lisatud tulirelvade, nende osade, lisaseadiste ja laskemoona ebaseadusliku valmistamise ja nendega kauplemise vastu võitlemise ÜRO protokolli allakirjutamist Euroopa Ühenduse nimel (EÜT L 280, 24.10.2001, lk 5).

⁽²⁾ Konventsioon on esitatud otsuse 2004/579/EÜ (ELT L 261, 6.8.2004, lk 11) I lisas.

⁽³⁾ Nõukogu 29. aprilli 2004. aasta otsus 2004/579/EÜ Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni riikidevahelise organiseeritud kuritegevuse vastu võitlemise konventsiooni sõlmimise kohta Euroopa Ühenduse nimel (ELT L 261, 6.8.2004, lk 11).

- (4) Protokolliga sätestatakse meetmed, mis kuuluvad liidu ühise kaubanduspoliitika reguleerimisalasse. Vastu on võetud mitu liidu õigusakti, mille eesmärk on leevendada tavarelvade veo tõkkeid siseturu piires ja need tõkked kõrvaldada või reguleerida relvade ekspordit kolmandatesse riikidesse.

- (5) Õiguslikult siduv dokument relvade vedu ja kontrolli käsitlevate kõrgeimate võimalike ühiste rahvusvaheliste normide kohta käsitleb liidu ainupädevusse kuuluvaid küsimusi, kuna kõnealused küsimused kuuluvad liidu ühise kaubanduspoliitika reguleerimisalasse või kuna protokoll sõlmimine võib mõjutada liidu vastu võetud ühiste eeskirjade reguleerimisala või seda muuta.

- (6) Kuivõrd protokollis sisalduvad sätted jäävad liidule antud pädevuse piiridesse, tuleks protokoll liidu nimel heaks kiita.

- (7) Liit peaks heakskiitmiskirja hoiuleandmisel andma protokoll artikli 17 lõike 3 kohaselt hoiule ka deklaratsiooni liidu pädevuse ulatuse kohta protokolliga reguleeritavates küsimustes.

- (8) Tulirelvade omandamise ja valduse kontrolli liidus ning liikmesriikides tulirelvade liikumisega seonduvaid formaalsusi reguleerib nõukogu direktiiv 91/477/EMÜ⁽⁴⁾.

- (9) Kaitseotstarbeliste toodete liidusisese veo suhtes kehtivaid eeskirju ja menetlusi reguleerib Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/43/EÜ⁽⁵⁾,

⁽⁴⁾ Nõukogu 18. juuni 1991. aasta direktiiv 91/477/EMÜ relvade omandamise ja valduse kontrolli kohta (EÜT L 256, 13.9.1991, lk 51).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. mai 2009. aasta direktiiv 2009/43/EÜ kaitseotstarbeliste toodete ühendusesisese veo tingimuste lihtsustamise kohta (ELT L 146, 10.6.2009, lk 1).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Rahvusvahelise organiseeritud kuritegevuse vastu võitlemise Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni konventsiooni täiendav tularvade, nende osade, lisaseadiste ja laskemoona ebaseaduslikku valmistamist ja nendega ebaseaduslikku kauplemist tõkestav protokoll kiidetakse Euroopa Liidu nimel heaks.

Protokolli tekst on lisatud käesolevale otsusele.

Artikkel 2

Nõukogu eesistuja määrab isiku(d), kes on volitatud liidu nimel hoiule andma protokolli artikli 17 lõikega 3 ette nähtud heakskiitmis kirja ja deklaratsiooni pädevuse kohta, et väljendada liidu nõusolekut end protokolliga siduda. ⁽¹⁾

Deklaratsiooni tekst on lisatud käesolevale otsusele.

Artikkel 3

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise kuupäeval.

Brüssel, 11. veebruar 2014

Nõukogu nimel

eesistuja

E. VENIZELOS

⁽¹⁾ Nõukogu peasekretariaat avaldab protokolli jõustumise kuupäeva Euroopa Liidu Teatajas.

DEKLARATSIOON

Euroopa Liidu pädevuse kohta küsimustes, mida reguleeritakse rahvusvahelise organiseeritud kuritegevusega võitlemise Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni konventsiooni täiendava tulirelvade, nende osade, lisaseadiste ja laskemoona ebaseaduslikku valmistamist ja nendega ebaseaduslikku kauplemist tõkestava protokolliga

Tulirelvade, nende osade, lisaseadiste ja laskemoona ebaseaduslikku valmistamist ja nendega ebaseaduslikku kauplemist tõkestava protokolliga artikli 17 lõikes 3 on sätestatud, et piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsiooni ratifitseerimis-, vastuvõtmis- või heakskiitmiskiri sisaldab deklaratsiooni, milles on täpsustatud, millistes kõnealuse protokolliga reguleeritud küsimustes on protokolliosalistest liikmesriigid oma pädevuse organisatsioonile üle andnud.

Kaubanduspoliitika kuulub Euroopa Liidu ainupädevusse. Liidul on ka jagatud pädevus siseturu väljakujundamist käsitlevate eeskirjade ning ainupädevus selliste protokolliga sätete suhtes, mis võivad mõjutada liidu ühiste eeskirjade reguleerimisala või seda muuta. Liit on võtnud vastu õigusaktid, mis käsitlevad eelkõige tulirelvade ebaseadusliku valmistamise ja nendega ebaseadusliku kauplemise vastast võitlust, liikmesriikide kaubanduspoliitikat reguleerivaid norme ja menetlusi seoses eelkõige tulirelvade registri pidamise, märgistamise ja kasutamiskõlbmatuks muutmise, ekspordi, impordi ja loasüsteemidele esitatavate nõuete, ekspordikohtades kontrolli tugevdamise ja vahendamistevõimega.

Tulirelvade, nende osade, lisaseadiste ja laskemoona ebaseaduslikku valmistamist ja nendega ebaseaduslikku kauplemist tõkestavat protokolliga kohaldatakse seoses liidule antud pädevusega nende territooriumide suhtes, kus kohaldatakse Euroopa Liidu toimimise lepingut kõnealuses lepingus sätestatud tingimustel.

Liidu pädevuspiirid ja pädevuse teostamine on juba oma olemuselt pidevas muutumises ning seepärast liit vajaduse korral täiendab või muudab käesolevat deklaratsiooni kooskõlas protokolliga artikli 17 lõikega 3.

PROTOCOL

against the Illicit Manufacturing of and Trafficking in Firearms, Their Parts and Components and Ammunition, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime

PREAMBLE

THE STATES PARTIES TO THIS PROTOCOL,

AWARE of the urgent need to prevent, combat and eradicate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition, owing to the harmful effects of those activities on the security of each State, region and the world as a whole, endangering the well-being of peoples, their social and economic development and their right to live in peace,

CONVINCED, therefore, of the necessity for all States to take all appropriate measures to this end, including international cooperation and other measures at the regional and global levels,

RECALLING General Assembly resolution 53/111 of 9 December 1998, in which the Assembly decided to establish an open-ended intergovernmental ad hoc committee for the purpose of elaborating a comprehensive international convention against transnational organized crime and of discussing the elaboration of, inter alia, an international instrument combating the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition,

BEARING IN MIND the principle of equal rights and self-determination of peoples, as enshrined in the Charter of the United Nations and the Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Cooperation among States in accordance with the Charter of the United Nations,

CONVINCED that supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime with an international instrument against the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition will be useful in preventing and combating those crimes,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

I. GENERAL PROVISIONS

Article 1

Relation with the United Nations Convention against Transnational Organized Crime

1. This Protocol supplements the United Nations Convention against Transnational Organized Crime. It shall be interpreted together with the Convention.
2. The provisions of the Convention shall apply, *mutatis mutandis*, to this Protocol unless otherwise provided herein.
3. The offences established in accordance with Article 5 of this Protocol shall be regarded as offences established in accordance with the Convention.

Article 2

Statement of purpose

The purpose of this Protocol is to promote, facilitate and strengthen cooperation among States Parties in order to prevent, combat and eradicate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition.

Article 3

Use of terms

For the purposes of this Protocol:

- (a) 'Firearm' shall mean any portable barrelled weapon that expels, is designed to expel or may be readily converted to expel a shot, bullet or projectile by the action of an explosive, excluding antique firearms or their replicas. Antique firearms and their replicas shall be defined in accordance with domestic law. In no case, however, shall antique firearms include firearms manufactured after 1899;
- (b) 'Parts and components' shall mean any element or replacement element specifically designed for a firearm and essential to its operation, including a barrel, frame or receiver, slide or cylinder, bolt or breech block, and any device designed or adapted to diminish the sound caused by firing a firearm;
- (c) 'Ammunition' shall mean the complete round or its components, including cartridge cases, primers, propellant powder, bullets or projectiles, that are used in a firearm, provided that those components are themselves subject to authorization in the respective State Party;

(d) 'Illicit manufacturing' shall mean the manufacturing or assembly of firearms, their parts and components or ammunition:

(i) From parts and components illicitly trafficked;

(ii) Without a licence or authorization from a competent authority of the State Party where the manufacture or assembly takes place; or

(iii) Without marking the firearms at the time of manufacture, in accordance with Article 8 of this Protocol;

Licensing or authorization of the manufacture of parts and components shall be in accordance with domestic law;

(e) 'Illicit trafficking' shall mean the import, export, acquisition, sale, delivery, movement or transfer of firearms, their parts and components and ammunition from or across the territory of one State Party to that of another State Party if any one of the States Parties concerned does not authorize it in accordance with the terms of this Protocol or if the firearms are not marked in accordance with Article 8 of this Protocol;

(f) 'Tracing' shall mean the systematic tracking of firearms and, where possible, their parts and components and ammunition from manufacturer to purchaser for the purpose of assisting the competent authorities of States Parties in detecting, investigating and analysing illicit manufacturing and illicit trafficking.

Article 4

Scope of application

1. This Protocol shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention of illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition and to the investigation and prosecution of offences established in accordance with Article 5 of this Protocol where those offences are transnational in nature and involve an organized criminal group.

2. This Protocol shall not apply to state-to-state transactions or to state transfers in cases where the application of the Protocol would prejudice the right of a State Party to take action in the interest of national security consistent with the Charter of the United Nations.

Article 5

Criminalization

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences the following conduct, when committed intentionally:

(a) Illicit manufacturing of firearms, their parts and components and ammunition;

(b) Illicit trafficking in firearms, their parts and components and ammunition;

(c) Falsifying or illicitly obliterating, removing or altering the marking(s) on firearms required by Article 8 of this Protocol.

2. Each State Party shall also adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences the following conduct:

(a) Subject to the basic concepts of its legal system, attempting to commit or participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 of this article; and

(b) Organizing, directing, aiding, abetting, facilitating or counselling the commission of an offence established in accordance with paragraph 1 of this article.

Article 6

Confiscation, seizure and disposal

1. Without prejudice to Article 12 of the Convention, States Parties shall adopt, to the greatest extent possible within their domestic legal systems, such measures as may be necessary to enable confiscation of firearms, their parts and components and ammunition that have been illicitly manufactured or trafficked.

2. States Parties shall adopt, within their domestic legal systems, such measures as may be necessary to prevent illicitly manufactured and trafficked firearms, parts and components and ammunition from falling into the hands of unauthorized persons by seizing and destroying such firearms, their parts and components and ammunition unless other disposal has been officially authorized, provided that the firearms have been marked and the methods of disposal of those firearms and ammunition have been recorded.

II. PREVENTION

Article 7

Record-keeping

Each State Party shall ensure the maintenance, for not less than ten years, of information in relation to firearms and, where appropriate and feasible, their parts and components and ammunition that is necessary to trace and identify those firearms and, where appropriate and feasible, their parts and components and ammunition which are illicitly manufactured or trafficked and to prevent and detect such activities. Such information shall include:

- (a) The appropriate markings required by Article 8 of this Protocol;
- (b) In cases involving international transactions in firearms, their parts and components and ammunition, the issuance and expiration dates of the appropriate licences or authorizations, the country of export, the country of import, the transit countries, where appropriate, and the final recipient and the description and quantity of the articles.
- (b) Arrangements are to be made for deactivation measures to be verified, where appropriate, by a competent authority to ensure that the modifications made to a firearm render it permanently inoperable;
- (c) Verification by a competent authority is to include a certificate or record attesting to the deactivation of the firearm or a clearly visible mark to that effect stamped on the firearm.

Article 8

Marking of firearms

1. For the purpose of identifying and tracing each firearm, States Parties shall:

- (a) At the time of manufacture of each firearm, either require unique marking providing the name of the manufacturer, the country or place of manufacture and the serial number, or maintain any alternative unique user-friendly marking with simple geometric symbols in combination with a numeric and/or alphanumeric code, permitting ready identification by all States of the country of manufacture;
- (b) Require appropriate simple marking on each imported firearm, permitting identification of the country of import and, where possible, the year of import and enabling the competent authorities of that country to trace the firearm, and a unique marking, if the firearm does not bear such a marking. The requirements of this subparagraph need not be applied to temporary imports of firearms for verifiable lawful purposes;
- (c) Ensure, at the time of transfer of a firearm from government stocks to permanent civilian use, the appropriate unique marking permitting identification by all States Parties of the transferring country.

2. States Parties shall encourage the firearms manufacturing industry to develop measures against the removal or alteration of markings.

Article 9

Deactivation of firearms

A State Party that does not recognize a deactivated firearm as a firearm in accordance with its domestic law shall take the necessary measures, including the establishment of specific offences if appropriate, to prevent the illicit reactivation of deactivated firearms, consistent with the following general principles of deactivation:

- (a) All essential parts of a deactivated firearm are to be rendered permanently inoperable and incapable of removal, replacement or modification in a manner that would permit the firearm to be reactivated in any way;

Article 10

General requirements for export, import and transit licensing or authorization systems

1. Each State Party shall establish or maintain an effective system of export and import licensing or authorization, as well as of measures on international transit, for the transfer of firearms, their parts and components and ammunition.

2. Before issuing export licences or authorizations for shipments of firearms, their parts and components and ammunition, each State Party shall verify:

- (a) That the importing States have issued import licences or authorizations; and
- (b) That, without prejudice to bilateral or multilateral agreements or arrangements favouring landlocked States, the transit States have, at a minimum, given notice in writing, prior to shipment, that they have no objection to the transit.

3. The export and import licence or authorization and accompanying documentation together shall contain information that, at a minimum, shall include the place and the date of issuance, the date of expiration, the country of export, the country of import, the final recipient, a description and the quantity of the firearms, their parts and components and ammunition and, whenever there is transit, the countries of transit. The information contained in the import licence must be provided in advance to the transit States.

4. The importing State Party shall, upon request, inform the exporting State Party of the receipt of the dispatched shipment of firearms, their parts and components or ammunition.

5. Each State Party shall, within available means, take such measures as may be necessary to ensure that licensing or authorization procedures are secure and that the authenticity of licensing or authorization documents can be verified or validated.

6. States Parties may adopt simplified procedures for the temporary import and export and the transit of firearms, their parts and components and ammunition for verifiable lawful purposes such as hunting, sport shooting, evaluation, exhibitions or repairs.

*Article 11***Security and preventive measures**

In an effort to detect, prevent and eliminate the theft, loss or diversion of, as well as the illicit manufacturing of and trafficking in, firearms, their parts and components and ammunition, each State Party shall take appropriate measures:

- (a) To require the security of firearms, their parts and components and ammunition at the time of manufacture, import, export and transit through its territory; and
- (b) To increase the effectiveness of import, export and transit controls, including, where appropriate, border controls, and of police and customs transborder cooperation.

*Article 12***Information**

1. Without prejudice to Articles 27 and 28 of the Convention, States Parties shall exchange among themselves, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, relevant case-specific information on matters such as authorized producers, dealers, importers, exporters and, whenever possible, carriers of firearms, their parts and components and ammunition.

2. Without prejudice to Articles 27 and 28 of the Convention, States Parties shall exchange among themselves, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, relevant information on matters such as:

- (a) Organized criminal groups known to take part or suspected of taking part in the illicit manufacturing of or trafficking in firearms, their parts and components and ammunition;
- (b) The means of concealment used in the illicit manufacturing of or trafficking in firearms, their parts and components and ammunition and ways of detecting them;
- (c) Methods and means, points of dispatch and destination and routes customarily used by organized criminal groups engaged in illicit trafficking in firearms, their parts and components and ammunition; and
- (d) Legislative experiences and practices and measures to prevent, combat and eradicate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition.

3. States Parties shall provide to or share with each other, as appropriate, relevant scientific and technological information useful to law enforcement authorities in order to enhance each other's abilities to prevent, detect and investigate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition and to prosecute the persons involved in those illicit activities.

4. States Parties shall cooperate in the tracing of firearms, their parts and components and ammunition that may have

been illicitly manufactured or trafficked. Such cooperation shall include the provision of prompt responses to requests for assistance in tracing such firearms, their parts and components and ammunition, within available means.

5. Subject to the basic concepts of its legal system or any international agreements, each State Party shall guarantee the confidentiality of and comply with any restrictions on the use of information that it receives from another State Party pursuant to this article, including proprietary information pertaining to commercial transactions, if requested to do so by the State Party providing the information. If such confidentiality cannot be maintained, the State Party that provided the information shall be notified prior to its disclosure.

*Article 13***Cooperation**

1. States Parties shall cooperate at the bilateral, regional and international levels to prevent, combat and eradicate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition.

2. Without prejudice to Article 18, paragraph 13, of the Convention, each State Party shall identify a national body or a single point of contact to act as liaison between it and other States Parties on matters relating to this Protocol.

3. States Parties shall seek the support and cooperation of manufacturers, dealers, importers, exporters, brokers and commercial carriers of firearms, their parts and components and ammunition to prevent and detect the illicit activities referred to in paragraph 1 of this article.

*Article 14***Training and technical assistance**

States Parties shall cooperate with each other and with relevant international organizations, as appropriate, so that States Parties may receive, upon request, the training and technical assistance necessary to enhance their ability to prevent, combat and eradicate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition, including technical, financial and material assistance in those matters identified in Articles 29 and 30 of the Convention.

*Article 15***Brokers and brokering**

1. With a view to preventing and combating illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition, States Parties that have not yet done so shall consider establishing a system for regulating the activities of those who engage in brokering. Such a system could include one or more measures such as:

- (a) Requiring registration of brokers operating within their territory;
- (b) Requiring licensing or authorization of brokering; or

(c) Requiring disclosure on import and export licences or authorizations, or accompanying documents, of the names and locations of brokers involved in the transaction.

2. States Parties that have established a system of authorization regarding brokering as set forth in paragraph 1 of this article are encouraged to include information on brokers and brokering in their exchanges of information under Article 12 of this Protocol and to retain records regarding brokers and brokering in accordance with Article 7 of this Protocol.

III. FINAL PROVISIONS

Article 16

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Protocol through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Protocol that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval or accession to this Protocol, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 17

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Protocol shall be open to all States for signature at United Nations Headquarters in New York from the thirtieth day after its adoption by the General Assembly until 12 December 2002.

2. This Protocol shall also be open for signature by regional economic integration organizations provided that at least one member State of such organization has signed this Protocol in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Protocol is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval

shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organization may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organization shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Protocol. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

4. This Protocol is open for accession by any State or any regional economic integration organization of which at least one member State is a Party to this Protocol. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organization shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Protocol. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 18

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the fortieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, except that it shall not enter into force before the entry into force of the Convention. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of such organization.

2. For each State or regional economic integration organization ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol after the deposit of the fortieth instrument of such action, this Protocol shall enter into force on the thirtieth day after the date of deposit by such State or organization of the relevant instrument or on the date this Protocol enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is the later.

Article 19

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Protocol, a State Party to the Protocol may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The States Parties to this Protocol meeting at the Conference of the Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties to this Protocol present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.

2. Regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their member States that are Parties to this Protocol. Such organizations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party ninety days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Protocol and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 20

Denunciation

1. A State Party may denounce this Protocol by written notification to the Secretary-General of the United Nations.

Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organization shall cease to be a Party to this Protocol when all of its member States have denounced it.

Article 21

Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Protocol.

2. The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

PROTOCOLO

contra la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, que complementa la Convención de las Naciones Unidas contra la Delincuencia Organizada Transnacional

PREÁMBULO

LOS ESTADOS PARTE EN EL PRESENTE PROTOCOLO,

CONSCIENTES de la urgente necesidad de prevenir, combatir y erradicar la fabricación y el tráfico ilícito de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, a causa de los efectos perjudiciales de estas actividades para la seguridad de cada Estado y región y del mundo en general, que ponen en peligro el bienestar de los pueblos, su desarrollo económico y social y su derecho a vivir en paz,

CONVENCIDOS, por tanto, de la necesidad de que los Estados adopten todas las medidas apropiadas a tal fin, incluidas medidas de cooperación internacional y de otra índole en los planos regional y mundial.

RECORDANDO la resolución 53/111 de la Asamblea General, de 9 de diciembre de 1998, en la que la Asamblea decidió establecer un comité especial intergubernamental de composición abierta con la finalidad de elaborar una convención internacional amplia contra la delincuencia organizada transnacional y de examinar la posibilidad de elaborar, entre otras cosas, un instrumento internacional contra la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones,

TENIENDO PRESENTES los principios de igualdad de derechos y de libre determinación de los pueblos, consagrados en la Carta de las Naciones Unidas y en la Declaración sobre los principios de Derecho internacional referentes a las relaciones de amistad y a la cooperación entre los Estados de conformidad con la Carta de las Naciones Unidas,

CONVENCIDOS de que complementar la Convención de las Naciones Unidas contra la Delincuencia Organizada Transnacional con un instrumento internacional contra la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, será de utilidad para prevenir y combatir esos delitos,

HAN ACORDADO LO SIGUIENTE:

I. DISPOSICIONES GENERALES

Artículo 1

Relación con la Convención de las Naciones Unidas contra la Delincuencia Organizada Transnacional

1. El presente Protocolo complementa la Convención de las Naciones Unidas contra la Delincuencia Organizada Transnacional y se interpretará juntamente con la Convención.
2. Las disposiciones de la Convención se aplicarán *mutatis mutandis* al presente Protocolo, a menos que en él se disponga otra cosa.
3. Los delitos tipificados con arreglo al artículo 5 del presente Protocolo se considerarán delito tipificados con arreglo a la Convención.

Artículo 2

Finalidad

La finalidad del presente Protocolo es promover, facilitar y reforzar la cooperación entre los Estados Parte con el propósito de prevenir, combatir y erradicar la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones.

Artículo 3

Definiciones

Para los fines del presente Protocolo:

- a) por «arma de fuego» se entenderá toda arma portátil que tenga cañón y que lance, esté concebida para lanzar o pueda transformarse fácilmente para lanzar un balín, una bala o un proyectil por la acción de un explosivo, excluidas las armas de fuego antiguas o sus réplicas. Las armas de fuego antiguas y sus réplicas se definirán de conformidad con el Derecho interno. En ningún caso, sin embargo, podrán incluir armas de fuego fabricadas después de 1899;
- b) por «piezas y componentes» se entenderá todo elemento o elemento de repuesto específicamente concebido para un arma de fuego e indispensables para su funcionamiento, incluidos el cañón, la caja o el cajón, el cerrojo o el tambor, el cierre o el bloqueo del cierre y todo dispositivo concebido o adaptado para disminuir el sonido causado por un arma de fuego;
- c) por «municiones» se entenderá el cartucho completo o sus componentes, entre ellos las vainas, los cebos, la carga propulsora, las balas o proyectiles utilizados en las armas de fuego, siempre que estos componentes estén de por sí sujetos a autorización en el respectivo Estado Parte;

d) por «fabricación ilícita» se entenderá la fabricación o el montaje de armas de fuego, sus piezas y componentes o municiones:

- i) a partir de piezas y componente que hayan sido objeto de tráfico ilícito,
- ii) sin licencia o autorización de una autoridad competente del Estado Parte en que se realice la fabricación o el montaje, o
- iii) sin marcar las armas de fuego en el momento de su fabricación, de conformidad con el artículo 8 del presente Protocolo.

La concesión de licencia o autorización respecto de la fabricación de piezas y componentes se hará de conformidad con el Derecho interno;

e) por «tráfico ilícito» se entenderá la importación, exportación, adquisición, venta, entrega, traslado o transferencia de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones desde o a través del territorio de un Estado Parte al de otro Estado Parte si cualquiera de los Estados Parte interesados no lo autoriza conforme a lo dispuesto en el presente Protocolo o si las armas de fuego no han sido marcadas conforme a lo dispuesto en el artículo 8 del presente Protocolo;

f) por «localización» se entenderá el rastreo sistemático de las armas de fuego y, de ser posible, de sus piezas y componentes y municiones, desde el fabricante al comprador, con el fin de ayudar a las autoridades componentes de los Estados Parte a detectar, investigar y analizar la fabricación y el tráfico ilícitos.

Artículo 4

Ámbito de aplicación

1. A menos que contenga una disposición en contrario, el presente Protocolo se aplicará a la prevención de la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones y a la investigación y el enjuiciamiento de los delitos tipificados con arreglo al artículo 5 del presente Protocolo cuando esos delitos sean de carácter transnacional y entrañen la participación de un grupo delictivo organizado.

2. El presente Protocolo no se aplicará a las transacciones entre Estados ni a las transferencias estatales cuando la aplicación del Protocolo pudiera perjudicar el derecho de un Estado Parte a adoptar medidas en aras de la seguridad nacional en consonancia con la carta de las Naciones Unidas.

Artículo 5

Penalización

1. Cada Estado Parte adoptará las medidas legislativas o de otra índole que sean necesarias para tipificar como delito las siguientes conductas. Cuando se cometan intencionalmente:

- a) la fabricación ilícita de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones;
- b) el tráfico ilícito de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones;
- c) la falsificación o la obliteración, supresión o alteración ilícitas de la(s) marca(s) de un arma de fuego requeridas de conformidad con el artículo 8 del presente Protocolo.

2. Cada Estado Parte adoptará, asimismo, las medidas legislativas y de otra índole que sean necesarias para tipificar como delito las siguientes conductas:

- a) con sujeción a los conceptos básicos de su ordenamiento jurídico, la tentativa de comisión de un delito tipificado con arreglo al apartado 1 del presente artículo o la participación de él como cómplice, y
- b) la organización, dirección, ayuda, incitación, facilitación o asesoramiento para la comisión de delito tipificado con arreglo al apartado 1 del presente artículo.

Artículo 6

Decomiso, incautación y disposición

1. A reserva de lo dispuesto en el artículo 12 de la Convención, los Estados Parte adoptarán, en la mayor medida posible de conformidad con su ordenamiento jurídico interno, las medidas que sean necesarias para permitir el decomiso de las armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones que hayan sido objeto de fabricación o tráfico ilícitos.

2. Los Estados Parte adoptarán, de conformidad con su ordenamiento jurídico interno, las medidas necesarias para impedir que las armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones que hayan sido objeto de fabricación o tráfico ilícitos caigan en manos de personas no autorizadas, en particular mediante la incautación y destrucción de esas armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, a menos que se haya autorizado oficialmente otra forma de disposición, siempre y cuando se hayan marcado las armas de fuego y se hayan registrado los métodos para la disposición de esas armas de fuego y municiones.

II. PREVENCIÓN

Artículo 7

Registros

Cada Estado Parte garantizará el mantenimiento, por un período no inferior a diez años, de la información relativa a las armas de fuego y, cuando sea apropiado y factible, de la información relativa a sus piezas y componentes y municiones que sea necesaria para localizar e identificar las armas de fuego y, cuando sea apropiado y factible, sus piezas y componentes y municiones que hayan sido objeto de fabricación o tráfico ilícitos, así como para evitar y detectar esas actividades. Esa información incluirá:

- a) las marcas pertinentes requeridas de conformidad con el artículo 8 del presente Protocolo;
- b) en los casos que entrañen transacciones internacionales con armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, las fechas de emisión y expiración de las licencias o autorizaciones correspondientes, el país de importación, los países de tránsito, cuando proceda, y el receptor final, así como la descripción y la cantidad de los artículos.

Artículo 8

Marcación de las armas de fuego

1. A los efectos de identificar y localizar cada arma de fuego, los Estados Parte:

- a) en el momento de la fabricación de cada arma de fuego exigirán que esta sea marcada con una marca distintiva que indique el nombre del fabricante, el país o lugar de fabricación y el número de serie, o mantendrán cualquier otra marca distintiva y fácil de emplear que ostente símbolos geométricos sencillos, junto con un código numérico y/o alfanumérico, y que permita a todos los Estados Parte identificar sin dificultad el país de fabricación;
- b) exigirán que se aplique a toda arma de fuego importada una marca sencilla y apropiada que permita identificar el país de importación y, de ser posible, el año de esta, y permita, asimismo, a las autoridades competentes de ese país localizar el arma de fuego, así como una marca distintiva, si el arma de fuego no la lleva. Los requisitos del presente apartado no tendrán que aplicarse a la importación temporal de armas de fuego con fines lícitos verificables;
- c) velarán por que, en el momento en que se transfiera un arma de fuego de las existencias estatales a la utilización civil con carácter permanente, se aplique a dicha arma distintiva apropiada que permita a todos los Estados Parte identificar el país que realiza la transferencia.

2. Los Estados Parte alentarán a la industria de fabricación de armas de fuego a formular medidas contra la supresión o la alteración de las marcas.

Artículo 9

Desactivación de las armas de fuego

Todo Estado Parte que, de conformidad con su Derecho interno, no reconozca como arma de fuego un arma desactivada adoptará las medidas que sean necesarias, incluida la tipificación de delitos específicos, si procede, a fin de prevenir la reactivación ilícita de las armas de fuego desactivadas, en consonancia con los siguientes principios generales de desactivación:

- a) todas las piezas esenciales de un arma desactivadas se tornarán permanentemente inservibles y no susceptibles de ser retiradas, sustituidas o modificadas de cualquier forma que pueda permitir su reactivación;

- b) se adoptarán disposiciones para que una autoridad competente verifique, cuando proceda, las medidas de desactivación, a fin de garantizar que las modificaciones aportadas al arma de fuego la inutilizan permanentemente;
- c) la verificación por una autoridad competente comprenderá la expedición de un certificado o la anotación en un registro en que se haga constar la desactivación del arma de fuego o la inclusión de una marca a esos efectos claramente visible en el arma de fuego.

Artículo 10

Requisitos generales para sistemas de licencias o autorizaciones de exportación, importación y tránsito

1. Cada Estado Parte establecerá o mantendrá un sistema eficaz de licencias o autorizaciones de exportación e importación, así como de medidas aplicables al tránsito internacional, para la transferencia de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones.

2. Antes de emitir licencias o autorizaciones de exportación para la expedición de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, cada Estado Parte se asegurará de que:

- a) los Estados importadores hayan emitido las correspondientes licencias o autorizaciones, y
- b) los Estados de tránsito hayan al menos comunicado por escrito, con anterioridad a la expedición, que no se oponen al tránsito, sin perjuicio de los acuerdos o arreglos bilaterales o multilaterales destinados a favorecer a los Estados sin litoral.

3. La licencia o autorización de exportación e importación y la documentación que la acompañe contendrán conjuntamente información que, como mínimo, comprenda el lugar y la fecha de expiración, el país de exportación, el país de importación, el destino final, una descripción y la cantidad de las armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones y, cuando haya tránsito, los países de tránsito. La información contenida en la licencia de importación deberá facilitarse a los Estados de tránsito con antelación.

4. El Estado Parte importador notificará al Estado Parte exportador, previa solicitud, la recepción de las remesas de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones que le hayan sido enviadas.

5. Cada Estado Parte adoptará, dentro de sus posibilidades, las medidas necesarias para garantizar que los procedimientos de licencia o autorización sean seguros y que la autenticidad de los documentos de licencia o autorización pueda ser verificada o validada.

6. Los Estados Parte podrán adoptar procedimientos simplificados para la importación y exportación temporales y para el tránsito de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones para fines lícitos verificables, tales como cacerías, prácticas de tiro deportivo, pruebas, exposiciones o reparaciones.

Artículo 11

Medidas de seguridad y prevención

A fin de detectar, prevenir y eliminar el robo, la pérdida o la desviación, así como la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, cada Estado Parte adoptará medidas apropiadas para:

- a) exigir que se garantice la seguridad de las armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones en el curso de su fabricación, su importación y exportación y su tránsito a través de su territorio, y
- b) aumentar la eficacia de los controles de importación, exportación y tránsito, incluidos, cuando proceda, los controles fronterizos, así como de la cooperación transfronteriza entre los servicios policiales y aduaneros.

Artículo 12

Información

1. Sin perjuicio de lo dispuesto en los artículos 27 y 28 de la Convención, los Estados Parte intercambiarán, de conformidad con sus respectivos ordenamientos jurídicos y administrativos internos, información pertinente para cada caso específico sobre cuestiones como los fabricantes, agentes comerciales, importadores y exportadores y, de ser posible, transportista autorizados de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones.

2. Sin perjuicio de lo dispuesto en los artículos 27 y 28 de la Convención, los Estados Parte intercambiarán, de conformidad con sus respectivos ordenamientos jurídicos y administrativos internos, información pertinente sobre cuestiones como:

- a) los grupos delictivos organizados, efectiva o presuntamente involucrados en la fabricación o el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones;
- b) los medios de ocultación utilizados en la fabricación o el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, así como las formas de detectarlos;
- c) los métodos y medios, los lugares de expedición y de destino y las rutas que habitualmente utilizan los grupos delictivos organizados que participan en el tráfico ilícito de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, y
- d) experiencias de carácter legislativo, así como prácticas y medidas conexas, para prevenir, combatir y erradicar la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones.

3. Los Estados Parte se facilitarán, según proceda, toda información científica y tecnológica pertinente que sea de utilidad para las autoridades encargadas de hacer cumplir la ley, a fin de reforzar mutuamente su capacidad de prevenir, detectar e investigar la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, y de enjuiciar a las personas involucradas en esas actividades ilícitas.

4. Los Estados Parte cooperarán en la localización de las armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones que puedan haber sido objeto de fabricación o tráfico ilícitos. Esa cooperación incluirá la respuesta rápida de los Estados Parte a

toda solicitud de asistencia para localizar esas armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, dentro de los medios disponibles.

5. Con sujeción a los conceptos básicos de su ordenamiento jurídico o a cualesquiera acuerdos internacionales, cada Estado Parte garantizará la confidencialidad y acatará las restricciones impuestas a la utilización de toda información que reciba de otro Estado Parte de conformidad con el presente artículo, incluida información de dominio privado sobre transacciones comerciales, cuando así lo solicite el Estado Parte que facilita la información. Si no es posible mantener la confidencialidad, antes de revelar la información se dará cuenta de ello al Estado Parte que la facilitó.

Artículo 13

Cooperación

1. Los Estados Parte cooperarán en los planos bilateral, regional e internacional a fin de prevenir, combatir y erradicar la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones.

2. Sin perjuicio de lo dispuesto en el apartado 13 del artículo 18 de la Convención, cada Estado Parte designará un órgano nacional o un punto de contacto central encargado de mantener el enlace con los demás Estados Parte en toda cuestión relativa al presente Protocolo.

3. Los Estados Parte procurarán obtener el apoyo y la cooperación de los fabricantes, agentes comerciales, importadores, exportadores, corredores y transportistas comerciales de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, a fin de prevenir y detectar las actividades ilícitas mencionadas en el apartado 1 del presente artículo.

Artículo 14

Capacitación y asistencia técnica

Los Estados Parte cooperarán entre sí y con las organizaciones internacionales pertinentes, según proceda, a fin de que los Estados Parte que lo soliciten reciban la formación y asistencia técnica requeridas para reforzar su capacidad de prevenir, combatir y erradicar la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, incluida la asistencia técnica, financiera y material que proceda en las cuestiones enunciadas en los artículos 29 y 30 de la Convención.

Artículo 15

Corredores y corretaje

1. Con miras a prevenir y combatir la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, con sus piezas y componentes y municiones, los Estados Parte que aún no lo hayan hecho considerarán la posibilidad de establecer un sistema de reglamentación de las actividades de las personas dedicadas al corretaje. Ese sistema podría incluir una o varias de las siguientes medidas:

- a) exigir la inscripción en un registro de los corredores que actúen en su territorio;
- b) exigir una licencia o autorización para el ejercicio del corretaje, o

c) exigir que en las licencias o autorizaciones de importación y de exportación, o en la documentación adjunta a la mercancía, se consigne el nombre y la ubicación de los corredores que intervengan en la transacción.

2. Se alienta a los Estados Parte que hayan establecido un sistema de autorización de las operaciones de corretaje como el descrito en el apartado 1 del presente artículo a que incluyan datos sobre los corredores y las operaciones de corretaje en sus intercambios de información efectuados con arreglo al artículo 12 del presente Protocolo y a lo previsto en el artículo 7 del presente Protocolo.

III. DISPOSICIONES FINALES

Artículo 16

Solución de controversias

1. Los Estados Parte procurarán solucionar toda controversia relacionada con la interpretación o aplicación del presente Protocolo mediante la negociación.

2. Toda controversia entre dos o más Estados Parte acerca de la interpretación o aplicación del presente Protocolo que no pueda resolverse mediante la negociación dentro de un plazo razonable deberá, a solicitud de uno de esos Estados Parte, someterse a arbitraje. Si, seis meses después de la fecha de la solicitud de arbitraje, esos Estados Parte no ha podido ponerse de acuerdo sobre la organización del arbitraje, cualquiera de esas Partes podrá remitir la controversia a la Corte Internacional de Justicia mediante solicitud conforme al Estatuto de la Corte.

3. Cada Estado Parte podrá, en el momento de la firma, ratificación, aceptación o aprobación del presente Protocolo o de la adhesión a él, declarar que no se considera vinculado por el apartado 2 del presente artículo. Los demás Estados Parte no quedarán vinculados por el apartado 2 del presente artículo respecto de todo Estado Parte que haya hecho esa reserva.

4. El Estado Parte que haya hecho una reserva de conformidad con el apartado 3 del presente artículo podrá en cualquier momento retirar esa reserva notificándola al Secretario General de las Naciones Unidas.

Artículo 17

Firma, ratificación, aceptación, aprobación y adhesión

1. El presente Protocolo estará abierto a la firma de todos los Estados en la sede de las Naciones Unidas en Nueva York desde el trigésimo día de su aprobación por la Asamblea General hasta el 12 de diciembre de 2002.

2. El Presente Protocolo también estará abierto a la firma de las organizaciones regionales de integración económica, siempre que al menos uno de los Estados miembros de tales organizaciones haya firmado el presente Protocolo de conformidad con lo dispuesto en el apartado 1 del presente artículo.

3. El presente Protocolo estará sujeto a ratificación, aceptación o aprobación. Los instrumentos de ratificación, aceptación

o aprobación se depositarán en poder del Secretario General de las Naciones Unidas. Las organizaciones regionales de integración económica podrán depositar su instrumento de ratificación, aceptación o aprobación si por lo menos uno de sus Estados miembros ha procedido de igual manera. En ese instrumento de ratificación, aceptación o aprobación, esas organizaciones declararán el alcance de su competencia con respecto a las cuestiones regidas por el presente Protocolo. Dichas organizaciones comunicarán también al depositario cualquier modificación pertinente del alcance de su competencia.

4. El presente Protocolo estará abierto a la adhesión de todos los Estados u organizaciones regionales de integración económica que cuente por lo menos con un Estado miembro que sea Parte en el presente Protocolo. Los instrumentos de adhesión se depositarán en poder del Secretario General de las Naciones Unidas. En el momento de su adhesión, las organizaciones regionales de integración económica declararán el alcance de su competencia con respecto a las cuestiones regidas por el presente Protocolo. Dichas organizaciones comunicarán también al depositario cualquier modificación pertinente del alcance de su competencia.

Artículo 18

Entrada en vigor

1. El presente Protocolo entrará en vigor el nonagésimo día después de la fecha en que se haya depositado el cuadragésimo instrumento de ratificación, aceptación, aprobación o adhesión, a condición de que no entre en vigor antes de la entrada en vigor de la Convención. A los efectos del presente apartado, los instrumentos depositados por una organización regional de integración económica no se considerarán adicionales a los depositados por los Estados miembros de tal organización.

2. Para cada Estado u organización regional de integración económica que ratifique, acepte el presente Protocolo o se adhiera a él después de haberse depositado el cuadragésimo instrumento de ratificación, aceptación, aprobación o adhesión, el presente Protocolo entrará en vigor el trigésimo día después de la fecha en que ese Estado u organización haya depositado el instrumento pertinente o en la fecha de su entrada en vigor con arreglo al apartado 1 del presente artículo, si esta es posterior.

Artículo 19

Enmienda

1. Cuando hayan transcurrido cinco años desde la entrada en vigor del presente Protocolo, los Estados Parte podrán proponer enmiendas por escrito al Secretario General de las Naciones Unidas, quien a continuación comunicará toda enmienda propuesta a los Estados Parte y a la Conferencia de las Partes en la Convención para que la examinen y decidan al respecto. Los Estados Parte en el presente Protocolo reunidos en la Conferencia de las Partes harán todo lo posible por lograr un consenso sobre cada enmienda. Si se han agotado todas las posibilidades de lograr un consenso y no se ha llegado a un acuerdo, la aprobación de la enmienda exigirá, en última instancia, una mayoría de dos tercios de los Estados Parte en el presente Protocolo presentes y votantes en la sesión de la Conferencia de las Partes.

2. Las organizaciones regionales de integración económica, en asuntos de su competencia, ejercerán su derecho de voto con arreglo al presente artículo con un número de votos igual al número de sus Estados miembros que sean Partes en el presente Protocolo. Dichas organizaciones no ejercerán su derecho a voto si sus Estados miembros ejercen el suyo y viceversa.

3. Toda enmienda aprobada de conformidad con el apartado 1 del presente artículo estará sujeta a ratificación, aceptación o aprobación por los Estados Parte.

4. Toda enmienda refrendada de conformidad con el apartado 1 del presente artículo entrará en vigor respecto de un Estado Parte noventa días después de la fecha en que este deposite en poder del Secretario General de las Naciones Unidas un instrumento de ratificación, aceptación o aprobación de esta enmienda.

5. Cuando una enmienda entre en vigor, será vinculante para los Estados Parte que hayan expresado su consentimiento al respecto. Los demás Estados Parte quedarán sujetos a las disposiciones del presente Protocolo, así como a cualquier otra enmienda anterior que hubiesen ratificado, aceptado o aprobado.

Artículo 20

Denuncia

1. Los Estados Parte podrán denunciar el presente Protocolo mediante notificación escrita al Secretario General de las Naciones Unidas. La denuncia surtirá efecto un año después de la fecha en que el Secretario General haya recibido la notificación.

2. Las organizaciones regionales de integración económica dejarán de ser Partes en el presente Protocolo cuando lo hayan denunciado todos sus Estados miembros.

Artículo 21

Depositario e idiomas

1. El Secretario General de las Naciones Unidas será el depositario del presente Protocolo.

2. El original del presente Protocolo, cuyos textos en árabe, chino, español, francés, inglés y ruso son igualmente auténticos, se depositará en poder del Secretario General de las Naciones Unidas.

EN FE DE LO CUAL, los plenipotenciarios infrascritos, debidamente autorizados por sus respectivos Gobiernos, han firmado el presente Protocolo.

PROTOCOLE**contre la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, additionnel à la convention des Nations unies contre la criminalité transnationale organisée****PRÉAMBULE**

LES ÉTATS PARTIES AU PRÉSENT PROTOCOLE,

CONSCIENTS qu'il est urgent de prévenir, de combattre et d'éradiquer la fabrication et le trafic illicites des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, étant donné que ces activités sont préjudiciables à la sécurité de chaque État, de chaque région et du monde dans son ensemble, qu'elles constituent une menace pour le bien-être des peuples, pour leur promotion sociale et économique et pour leur droit à vivre en paix;

CONVAINCUS, par conséquent, qu'il est nécessaire que tous les États prennent toutes les mesures appropriées à cette fin, y compris des activités de coopération internationale et d'autres mesures aux niveaux régional et mondial;

RAPPELANT la résolution 53/111 de l'Assemblée générale du 9 décembre 1998, dans laquelle l'Assemblée a décidé de créer un comité intergouvernemental spécial à composition non limitée chargé d'élaborer une convention internationale générale contre la criminalité transnationale organisée et d'examiner s'il y avait lieu d'élaborer, notamment, un instrument international visant à lutter contre la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions;

AYANT À L'ESPRIT le principe de l'égalité de droits des peuples et de leur droit à disposer d'eux-mêmes, tel que consacré dans la charte des Nations unies et dans la déclaration relative aux principes du droit international touchant les relations amicales et la coopération entre les États conformément à la charte des Nations unies;

CONVAINCUS que le fait d'adopter à la convention des Nations unies contre la criminalité transnationale organisée un instrument international contre la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions aidera à prévenir et à combattre ce type de criminalité,

SONT CONVENUS DE CE QUI SUIT:

I. DISPOSITIONS GÉNÉRALES*Article premier***Relation avec la convention des Nations unies contre la criminalité transnationale organisée**

1. Le présent protocole complète la convention des Nations unies contre la criminalité transnationale organisée. Il est interprété conjointement avec la convention.
2. Les dispositions de la convention s'appliquent mutatis mutandis au présent protocole, sauf disposition contraire dudit protocole.
3. Les infractions établies conformément à l'article 5 du présent protocole sont considérées comme des infractions établies conformément à la convention.

*Article 2***Objet**

Le présent protocole a pour objet de promouvoir, de faciliter et de renforcer la coopération entre les États parties en vue de prévenir, de combattre et d'éradiquer la fabrication et le trafic illicites des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions.

*Article 3***Terminologie**

Aux fins du présent protocole:

- a) l'expression «arme à feu» désigne toute arme à canon portative qui propulse des plombs, une balle ou un projectile par l'action d'un explosif, ou qui est conçue pour ce faire ou peut être aisément transformée à cette fin, à l'exclusion des armes à feu anciennes ou de leurs répliques. Les armes à feu anciennes et leurs répliques sont définies conformément au droit interne. Cependant, les armes à feu anciennes n'incluent en aucun cas les armes à feu fabriquées après 1899;
- b) l'expression «pièces et éléments» désigne tout élément ou élément de remplacement spécifiquement conçu pour une arme à feu et indispensable à son fonctionnement, notamment le canon, la carcasse ou la boîte de culasse, la glissière ou le barillet, la culasse mobile ou le bloc de culasse, ainsi que tout dispositif conçu ou adapté pour atténuer le bruit causé par un tir d'arme à feu;
- c) le terme «munitions» désigne l'ensemble de la cartouche ou ses éléments, y compris les étuis, les amorces, la poudre propulsive, les balles ou les projectiles, utilisés dans une arme à feu, sous réserve que lesdits éléments soient eux-mêmes soumis à autorisation dans l'État partie considéré;

d) l'expression «fabrication illicite» désigne la fabrication ou l'assemblage d'armes à feu, de leurs pièces et éléments ou de munitions:

- i) à partir de pièces et d'éléments ayant fait l'objet d'un trafic illicite;
- ii) sans licence ou autorisation d'une autorité compétente de l'État partie dans lequel la fabrication ou l'assemblage a lieu; ou
- iii) sans marquage des armes à feu au moment de leur fabrication conformément à l'article 8 du présent protocole.

Des licences ou autorisations de fabrication de pièces et d'éléments sont délivrées conformément au droit interne;

e) l'expression «trafic illicite» désigne l'importation, l'exportation, l'acquisition, la vente, la livraison, le transport ou le transfert d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions à partir du territoire d'un État partie ou à travers ce dernier vers le territoire d'un autre État partie si l'un des États parties concernés ne l'autorise pas conformément aux dispositions du présent protocole ou si les armes à feu ne sont pas marquées conformément à l'article 8 du présent protocole;

f) le terme «traçage» désigne le suivi systématique du parcours des armes à feu et, si possible, de leurs pièces, éléments et munitions depuis le fabricant jusqu'à l'acheteur en vue d'aider les autorités compétentes des États parties à déceler et analyser la fabrication et le trafic illicites et à mener des enquêtes.

Article 4

Champ d'application

1. Le présent protocole s'applique, sauf disposition contraire, à la prévention de la fabrication et du trafic illicites des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions et aux enquêtes et poursuites relatives aux infractions établies conformément à l'article 5 dudit protocole, lorsque ces infractions sont de nature transnationale et qu'un groupe criminel organisé y est impliqué.

2. Le présent protocole ne s'applique pas aux transactions entre États ou aux transferts d'État dans les cas où son application porterait atteinte au droit d'un État partie de prendre, dans l'intérêt de la sécurité nationale, des mesures compatibles avec la charte des Nations unies.

Article 5

Incrimination

1. Chaque État partie adopte les mesures législatives et autres nécessaires pour conférer le caractère d'infraction pénale lorsque les actes ont été commis intentionnellement:

a) à la fabrication illicite d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions;

b) au trafic illicite d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions;

c) à la falsification ou à l'effacement, à l'enlèvement ou à l'altération de façon illégale de la (des) marque(s) que doit porter une arme à feu en vertu de l'article 8 du présent protocole.

2. Chaque État partie adopte également les mesures législatives et autres nécessaires pour conférer le caractère d'infraction pénale:

a) sous réserve des concepts fondamentaux de son système juridique, au fait de tenter de commettre une infraction établie conformément au paragraphe 1 du présent article ou de s'en rendre complice; et

b) au fait d'organiser, de diriger, de faciliter, d'encourager ou de favoriser au moyen d'une aide ou de conseils, la commission d'une infraction établie conformément au paragraphe 1 du présent article.

Article 6

Confiscation, saisie et disposition

1. Sans préjudice de l'article 12 de la convention, les États parties adoptent, dans toute la mesure possible dans le cadre de leurs systèmes juridiques nationaux, les mesures nécessaires pour permettre la confiscation des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions ayant fait l'objet d'une fabrication ou d'un trafic illicites.

2. Les États parties adoptent, dans le cadre de leurs systèmes juridiques nationaux, les mesures nécessaires pour empêcher que les armes à feu, leurs pièces, éléments et munitions ayant fait l'objet d'une fabrication et d'un trafic illicites ne tombent entre les mains de personnes non autorisées en saisissant et détruisant lesdites armes, leurs pièces, éléments et munitions sauf si une autre mesure de disposition a été officiellement autorisée, à condition que ces armes aient été marquées et que les méthodes de disposition desdites armes et des munitions aient été enregistrées.

II. PRÉVENTION

Article 7

Conservation des informations

Chaque État partie assure la conservation, pendant au moins dix ans, des informations sur les armes à feu et, lorsqu'il y a lieu et si possible, sur leurs pièces, éléments et munitions, qui sont nécessaires pour assurer le traçage et l'identification de celles de ces armes à feu et, lorsqu'il y a lieu et si possible, de leurs pièces, éléments et munitions qui font l'objet d'une fabrication ou d'un trafic illicites ainsi que pour prévenir et détecter ces activités. Ces informations sont les suivantes:

- a) les marques appropriées requises en vertu de l'article 8 du présent protocole;
- b) dans le cas de transactions internationales portant sur des armes à feu, leurs pièces, éléments et munitions, les dates de délivrance et d'expiration des licences ou autorisations voulues, le pays d'exportation, le pays d'importation, les pays de transit, le cas échéant, et le destinataire final ainsi que la description et la quantité des articles.

Article 8

Marquage des armes à feu

1. Aux fins de l'identification et du traçage de chaque arme à feu, les États parties:
- a) au moment de la fabrication de chaque arme à feu, soit exigent un marquage unique indiquant le nom du fabricant, le pays ou le lieu de fabrication et le numéro de série, soit conservent tout autre marquage unique et d'usage facile comportant des symboles géométriques simples combinés à un code numérique et/ou alphanumérique, permettant à tous les États d'identifier facilement le pays de fabrication;
- b) exigent un marquage approprié simple sur chaque arme à feu importée, permettant d'identifier le pays importateur et, si possible, l'année d'importation et rendant possible le traçage de l'arme à feu par les autorités compétentes de ce pays, ainsi qu'une marque unique, si l'arme à feu ne porte pas une telle marque. Les conditions énoncées au présent alinéa n'ont pas à être appliquées aux importations temporaires d'armes à feu à des fins licites vérifiables;
- c) assurent, au moment du transfert d'une arme à feu des stocks de l'État en vue d'un usage civil permanent, le marquage approprié unique permettant à tous les États parties d'identifier le pays de transfert.
2. Les États parties encouragent l'industrie des armes à feu à concevoir des mesures qui empêchent d'enlever ou d'altérer les marques.

Article 9

Neutralisation des armes à feu

Un État partie qui, dans son droit interne, ne considère pas une arme à feu neutralisée comme une arme à feu prend les mesures nécessaires, y compris l'établissement d'infractions spécifiques, s'il y a lieu, pour prévenir la réactivation illicite des armes à feu neutralisées, conformément aux principes généraux de neutralisation ci-après:

- a) rendre définitivement inutilisables et impossibles à enlever, remplacer ou modifier en vue d'une réactivation quelconque, toutes les parties essentielles d'une arme à feu neutralisée;

- b) prendre des dispositions pour, s'il y a lieu, faire vérifier les mesures de neutralisation par une autorité compétente, afin de garantir que les modifications apportées à une arme à feu la rendent définitivement inutilisable;
- c) prévoir dans le cadre de la vérification par l'autorité compétente la délivrance d'un certificat ou d'un document attestant la neutralisation de l'arme à feu, ou l'application à cet effet sur l'arme à feu d'une marque clairement visible.

Article 10

Obligations générales concernant les systèmes de licences ou d'autorisations d'exportation, d'importation et de transit

1. Chaque État partie établit ou maintient un système efficace de licences ou d'autorisations d'exportation et d'importation, ainsi que de mesures sur le transit international, pour le transfert d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions.
2. Avant de délivrer des licences ou autorisations d'exportation pour des envois d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, chaque État partie vérifie que:
- a) les États importateurs ont délivré des licences ou autorisations d'importation; et
- b) les États de transit ont au moins notifié par écrit, avant l'envoi, qu'ils ne s'opposent pas au transit, ceci sans préjudice des accords ou arrangements bilatéraux et multilatéraux en faveur des États sans littoral.
3. La licence ou l'autorisation d'exportation et d'importation et la documentation qui l'accompagne contiennent des informations qui, au minimum, incluent le lieu et la date de délivrance, la date d'expiration, le pays d'exportation, le pays d'importation, le destinataire final, la désignation des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions et leur quantité et, en cas de transit, les pays de transit. Les informations figurant dans la licence d'importation doivent être fournies à l'avance aux États de transit.
4. L'État partie importateur informe l'État partie exportateur, sur sa demande, de la réception des envois d'armes à feu, de leurs pièces et éléments ou de munitions.
5. Chaque État partie prend, dans la limite de ses moyens, les mesures nécessaires pour faire en sorte que les procédures d'accroissement de licences ou d'autorisations soient sûres et que l'authenticité des licences ou autorisations puisse être vérifiée ou validée.
6. Les États parties peuvent adopter des procédures simplifiées pour l'importation et l'exportation temporaires et pour le transit d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, à des fins légales vérifiables telles que la chasse, le tir sportif, l'expertise, l'exposition ou la réparation.

Article 11

Mesures de sécurité et de prévention

Afin de détecter, de prévenir et d'éliminer les vols, pertes ou détournements, ainsi que la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, chaque État partie prend les mesures appropriées:

- a) pour exiger la sécurité des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions au moment de la fabrication, de l'importation, de l'exportation et du transit par son territoire; et
- b) pour accroître l'efficacité des contrôles des importations, des exportations et du transit, y compris, lorsqu'il y a lieu, des contrôles aux frontières, ainsi que l'efficacité de la coopération transfrontière entre la police et les services douaniers.

Article 12

Information

1. Sans préjudice des articles 27 et 28 de la convention, les États parties échangent, conformément à leurs systèmes juridiques et administratifs respectifs, des informations pertinentes, dans chaque cas d'espèce, concernant notamment les fabricants, négociants, importateurs, exportateurs et, chaque fois que cela est possible, transporteurs autorisés d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions.

2. Sans préjudice des articles 27 et 28 de la convention, les États parties échangent, conformément à leurs systèmes juridiques et administratifs respectifs, des informations pertinentes concernant notamment:

- a) les groupes criminels organisés dont on sait ou dont on soupçonne qu'ils participent à la fabrication ou au trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions;
- b) les moyens de dissimulation utilisés dans la fabrication ou le trafic illicites des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions et les moyens de les détecter;
- c) les méthodes et moyens, les points d'expédition et de destination et les itinéraires habituellement utilisés par les groupes criminels organisés se livrant au trafic illicite d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions; et
- d) les données d'expérience d'ordre législatif ainsi que les pratiques et mesures tendant à prévenir, combattre et éradiquer la fabrication et le trafic illicites des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions.

3. Les États parties se communiquent ou s'échangent, selon qu'il convient, des informations scientifiques et technologiques pertinentes utiles aux services de détection et de répression en vue de renforcer mutuellement leur capacité de prévenir et de déceler la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, de mener des enquêtes et d'engager des poursuites contre les personnes impliquées dans ces activités illicites.

4. Les États parties coopèrent pour le traçage des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions ayant pu faire l'objet

d'une fabrication ou d'un trafic illicites et ils répondent rapidement, dans la limite de leurs moyens, aux demandes d'aide dans ce domaine.

5. Sous réserve des concepts fondamentaux de son système juridique ou de tous accords internationaux, chaque État partie qui reçoit d'un autre État partie, en application du présent article, des informations, y compris des informations exclusives concernant des transactions commerciales, garantit leur confidentialité et respecte toutes restrictions à leur usage s'il en est prié par l'État partie qui les fournit. Si une telle confidentialité ne peut pas être assurée, l'État partie qui a fourni les informations en est avisé avant que celles-ci soient divulguées.

Article 13

Coopération

1. Les États parties coopèrent aux niveaux bilatéral, régional et international pour prévenir, combattre et éradiquer la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions.

2. Sans préjudice du paragraphe 13 de l'article 18 de la convention, chaque État partie désigne un organisme national ou un point de contact unique chargé d'assurer la liaison avec d'autres États parties pour les questions relatives au présent protocole.

3. Les États parties cherchent à obtenir l'appui et la coopération des fabricants, négociants, importateurs, exportateurs, courtiers et transporteurs commerciaux d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions afin de prévenir et de détecter les activités illicites visées au paragraphe 1 du présent article.

Article 14

Formation et assistance technique

Les États parties coopèrent entre eux et avec les organisations internationales compétentes, selon qu'il convient, de façon à pouvoir recevoir, sur demande, la formation et l'assistance technique nécessaires pour améliorer leur capacité de prévenir, combattre et éradiquer la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, y compris une assistance technique, financière et matérielle pour les questions visées aux articles 29 et 30 de la convention.

Article 15

Courtiers et courtage

1. En vue de prévenir et de combattre la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, les États parties qui ne l'ont pas encore fait envisagent d'établir un système de réglementation des activités de ceux qui pratiquent le courtage. Un tel système pourrait inclure une ou plusieurs mesures telles que:

- a) l'exigence d'un enregistrement des courtiers exerçant sur leur territoire;
- b) l'exigence d'une licence ou d'une autorisation de courtage; ou

c) l'exigence de l'indication sur les licences ou autorisations d'importation et d'exportation, ou sur les documents d'accompagnement, du nom et de l'emplacement des courtiers participant à la transaction.

2. Les États parties qui ont établi un système d'autorisations concernant le courtage, tel qu'énoncé au paragraphe 1 du présent article, sont encouragés à fournir des renseignements sur les courtiers et le courtage lorsqu'ils échangent des informations au titre de l'article 12 du présent protocole et à conserver les renseignements relatifs aux courtiers et au courtage conformément à l'article 7 du présent protocole.

III. DISPOSITIONS FINALES

Article 16

Règlement des différends

1. Les États parties s'efforcent de régler les différends concernant l'interprétation ou l'application du présent protocole par voie de négociation.

2. Tout différend entre deux États parties ou plus concernant l'interprétation ou l'application du présent protocole qui ne peut être réglé par voie de négociation dans un délai raisonnable est, à la demande de l'un de ces États parties, soumis à l'arbitrage. Si, dans un délai de six mois à compter de la date de la demande d'arbitrage, les États parties ne peuvent s'entendre sur l'organisation de l'arbitrage, l'un quelconque d'entre eux peut soumettre le différend à la Cour internationale de justice en adressant une requête conformément au statut de la Cour.

3. Chaque État partie peut, au moment de la signature, de la ratification, de l'acceptation ou de l'approbation du présent protocole ou de l'adhésion à celui-ci, déclarer qu'il ne se considère pas lié par le paragraphe 2 du présent article. Les autres États parties ne sont pas liés par le paragraphe 2 du présent article envers tout État partie ayant émis une telle réserve.

4. Tout État partie qui a émis une réserve en vertu du paragraphe 3 du présent article peut la retirer à tout moment en adressant une notification au secrétaire général de l'Organisation des Nations unies.

Article 17

Signature, ratification, acceptation, approbation et adhésion

1. Le présent protocole sera ouvert à la signature de tous les États au siège de l'Organisation des Nations unies, à New York, à compter du trentième jour suivant son adoption par l'Assemblée générale et jusqu'au 12 décembre 2002.

2. Le présent protocole est également ouvert à la signature des organisations régionales d'intégration économique à la condition qu'au moins un État membre d'une telle organisation ait signé le présent protocole conformément au paragraphe 1 du présent article.

3. Le présent protocole est soumis à ratification, acceptation ou approbation. Les instruments de ratification, d'acceptation ou

d'approbation seront déposés auprès du secrétaire général de l'Organisation des Nations unies. Une organisation régionale d'intégration économique peut déposer ses instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation si au moins un de ses États membres l'a fait. Dans cet instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation, cette organisation déclare l'étendue de sa compétence concernant les questions régies par le présent protocole. Elle informe également le dépositaire de toute modification pertinente de l'étendue de sa compétence.

4. Le présent protocole est ouvert à l'adhésion de tout État ou de toute organisation régionale d'intégration économique dont au moins un État membre est partie au présent protocole. Les instruments d'adhésion sont déposés auprès du secrétaire général de l'Organisation des Nations unies. Au moment de son adhésion, une organisation régionale d'intégration économique déclare l'étendue de sa compétence concernant les questions régies par le présent protocole. Elle informe également le dépositaire de toute modification pertinente de l'étendue de sa compétence.

Article 18

Entrée en vigueur

1. Le présent protocole entrera en vigueur le quatre-vingt-dixième jour suivant la date de dépôt du quarantième instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, étant entendu qu'il n'entrera pas en vigueur avant que la convention n'entre elle-même en vigueur. Aux fins du présent paragraphe, aucun des instruments déposés par une organisation régionale d'intégration économique n'est considéré comme un instrument venant s'ajouter aux instruments déjà déposés par les États membres de cette organisation.

2. Pour chaque État ou organisation régionale d'intégration économique qui ratifiera, acceptera ou approuvera le présent protocole ou y adhérera après le dépôt du quarantième instrument pertinent, le présent protocole entrera en vigueur le trentième jour suivant la date de dépôt de l'instrument pertinent par ledit État ou ladite organisation ou à la date à laquelle il entre en vigueur en application du paragraphe 1 du présent article, si celle-ci est postérieure.

Article 19

Amendement

1. À l'expiration d'un délai de cinq ans à compter de l'entrée en vigueur du présent protocole, un État partie au protocole peut proposer un amendement et en déposer le texte auprès du secrétaire général de l'Organisation des Nations unies. Ce dernier communique alors la proposition d'amendement aux États parties et à la conférence des parties à la convention en vue de l'examen de la proposition et de l'adoption d'une décision. Les États parties au présent protocole réunis en conférence des parties n'épargnent aucun effort pour parvenir à un consensus sur tout amendement. Si tous les efforts en ce sens ont été épuisés sans qu'un accord soit intervenu, il faudra, en dernier recours, pour que l'amendement soit adopté, un vote à la majorité des deux tiers des États parties au présent protocole présents à la conférence des parties et exprimant leur vote.

2. Les organisations régionales d'intégration économique disposent, pour exercer, en vertu du présent article, leur droit de vote dans les domaines qui relèvent de leur compétence, d'un nombre de voix égal au nombre de leurs États membres parties au présent protocole. Elles n'exercent pas leur droit de vote si leurs États membres exercent le leur, et inversement.

3. Un amendement adopté conformément au paragraphe 1 du présent article est soumis à ratification, acceptation ou approbation des États parties.

4. Un amendement adopté conformément au paragraphe 1 du présent article entrera en vigueur pour un État partie quatorze jours après la date de dépôt par ledit État partie auprès du secrétaire général de l'Organisation des Nations unies d'un instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation dudit amendement.

5. Un amendement entré en vigueur a force obligatoire à l'égard des États parties qui ont exprimé leur consentement à être liés par lui. Les autres États parties restent liés par les dispositions du présent protocole et tous amendements antérieurs qu'ils ont ratifiés, acceptés ou approuvés.

Article 20

Dénonciation

1. Un État partie peut dénoncer le présent protocole par notification écrite adressée au secrétaire général de l'Organisation des Nations unies. Une telle dénonciation prend effet un an après la date de réception de la notification par le secrétaire général.

2. Une organisation régionale d'intégration économique cesse d'être partie au présent protocole lorsque tous ses États membres l'ont dénoncé.

Article 21

Dépositaire et langues

1. Le secrétaire général de l'Organisation des Nations unies est le dépositaire du présent protocole.

2. L'original du présent protocole, dont les textes anglais, arabe, chinois, espagnol, français et russe font également foi, sera déposé auprès du secrétaire général de l'Organisation des Nations unies.

EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires soussignés, à ce dûment autorisés par leurs gouvernements respectifs, ont signé le présent protocole.

MÄÄRUSED

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 294/2014,

20. märts 2014,

millega kiidetakse heaks oluline muudatus kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste registrisse kantud nimetuse spetsifikaadis [Lenteja de Tierra de Campos (KGT)]

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta määrust (EL) nr 1151/2012 põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 52 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruse (EL) nr 1151/2012 artikli 53 lõike 1 esimese lõigu kohaselt vaatas komisjon läbi Hispaania taotluse, millega soovitakse saada heakskiit komisjoni määruse (EÜ) nr 1485/2007 ⁽²⁾ alusel registreeritud kaitstud geograafilise tähise „Lenteja Pardina de Tierra de Campos” spetsifikaadi muudatusele.
- (2) Kuna asjaomane muudatus ei ole väike määruse (EL) nr 1151/2012 artikli 53 lõike 2 tähenduses, avaldas

komisjon kõnealuse määruse artikli 50 lõike 2 punkti a kohase muutmistaotluse *Euroopa Liidu Teatajas* ⁽³⁾.

- (3) Kuna komisjon ei ole saanud ühtegi määruse (EL) nr 1151/2012 artikli 51 kohast vastuväidet, tuleb spetsifikaadi muudatus heaks kiita,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Kiidetakse heaks *Euroopa Liidu Teatajas* avaldatud spetsifikaadi muudatus seoses käesoleva määruse lisas esitatud nimetusega.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnenandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 20. märts 2014

Komisjoni nimel
presidendi eest
komisjoni liige
Dacian CIOLOȘ

⁽¹⁾ ELT L 343, 14.12.2012, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 330, 15.12.2007, lk 13.

⁽³⁾ ELT C 293, 9.10.2013, lk 10.

LISA

Aluslepingu I lisa loetletud nimetoiduks ettenähtud põllumajandustooted

Klass 1.6. Puuviljad, köögiviljad ja teraviljad töötlemata ja töödeldud kujul

HISPAANIA

Lenteja de Tierra de Campos (KGT)

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 295/2014,**20. märts 2014,****millega kiidetakse heaks oluline muudatus kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste registrisse kantud nimetuse spetsifikaadis [Antequera (KPN)]**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta määrust (EL) nr 1151/2012 põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 52 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

- (1) Vastavalt määruse (EL) nr 1151/2012 artikli 53 lõike 1 esimesele lõigule vaatas komisjon läbi Hispaania taotluse saada heakskiit komisjoni määrusega (EÜ) nr 417/2006 ⁽²⁾ registreeritud kaitstud päritolunimetuse „Antequera” spetsifikaadi muudatusele.
- (2) Kuna asjaomane muudatus ei ole väike määruse (EL) nr 1151/2012 artikli 53 lõike 2 tähenduses, avaldas

komisjon kõnealuse määruse artikli 50 lõike 2 punkti a kohase muutmistaotluse *Euroopa Liidu Teatajas* ⁽³⁾.

- (3) Kuna komisjon ei ole saanud ühtegi määruse (EL) nr 1151/2012 artikli 51 kohast vastuväidet, tuleb spetsifikaadi muudatus heaks kiita,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

*Artikkel 1*Kiidetakse heaks *Euroopa Liidu Teatajas* avaldatud spetsifikaadi muudatus seoses käesoleva määruse lisas esitatud nimetusega.*Artikkel 2*Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 20. märts 2014

Komisjoni nimel
presidendi eest
komisjoni liige
Dacian CIOLOȘ

⁽¹⁾ ELT L 343, 14.12.2012, lk 1.⁽²⁾ ELT L 72, 11.3.2006, lk 8.⁽³⁾ ELT C 299, 15.10.2013, lk 13.

LISA

Aluslepingu I lisas loetletud inimtoiduks ettenähtud põllumajandustooted

Klass 1.5. Õlid ja rasvad (või, margariin, õli jne)

HISPAANIA

Antequera (KPN)

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 296/2014,**20. märts 2014,****millega kiidetakse heaks oluline muudatus kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste registrisse kantud nimetuse spetsifikaadis [Neufchâtel (KPN)]**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta määrust (EL) nr 1151/2012 põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 52 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

- (1) Vastavalt määruse (EL) nr 1151/2012 artikli 53 lõike 1 esimesele lõigule vaatas komisjon läbi Prantsusmaa taotluse saada heakskiit komisjoni määrusega (EÜ) nr 1107/96 ⁽²⁾ registreeritud kaitstud päritolunimetuse „Neufchâtel” spetsifikaadi muudatusele.
- (2) Kuna asjaomane muudatus ei ole väike määruse (EL) nr 1151/2012 artikli 53 lõike 2 tähenduses, avaldas

komisjon kõnealuse määruse artikli 50 lõike 2 punkti a kohase muutmistaotluse *Euroopa Liidu Teatajas* ⁽³⁾.

- (3) Kuna komisjon ei ole saanud ühtegi määruse (EL) nr 1151/2012 artikli 51 kohast vastuväidet, tuleb spetsifikaadi muudatus heaks kiita,

ON VASTU VÖTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

*Artikkel 1*Kiidetakse heaks *Euroopa Liidu Teatajas* avaldatud spetsifikaadi muudatus seoses käesoleva määruse lisas esitatud nimetusega.*Artikkel 2*Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 20. märts 2014

Komisjoni nimel
presidendi eest
komisjoni liige
Dacian CIOLOȘ

⁽¹⁾ ELT L 343, 14.12.2012, lk 1.⁽²⁾ EÜT L 148, 21.6.1996, lk 1.⁽³⁾ ELT C 316, 30.10.2013, lk 14.

LISA

Aluslepingu I lisas loetletud inimtoiduks ettenähtud põllumajandustooted

Klass 1.3. Juust

PRANTSUSMAA

Neufchâtel (KPN)

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 297/2014,**20. märts 2014,****millega kiidetakse heaks oluline muudatus kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste registrisse kantud nimetuse spetsifikaadis [Valençay (KPN)]**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta määrust (EL) nr 1151/2012 põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 52 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

- (1) Vastavalt määruse (EL) nr 1151/2012 artikli 53 lõike 1 esimesele lõigule vaatas komisjon läbi Prantsusmaa taotluse saada heakskiit komisjoni määrusega (EÜ) nr 1437/2004 ⁽²⁾ registreeritud kaitstud päritolunimetuse „Valençay” spetsifikaadi muudatusele.
- (2) Kuna asjaomane muudatus ei ole väike määruse (EL) nr 1151/2012 artikli 53 lõike 2 tähenduses, avaldas

komisjon kõnealuse määruse artikli 50 lõike 2 punkti a kohase muutmistaotluse *Euroopa Liidu Teatajas* ⁽³⁾.

- (3) Kuna komisjon ei ole saanud ühtegi määruse (EL) nr 1151/2012 artikli 51 kohast vastuväidet, tuleb spetsifikaadi muudatus heaks kiita,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

*Artikkel 1*Kiidetakse heaks *Euroopa Liidu Teatajas* avaldatud spetsifikaadi muudatus seoses käesoleva määruse lisas esitatud nimetusega.*Artikkel 2*Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 20. märts 2014

Komisjoni nimel
presidendi eest
komisjoni liige
Dacian CIOLOȘ

⁽¹⁾ ELT L 343, 14.12.2012, lk 1.⁽²⁾ ELT L 265, 12.8.2004, lk 3.⁽³⁾ ELT C 296, 12.10.2013, lk 4.

LISA

Aluslepingu I lisa loetletud nimtoiduks ettenähtud põllumajandustooted

Klass 1.3. Juust

PRANTSUSMAA

Valençay (KPN)

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) nr 298/2014,

21. märts 2014,

millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1333/2008 II lisa ning komisjoni määruse (EL) nr 231/2012 lisa seoses magneesiumdivesinikdifosfaadi kasutamisega kergitusaine ja happesuse regulaatorina

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrust (EÜ) nr 1333/2008 toidu lisaainete kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 10 lõiget 3, artiklit 14 ning artikli 30 lõiget 5,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrust (EÜ) nr 1331/2008, millega kehtestatakse toidu lisaainete, toiduensüümide ning toidu lõhna- ja maitseainete lubade andmise ühtne menetlus, ⁽²⁾ eriti selle artikli 7 lõiget 5,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruse (EÜ) nr 1333/2008 II lisas on sätestatud liidu loetelu toidus kasutada lubatud lisaainete kohta ja kõnealuste lisaainete kasutamise tingimused.
- (2) Komisjoni määruses (EL) nr 231/2012 ⁽³⁾ on sätestatud määruse (EÜ) nr 1333/2008 II ja III lisas loetletud toidu lisaainete spetsifikatsioonid.
- (3) Liidu loetelusid ja spetsifikatsioone võib komisjoni algatusel või pärast taotluse esitamist ajakohastada määruse (EÜ) nr 1331/2008 artikli 3 lõikes 1 osutatud ühtse menetluse kohaselt.
- (4) 7. aprillil 2011 on esitatud taotlus lubada kasutada magneesiumdivesinikdifosfaati kergitusaine ja happesuse regulaatorina teatavates toidukategooriates ning see taotlus tehti kättesaadavaks liikmesriikidele.

(5) Fosforhapet, fosfaate, di-, tri- ja polüfosfaate (E 338–452) on lubatud kasutada valikpargaritoodetes kergitusainetena. Määruses (EL) nr 231/2012 määratletud difosfaate (E 450) võib kasutada alternatiivina naatriumalumiiniumfosfaadile (E541), vähendades seeläbi alumiiniumisisaldust töödeldud toitudes. Praegu määratletud difosfaatidel on kootav järelmaitse ning need võivad tõsta naatriumi kogusisaldust toidus.

(6) Magneesiumdivesinikdifosfaadi spetsifikatsioonid tuleks sätestada määruses (EL) nr 231/2012 lisas, kuna kõnealust ainet võib kasutada muude difosfaatide alternatiivina, et vähendada kootavat järelmaitset ja hoida ära naatriumi taseme suurendamist toidus. Seetõttu tuleks lubada magneesiumdivesinikdifosfaadi kasutamist toidugruppides 6.2.1: Jahud, ainult isekerkiv jahu; 6.5: Nuudlid; 6.6: Tainad; 7.1: Saia-leivatooted ja 7.2: Valikpargaritooded. Magneesiumdivesinikdifosfaadile tuleks määrata number E 450 (ix).

(7) Samades toidugruppides on juba lubatud kasutada sama-laadseid aineid, nimelt ortofosforhappe mono- ja kahealuselisi magneesiumisoolasid (E 343i; E 343ii), millel on sama suur või suurem magneesiumisisaldus võrreldes magneesiumdivesinikdifosfaadiga. Magneesiumdivesinikdifosfaadi lisamisega alternatiivse difosfaadina määruse (EL) nr 231/2012 lisasse ja selle järgneva kasutamisega toiduainetes ei suurendata fosfori või magneesiumi omastamist. Seetõttu ei peeta määratluse kehtestamist ja eriloo andmist magneesiumdivesinikdifosfaadile (E 450 (ix)) kergitusaine ja happesuse regulaatorina ohtlikuks.

(8) Vastavalt määruse (EÜ) nr 1331/2008 artikli 3 lõikele 2 peab komisjon määruse (EÜ) nr 1333/2008 II lisas sätestatud Euroopa Liidu toidu lisaainete loetelu ajakohastamiseks küsima Euroopa Toiduohutusameti arvamust, välja arvatud juhul, kui kõnealune ajakohastamine tõenäoliselt ei mõjuta inimeste tervist. Kuna magneesiumdivesinikdifosfaadi lisamist määruse (EÜ) nr 231/2012 lisasse ja magneesiumdivesinikdifosfaadi (E 450 (ix)) kasutamise lubamist kergitusainena ei peeta ohtlikuks, puudub vajadus Euroopa Toiduohutusameti arvamuse järele.

(9) Määrusi (EÜ) nr 1333/2008 ja (EL) nr 231/2012 tuleks seetõttu vastavalt muuta.

⁽¹⁾ ELT L 354, 31.12.2008, lk 16.

⁽²⁾ ELT L 354, 31.12.2008, lk 1.

⁽³⁾ Komisjoni määrus (EL) nr 231/2012, 9. märts 2012, millega kehtestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1333/2008 II ja III lisas loetletud toidu lisaainete spetsifikatsioonid (ELT L 83, 22.3.2012, lk 1).

(10) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitee arvamusega,

Artikkel 2

Määruse (EL) nr 231/2012 lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse II lisale.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 1333/2008 II lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse I lisale.

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 21. märts 2014

Komisjoni nimel
president
José Manuel BARROSO

I LISA

Määruse (EÜ) nr 1333/2008 II lisa muudetakse järgmiselt.

1) C osa alapunktis I esitatud tabel asendatakse järgmise tabeliga:

„E-number	Nimetus
E 338	Fosforhape
E 339	Naatriumfosfaadid
E 340	Kaaliumfosfaadid
E 341	Kaltsiumfosfaadid
E 343	Magneesiumfosfaadid
E 450	Difosfaadid (1)
E 451	Trifosfaadid
E 452	Polüfosfaadid

(1) E 450 ix) ei ole hõlmatud

2) Määruse (EÜ) nr 1333/2008 II lisa E osa muudetakse järgmiselt:

a) toidugruppi 06.2.1 „Jahud” lisatakse kande E 338–452 järele järgmine kanne:

„E 450 ix)	Magneesiumdivesinik-difosfaat	15 000	(4)(81)	Ainult kergitusainega jahu
(81) Fosfaatide üldkogus ei tohi ületada E 338–452 jaoks kehtestatud maksimumtaset				

b) toidugruppi 06.5 „Nuudlid” lisatakse kande E 338–452 järele järgmine kanne:

„E 450 ix)	Magneesiumdivesinik-difosfaat	2 000	(4)(81)	
(81) Fosfaatide üldkogus ei tohi ületada E 338–452 jaoks kehtestatud maksimumtaset				

c) toidugruppi 06.6 „Tainad” lisatakse kande E 338–452 järele järgmine kanne:

„E 450 ix)	Magneesiumdivesinik-difosfaat	12 000	(4)(81)	
(81) Fosfaatide üldkogus ei tohi ületada E 338–452 jaoks kehtestatud maksimumtaset				

d) toidugruppi 07.1 „Saia-leivatooted” lisatakse kande E 338–452 järele järgmine kanne:

„E 450 ix)	Magneesiumdivesinikdifosfaat	15 000	(4)(81)	Üksnes pitsatainas (külmutatud või jahutatud) ja „tortilla”
------------	------------------------------	--------	---------	---

e) toidugruppi 07.2 „Valikpagaritooted” lisatakse kande E 338–452 järele järgmine kanne:

	„E 450 ix)	Magneesiumdivesinik- difosfaat	15 000	(4)(81)	
	(81) Fosfaatide üldkogus ei tohi ületada E 338–452 jaoks kehtestatud maksimumtaset”				

II LISA

Määruse (EL) nr 231/2012 lisasse lisatakse toidu lisaaine E 450 vii) spetsifikatsiooni järele järgmine kanne:

„E 450 ix) MAGNEESIUMDIVESINIKDIFOSFAAT

Sünonüümid	Happeline magneesiumpürofosfaat monomagneesiumdivesinikpürofosfaat; magneesiumdifosfaat, magneesiumpürofosfaat
Määratlus	Magneesiumdivesinikdifosfaat on difosforhappe happeline magneesiumisool. Seda toodetakse magneesiumhüdrosiidi vesidispersiooni aeglasel lisamisel fosforhappele, kuni on saavutatud Mg ja P vaheline molaarne suhe umbes 1:2. Reaktsiooni ajal hoitakse temperatuuri alla 60 °C. Reaktsioonisegule lisatakse ligikaudu 0,1 % vesinikperoksiidi ning seejärel pulp kuumutatakse ja jahvatatakse.
EINECS	244-016-8
Keemiline nimetus	Magneesiumdivesinikdifosfaat
Keemiline valem	MgH ₂ P ₂ O ₇
Molekulmass	200,25
Analüüs	P ₂ O ₅ sisaldus on vähemalt 68,0 % ning mitte üle 70,5 % (väljendatud P ₂ O ₅ -na) MgO sisaldus on vähemalt 18,0 % ning mitte üle 20,5 % (väljendatud MgO-na)
Kauba kirjeldus	Valget värvi kristallid või pulber
Määramine	
Lahustuvus	Vees lahustub halvasti, etanoolis praktiliselt ei lahustu
Osakeste suurus:	Keskmine osakeste suurus varieerub 10–50 µm vahel
Puhtus	
Massikadu kuumutamisel	Mitte üle 12 % (800 °C, 0,5 tundi)
Fluoriid	Mitte üle 20 mg/kg (väljendatud fluorina)
Alumiinium	Mitte üle 50 mg/kg
Arseen	Mitte üle 1 mg/kg
Kaadmium	Mitte üle 1 mg/kg.
Plii	Mitte üle 1 mg/kg”

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 299/2014,**24. märts 2014,****millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) ⁽¹⁾,

võttes arvesse komisjoni 7. juuni 2011. aasta rakendusmäärust (EL) nr 543/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses puu- ja köögiviljasektori ning töödeldud puu- ja köögivilja sektoriga, ⁽²⁾ eriti selle artikli 136 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruses (EL) nr 543/2011 on sätestatud vastavalt mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voozu tulemustele kriteeriumid, mille alusel kehtestab komisjon

kolmandatest riikidest importimisel kõnealuse määruse XVI lisa A osas sätestatud toodete ja ajavahemike kohta kindlad impordiväärtused.

- (2) Iga turustuspäeva kindel impordiväärtus on arvatud rakendusmääruses (EL) nr 543/2011 artikli 136 lõike 1 kohaselt, võttes arvesse päevaandmete erinevust. Seetõttu peaks käesolev määrus jõustuma selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise kuupäeval,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesoleva määruse lisas määratakse kindlaks rakendusmääruse (EL) nr 543/2011 artikliga 136 ette nähtud kindlad impordiväärtused.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 24. märts 2014

Komisjoni nimel
presidendi eest

põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektor
Jerzy PLEWA

⁽¹⁾ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 157, 15.6.2011, lk 1.

LISA

Kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril

(eurot 100 kg kohta)

CN-kood	Kolmanda riigi kood ⁽¹⁾	Kindel impordiväärtus
0702 00 00	MA	58,9
	TN	83,0
	TR	94,5
	ZZ	78,8
0707 00 05	MA	39,8
	TR	139,3
	ZZ	89,6
0709 93 10	MA	37,7
	TR	98,4
	ZZ	68,1
0805 10 20	EG	46,0
	IL	67,9
	MA	57,3
	TN	51,2
	TR	53,5
	ZZ	55,2
0805 50 10	TR	68,2
	ZZ	68,2
0808 10 80	AR	91,7
	BR	92,4
	CL	94,1
	CN	116,8
	MK	23,6
	US	187,9
	ZA	68,9
	ZZ	96,5
0808 30 90	AR	97,0
	CL	125,8
	TR	127,0
	ZA	92,0
	ZZ	110,5

⁽¹⁾ Riikide nomenklatuur on sätestatud komisjoni määruses (EÜ) nr 1833/2006 (ELT L 354, 14.12.2006, lk 19). Kood „ZZ” tähistab „muud päritolu”.

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 300/2014,**24. märts 2014,****millega tühistatakse suhkrutoodetele teatavate tariifikvootide alusel väljaantavate impordilitsentside taotluste esitamise peatamine**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,

võttes arvesse komisjoni 25. septembri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 891/2009, millega avatakse teatavad ühenduse tariifikvoodid suhkrusektoris ja sätestatakse nende haldamine, ⁽²⁾ eriti selle artikli 5 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

- (1) Kooskõlas määrusega (EÜ) nr 891/2009 peatati impordilitsentside taotluste esitamine järjekorranumbri 09.4321 all alates 27. septembrist 2013 komisjoni 26. septembri 2013. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 931/2013, millega kehtestatakse jaotuskoefitsient ajavahemikul

8.–14. septembrini 2013 taotletud impordilitsentside väljaandmiseks suhkrutoodetele teatavate tariifikvootide alusel ning peatatakse kõnealuste litsentside taotluste esitamine ⁽³⁾.

- (2) Pärast kasutamata jäänud ja/või osaliselt kasutatud litsentsidest teavitamist muutusid kõnealuse järjekorranumbri all märgitud kogused taas kättesaadavaks. Seepärast tuleks taotluste esitamise peatamine tühistada,

ON VASTU VÖTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruses (EL) nr 931/2013 sätestatud impordilitsentside taotluste esitamise peatamine, mida kohaldati alates 27. septembrist 2013 seoses impordilitsentside väljaandmisega järjekorranumbri 09.4321 all, on tühistatud.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise kuupäeval.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 24. märts 2014

Komisjoni nimel
presidendi eest

põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektor
Jerzy PLEWA

⁽¹⁾ ELT L 347, 20.12.2013, lk 671.

⁽²⁾ ELT L 254, 26.9.2009, lk 82.

⁽³⁾ ELT L 255, 27.9.2013, lk 11.

OTSUSED

NÕUKOGU OTSUS,

3. märts 2014,

millega volitatakse liikmesriike ratifitseerima Euroopa Liidu huvides relvakaubanduslepingut

(2014/165/EL)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114 ja artikli 207 lõiget 3 koostoimes artikli 218 lõike 6 punkti a alapunktiga v,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi nõusolekut

ning arvestades järgmist:

- (1) 11. märtsil 2013 volitas nõukogu komisjoni pidama ÜRO raames läbirääkimisi relvakaubanduslepingu üle küsimustes, mis kuuluvad liidu ainupädevusse.
- (2) 2. aprillil 2013 võttis ÜRO peaassamblee vastu relvakaubanduslepingu teksti. Peaassamblee palus ka peasekretäril kui relvakaubanduslepingu hoiulevõtjal avada relvakaubandusleping 3. juunil 2013 allkirjastamiseks ning kutsus kõiki riike üles kaaluma relvakaubanduslepingu allkirjastamist ning seejärel kooskõlas oma põhiseaduslike menetlustega selle osaliseks saamist esimesel võimalusel.
- (3) Relvakaubanduslepingu eesmärk on kehtestada rangeimad võimalikud ühtsed rahvusvahelised standardid tavarelvastuse rahvusvahelise kaubanduse reguleerimiseks või selle tõhustamiseks ning ennetada ja likvideerida ebaseaduslikku tavarelvadega kauplemist ning ennetada nende kõrvalesuunamist. Liikmesriigid väljendasid oma rahulolu läbirääkimiste tulemustega ja valmisolekut relvakaubandusleping kiiresti alla kirjutada ja ratifitseerida.
- (4) Mõned relvakaubanduslepingu sätted hõlmavad küsimusi, mis kuuluvad liidu ainupädevusse, kuna need kuuluvad ühise kaubanduspoliitika reguleerimisalasse või mõju-

tavad siseturu eeskirju tavarelvastuse ja lõhkeainete üleandmise kohta.

- (5) Euroopa Liit ei saa relvakaubanduslepingut alla kirjutada ja ratifitseerida, sest selle osalisteks saavad olla üksnes riigid.
- (6) 27. mail 2013 võttis nõukogu vastu otsuse 2013/269/ÜVJP, millega volitatakse liikmesriike kirjutama Euroopa Liidu huvides alla relvakaubanduslepingule⁽¹⁾.
- (7) Seepärast peaks nõukogu kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 2 lõikega 1 volitama liikmesriike relvakaubandusleping liidu ainupädevusse kuuluvates küsimustes liidu huvides ratifitseerima,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Liikmesriike volitatakse relvakaubanduslepingut liidu ainupädevusse kuuluvates küsimustes liidu huvides ratifitseerima.

Artikkel 2

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 3. märts 2014

Nõukogu nimel

eesistuja

I. MICHELAKIS

⁽¹⁾ ELT L 155, 7.6.2013, lk 9.

KOMISJONI RAKENDUSOTSUS,

21. märts 2014,

millega muudetakse otsust 2005/381/EÜ seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ rakendamist käsitleva küsimustikuga

(teatavaks tehtud numbri C(2014) 1726 all)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2014/166/EL)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

süsteemi. Komisjoni määruses (EL) nr 601/2012⁽⁴⁾ on sätestatud kasvuhoonegaaside heite ja tegevusandmete seire ja aruandluse eeskirjad ning komisjoni määruses (EL) nr 600/2012⁽⁵⁾ on sätestatud eeskirjad, milles käsitletakse kasvuhoonegaaside heitearuannete tõendamist, tõendajate akrediteerimist ja vastastikust tunnustamist ning akrediteerimisasutuste vastastikust hindamist.

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ,⁽¹⁾ eriti selle artikli 21 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

(1) Direktiivi 2003/87/EÜ artikli 21 lõike 1 kohaselt peavad liikmesriigid esitama komisjonile igal aastal aruande kõnealuse direktiivi kohaldamise kohta. Direktiivi 2003/87/EÜ on pärast selle vastuvõtmist oluliselt muudetud ning komisjon on selle edasiseks rakendamiseks võtnud vastu mitu õigusakti.

(2) Direktiivi 2003/87/EÜ muudeti Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2008/101/EÜ,⁽²⁾ et lisada lennutegevus liidu kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteemi, ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2009/29/EÜ,⁽³⁾ et täiustada ja laiendada liidu kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise

(3) Lisaks on komisjoni määruses (EL) nr 389/2013⁽⁶⁾ kindlaks määratud liidu registrit käsitlevad üldnõuded ning selle tööd ja hooldamist käsitlevad nõuded ning komisjoni otsuses 2011/278/EL⁽⁷⁾ on sätestatud kogu liitu hõlmavad üleminekueeskirjad tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamiseks vastavalt direktiivi 2003/87/EÜ artiklile 10a.

(4) Komisjoni otsuses 2005/381/EÜ⁽⁸⁾ on sätestatud küsimustik, mida liikmesriigid peavad kasutama, kui nad

⁽¹⁾ ELT L 275, 25.10.2003, lk 32.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/101/EÜ, 19. november 2008, millega muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ, et lisada lennutegevus ühenduse kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteemi (ELT L 8, 13.1.2009, lk 3).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/29/EÜ, 23. aprill 2009, millega muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ, et täiustada ja laiendada ühenduse kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteemi (ELT L 140, 5.6.2009, lk 63).

⁽⁴⁾ Komisjoni määrus (EL) nr 601/2012, 21. juuni 2012, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ kohase kasvuhoonegaaside heite seire ja aruandluse kohta (ELT L 181, 12.7.2012, lk 30).

⁽⁵⁾ Komisjoni määrus (EL) nr 600/2012, 21. juuni 2012, milles käsitletakse kasvuhoonegaaside heite- ja tonnkilomeetriaruannete tõendamist ja tõendajate akrediteerimist vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2003/87/EÜ (ELT L 181, 12.7.2012, lk 1).

⁽⁶⁾ Komisjoni määrus (EL) nr 389/2013, 2. mai 2013, millega luuakse liidu register vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2003/87/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsustele nr 280/2004/EÜ ja nr 406/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni määrused (EL) nr 920/2010 ja nr 1193/2011 (ELT L 122, 3.5.2013, lk 1).

⁽⁷⁾ Komisjoni otsus 2011/278/EL, 27. aprill 2011, millega määratakse kindlaks kogu liitu hõlmavad üleminekueeskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a kohaste tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamiseks (ELT L 130, 17.5.2011, lk 1).

⁽⁸⁾ Komisjoni otsus 2005/381/EÜ, 4. mai 2005, millega kehtestatakse küsimustik Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ, kohaldamisest teatamise kohta (ELT L 126, 19.5.2005, lk 43).

koostavad aastaaruandeid, mille eesmärk on anda üksikasjalik ülevaade direktiivi 2003/87/EÜ kohaldamisest. Kõnealust küsimustikku muudeti komisjoni otsusega 2006/803/EÜ, ⁽¹⁾ et võtta arvesse kogemusi, mida liikmesriigid ja komisjon said selle kasutamisest.

- (5) Muudetud direktiivi 2003/87/EÜ ja komisjoni vastu võetud õigusaktide kohaldamine ning täiendavad kogemused, mida liikmesriigid ja komisjon on küsimustiku kasutamisel saanud, on näidanud, et esitatava teabe sünergiat ja ühtsust on vaja suurendada.
- (6) Eelkõige tuleks muuta kooskõlas nimetatud õigusaktidega kõnealuses küsimustikus esitatud aruandlusnõudeid ning neid ühtlustatud viisil veelgi täiustada, et suurendada aruandlusprotsessi tõhusust ja parandada liikmesriikide esitatud teabe kvaliteeti.
- (7) Seepärast tuleks otsuse 2005/381/EÜ lisa muuta.
- (8) Käesoleva otsusega ette nähtud meetmed on kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr

525/2013 ⁽²⁾ artikli 26 alusel loodud kliimamuutuste komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Otsuse 2005/381/EÜ lisa asendatakse käesoleva otsuse lisaga.

Artikkel 2

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 21. märts 2014

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Connie HEDEGAARD

⁽¹⁾ Komisjoni otsus 2006/803/EÜ, 23. november 2006, millega muudetakse otsust 2005/381/EÜ, millega kehtestatakse küsimustik Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ, kohaldamisest teatamise kohta (ELT L 329, 25.11.2006, lk 38).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 525/2013, 21. mai 2013, kasvuhoonegaaside heite seire- ja aruandlusmehhanismi ning kliimamuutusi käsitleva muu olulise siseriikliku ja liidu teabe esitamise kohta ning otsuse nr 280/2004/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 165, 18.6.2013, lk 13).

LISA

„LISA

KÜSIMUSTIK DIREKTIIVI 2003/87/EÜ RAKENDAMISE KOHTA**1. Andmed aruande esitanud asutuse kohta**

Organisatsiooni nimi ja osakond:

Kontaktisiku nimi:

Kontaktisiku ametinimetus:

Aadress:

Rahvusvaheline telefoninumber:

E-post:

2. Heitkogustega kauplemise süsteemi (ELi HKS) eest vastutavad ametiasutused ja asutuste töö koordineerimine

Selle alajaotuse küsimustele tuleb vastata 30. juuniks 2014 esitatavas aruandes ja järgmistes aruannetes, kui aruandeperioodi jooksul on tehtud muudatusi.

- 2.1. Palun märkige alljärgnevas tabelis nende pädevate ametiasutuste nimed, lühendid ja kontaktandmed, kes osalevad teie liikmesriigis ELi HKS-i rakendamises käitistele ja lennundusele. Vajaduse korral lisage ridu.

Nimi	Lühend	Kontaktandmed ⁽¹⁾

Palun märkige alljärgnevas tabelis Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 765/2008 ⁽²⁾ artikli 4 lõike 1 kohaselt nimetatud riikliku akrediteerimisasutuse nimi, lühend ja kontaktandmed.

Nimi	Lühend	Kontaktandmed ⁽¹⁾

Kas olete loonud komisjoni määruse (EL) nr 600/2012 ⁽³⁾ artikli 54 lõikega 2 ette nähtud riikliku sertifitseerimisasutuse töendajate sertifitseerimiseks? Jah/ei

Kui jah, siis märkige palun alljärgnevas tabelis riikliku sertifitseerimisasutuse nimi, lühend ja kontaktandmed.

Nimi	Lühend	Kontaktandmed ⁽¹⁾

Palun märkige alljärgnevas tabelis oma liikmesriigi registri haldaja nimi, lühend ja kontaktandmed.

Nimi	Lühend	Kontaktandmed ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Palun kirjutage telefoninumber, e-posti aadress ja veebisaidi aadress.

⁽²⁾ ELT L 218, 13.8.2008, lk 30.

⁽³⁾ ELT L 181, 12.7.2012, lk 1.

- 2.2. Palun märkige alljärgnevas tabelis asutuse lühendit kasutades, milline pädev asutus vastutab järgmiste ülesannete eest. Vajaduse korral lisage ridu.

Kui lahter alljärgnevas tabelis on hall, siis ei ole ülesanne kas käitistele või lennundusele kohaldatav.

Pädev asutus, kelle ülesanne on:	Käitised	Lennundus
lubade väljastamine		
LHÜde („lubatud heitkoguse ühik“) tasuta eraldamine paiksetele käitistele vastavalt direktiivi 2003/87/EÜ artiklile 10a [„LHÜ“ on „saastekvoot“ kõnealuse direktiivi mõistes]		
LHÜde tasuta eraldamine vastavalt direktiivi 2003/87/EÜ artiklitele 3e ja 3f		
enampakkumisega seotud tegevused (komisjoni määruses (EL) nr 1031/2010 (ELT L 302, 18.11.2010, lk 1) nimetatud enampakkumise korraldaja)		
kasvuhoonegaaside heite kaudse ülekandumisega seotud finantsmeetmed		
LHÜde väljaandmine		
seirekava ja selle oluliste muutuste heakskiitmine		
tõendatud heitearuannete ja tõendamisaruanne vastuvõtmine ja hindamine		
heitkoguse kohta konservatiivse hinnangu andmine vastavalt komisjoni määruse (EL) nr 601/2012 (ELT L 181, 12.7.2012, lk 30) artiklile 70		
parandusaruannete heakskiitmine vastavalt määruse (EL) nr 601/2012 artiklile 69		
heakskiidu andmine käitaja taotlusele, et tõendaja loobuks tegevuskoha külastusest vastavalt määruse (EL) nr 600/2012 artikli 31 lõikele 1		
inspekteerimine ja jõustamine		
üldsuse teavitamine		
direktiivi 2003/87/EÜ artikli 24 kohase tegevusalade ja gaaside ühepoolse lisamise haldamine ⁽¹⁾		
direktiivi 2003/87/EÜ artikli 27 kohaselt välja arvatud käitiste haldamine ⁽²⁾		
muu, palun täpsustage:		

⁽¹⁾ See lahter tuleb täita üksnes siis, kui liikmesriik on direktiivi 2003/87/EÜ artikli 24 kohaselt tegevusalasid või gaase lisanud.

⁽²⁾ See lahter tuleb täita üksnes siis, kui liikmesriik on direktiivi 2003/87/EÜ artikli 27 kohaselt käitisi välja arvanud.

- 2.3. Kui teie liikmesriigis on määratud rohkem kui üks direktiivi 2003/87/EÜ artikli 18 kohane pädev asutus, siis milline neist on teie teabekeskus määruse (EL) nr 600/2012 artikli 69 lõike 2 tähenduses? Palun vastake, märkides asjaomane lühend alljärgnevasse tabelisse.

Määruse (EL) nr 600/2012 artikli 69 lõike 2 kohase teabekeskusena toimiva pädeva asutuse nimi	Lühend

Kui teie liikmesriigi on määratud määrusega (EL) nr 601/2012 ette nähtud ülesannete täitmiseks rohkem kui üks pädev asutus, siis millised meetmed on kooskõlas määruse (EL) nr 601/2012 artikliga 10 võetud nende pädevate asutuste töö koordineerimiseks? Palun vastake, kasutades alljärgnevat tabelit. Vajaduse korral lisage ridu.

Tegevuste koordineerimine vastavalt määruse (EL) nr 601/2012 artiklile 10	Jah/ei	Märkused (soovi korral)
Kas siseriiklike õigusaktidega nähakse ette, et üks keskne pädev asutus vaatab läbi seirekavu, teateid seirekava muudatuste kohta ja heitearuandeid ning annab nende kohta siduvaid juhiseid?		
Kas kohalikke ja/või piirkondlikke pädevaid asutusi suunab keskne pädev asutus, andes neile siduvaid juhiseid ja suuniseid?		
Kas üks keskne pädev asutus vaatab läbi seirekavu, teateid ja heitearuandeid ning annab nende kohta nõu vabatahtlikkuse alusel?		
Kas pädevate asutuste osalusel korraldatakse regulaarselt töörühmi või koosolekuid?		
Kas kõikidele pädevatele asutustele korraldatakse ühiseid koolitusi, et tagada nõuete ühetaoline rakendamine?		
Kas seire ja aruandlusega seotud küsimuste ühetaolise käsitlemise tagamiseks kasutatakse IT-süsteeme või -vahendeid?		
Kas pädevate asutuste töötajatest on moodustatud koordineerimisrühm, mis arutab seire ja aruandlusega seotud küsimusi ja töötab välja ühtseid lähenemisi?		

Kas koordineerimine toimub muul viisil? Kui jah, siis palun täpsustage:

- 2.4. Kuidas on korraldatud määruse (EL) nr 600/2012 artikli 69 lõikega 1 ette nähtud tõhus teabevahetus ja koostöö riikliku akrediteerimisasutuse või vajaduse korral riikliku sertifitseerimisasutuse ja teie liikmesriigi pädeva asutuse vahel? Palun vastake, kasutades alljärgnevat tabelit. Vajaduse korral lisage ridu.

Tegevuste koordineerimine vastavalt määruse (EL) nr 600/2012 artikli 69 lõikele 1	Jah/ei	Märkused (soovi korral)
Kas koordineerimise eest vastutava pädeva asutuse ja riikliku akrediteerimisasutuse või (vajaduse korral) riikliku sertifitseerimisasutuse vahel korraldatakse regulaarselt koosolekuid?		
Kas on loodud töörühm, kus riiklik akrediteerimisasutus või (vajaduse korral) riiklik sertifitseerimisasutus, pädev asutus ja tõendajad arutavad akrediteerimise ja tõendamise seotud küsimusi?		
Kas pädev asutus võib osaleda vaatelejana riikliku akrediteerimisasutuse akrediteerimistoimingutes?		

Kas koordineerimine toimub muul viisil? Kui jah, siis palun täpsustage:

3. Tegevusalad, käitised ja õhusõiduki käitajad

Selle alajaotuse küsimuse 3.1 teisele allküsümusele ja küsimuse 3.2 teisele ja kolmandale allküsümusele tuleb vastata 30. juuniks 2014 esitatavas aruandes ja järgmistes aruannetes, kui aruandeperioodi jooksul on tehtud muudatusi.

3.A. Käitised

- 3.1. Kui mitu käitist tegutseb tegevusaladel ja tekitab kasvuhoonegaase, mis on loetletud direktiivi 2003/87/EÜ I lisas? Kui mitu nendest käitistest on määruse (EL) nr 601/2012 artikli 19 lõike 2 kohaselt A-, B- ja C-kategooria käitised? Kui mitu on määruse (EL) nr 601/2012 artikli 47 lõike 2 kohaselt väikeste heitkogustega käitised? Palun vastake, kasutades alljärgnevat tabelit.

Käitised	Arv
Väikeste heitkogustega käitised	
A-kategooria käitised	
B-kategooria käitised	
C-kategooria käitised	
Käitisi kokku	

Milliste I lisas nimetatud tegevusalade jaoks on teie liikmesriik vastavalt direktiivile 2003/87/EÜ lube väljastanud? Palun vastake, kasutades alljärgnevat tabelit.

I lisas nimetatud tegevusala	Jah/ei
Direktiivi 2003/87/EÜ I lisa kohased põletamisega seotud tegevused	
Mineraalõli rafineerimine	
Koksi tootmine	
Metallimaakide (sh sulfiidimaagid) särdamine või paagutamine, sh granuleerimine	
Direktiivi 2003/87/EÜ I lisa kohane malmi või terase tootmine	
Direktiivi 2003/87/EÜ I lisa kohane raudmetallide tootmine või töötlemine	
Alumiiniumi esmane tootmine	
Direktiivi 2003/87/EÜ I lisa kohane alumiiniumi teisene tootmine	
Direktiivi 2003/87/EÜ I lisa kohane värviliste metallide tootmine või töötlemine	
Direktiivi 2003/87/EÜ I lisa kohane tsemendiklinkri tootmine pöördahjudes	
Direktiivi 2003/87/EÜ I lisa kohane lubja tootmine või dolomiidi ja magneesiidi kaltsineerimine	
Direktiivi 2003/87/EÜ I lisa kohane klaasi tootmine	
Direktiivi 2003/87/EÜ I lisa kohane keraamiliste toodete valmistamine	
Direktiivi 2003/87/EÜ I lisa kohane mineraalvilla tootmine isoleerimismaterjalina, kasutades klaasi, kivi või räbu	

I lisa nimetatud tegevusala	Jah/ei
Direktiivi 2003/87/EÜ I lisa kohane kipsi kuivatamine või kaltsineerimine või kipsplaatide ja muude kipstootedete tootmine	
Direktiivi 2003/87/EÜ I lisa kohane paberimassi tootmine	
Direktiivi 2003/87/EÜ I lisa kohane paberi või papi tootmine	
Direktiivi 2003/87/EÜ I lisa kohane tahma tootmine	
Lämmastikhappe tootmine	
Adipiinhappe tootmine	
Glüoksaali ja glüoksüülhappe tootmine	
Ammoniaagi tootmine	
Direktiivi 2003/87/EÜ I lisa kohane pakendamata orgaaniliste põhikemikaalide tootmine	
Direktiivi 2003/87/EÜ I lisa kohane vesiniku (H ₂) ja sünteetsaasi tootmine	
Direktiivi 2003/87/EÜ I lisa kohane naatriumkarbonaadi (Na ₂ CO ₃) ja naatriumvesinikkarbonaadi (NaHCO ₃) tootmine	
Direktiivi 2003/87/EÜ I lisa kohane kasvuhoonegaaside kogumine käitistest	
Kasvuhoonegaaside transportimine torujuhtmete kaudu, et neid geoloogiliselt säilitada Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/31/EÜ (ELT L 140, 5.6.2009, lk 114) kohaselt lubatud säilitamiskohas	
Kasvuhoonegaaside geoloogiline säilitamine direktiivi 2009/31/EÜ kohaselt lubatud säilitamiskohas	

3.2. Kas te olete direktiivi 2003/87/EÜ artikli 27 kohaselt käitisi välja arvanud? Jah/ei

Kui jah, siis täitke palun alljärgnev tabel ja vastake alljärgnevatele küsimustele.

I lisa kohane põhitegevusala	Direktiivi 2003/87/EÜ artikli 27 kohaselt välja arvatud käitiste koguhide	Nende käitiste arv, mis on ületanud 25 000 tonni CO _{2(e)} piiri ja peavad uuesti heitkogustega kauplemise süsteemiga ühinema

Milliseid tõendamismeetmeid on kooskõlas direktiivi 2003/87/EÜ artikliga 27 rakendatud? Palun täpsustage alljärgnevalt.

Kas käitistele, mille tõendatud heitkogus ajavahemikus 2008–2010 oli alla 5 000 tonni CO_{2(e)} aastas, on kehtestatud lihtsustatud seire-, aruandlus- ja tõendamismõudeid? Jah/ei

Kui jah, siis täpsustage palun alljärgnevalt, milliseid lihtsustatud nõudeid kohaldatakse.

3.B. Õhusõiduki käitajad

- 3.3. Kui mitu õhusõiduki käitajat, keda haldav liikmesriik te olete ja kes on esitanud seirekava, tegutseb direktiivi 2003/87/EÜ I lisas loetletud tegevusaladel? Kui mitu nendest õhusõiduki käitajatest tegutseb ärilistel alustel ja kui mitu mitteärilistel alustel? Kui mitu kõikidest õhusõiduki käitajatest on määruse (EL) nr 601/2012 artikli 54 lõike 1 mõistes väikeheiteteketajad? Palun täpsustage, kasutades alljärgnevat tabelit.

Õhusõiduki käitaja liik	Arv
Ärilistel alustel tegutsevad õhusõiduki käitajad	
Mitteärilistel alustel tegutsevad õhusõiduki käitajad	
Õhusõiduki käitajaid kokku	
Väikeheiteteketajad	

Kas te olete teadlik muudest õhusõiduki käitajatest, keda haldav liikmesriik te olete ja kes oleksid pidanud esitama seirekava ning täitma muid direktiiviga 2003/87/EÜ ette nähtud nõudeid? Jah/ei

Kui jah, siis märkige palun alljärgnevas tabelis selliste õhusõiduki käitajate arv.

Täiendavate õhusõiduki käitajate koguarv, kes oleksid pidanud täitma ELi HKS-i nõudeid	
--	--

Kui te soovite seoses kõnealuste täiendavate õhusõiduki käitajate arvuga küsimusi tõstatada, siis täpsustage palun alljärgnevalt.

4. Lubade väljastamine käitistele

Küsimusele 4.1 ja küsimuse 4.2 esimesele osale tuleb vastata 30. juuniks 2014 esitatavas aruandes ja järgmistes aruannetes, kui aruandeperioodi jooksul on tehtud muudatusi.

- 4.1. Kas direktiivi 2003/87/EÜ artiklites 5, 6 ja 7 kehtestatud nõuded on integreeritud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2010/75/EL⁽¹⁾ ette nähtud menetlustesse? Jah/ei

Kui jah, siis täpsustage palun alljärgnevas tabelis, kuidas need integreeriti. Vajaduse korral lisage ridu.

Kasvuhoonegaaside heitloa (HKS-i luba) ja tööstusheidete direktiivi (THD) kohase loa integreerimine	Jah/ei	Märkused (soovi korral)
Kas HKS-i luba on osa THD kohasest loast?		
Kas THD kohase loa ja HKS-i loa andmise menetluse korrad on integreeritud?		
Kas seirekavade heakskiitmise ja heitearuannete hindamisega tegelevad THD kohased reguleerivad asutused?		
Kas ELi HKS-i tegevusi inspekteerivad THD kohased reguleerivad asutused?		

Kas integreerimine on toimunud muul viisil? Kui jah, siis palun täpsustage:

⁽¹⁾ ELT L 334, 17.12.2010, lk 17.

Kui ei, siis Kui ei, täpsustage palun alljärgnevas tabelis, kuidas HKSi loa ja THD kohase loa andmise tingimusi ja menetluskordi koordineeritakse. Vajaduse korral lisage ridu.

HKSi loa ja THD kohase loa andmise tingimuste ja menetluse kordade koordineerimine	Jah/ei	Märkused (soovi korral)
THD kohased reguleerivad asutused kontrollivad, kas HKSi luba on kohaldatav ja vajalik, ning teavitavad ELi HKSi tegevuste eest vastutavat pädevat asutust		
Tööstusheidete direktiivi üle võtvates õigusaktides ei sätestata CO ₂ -heite või kontsentratsiooni ülempiire		
THD kohased reguleerivad asutused annavad loa väljastamise menetluse ajal heitkogustega kauplemise eest vastutavale pädevale asutusele siduvaid juhiseid		
THD kohased reguleerivad asutused annavad loa väljastamise menetluse ajal heitkogustega kauplemise eest vastutavale pädevale asutusele vabatahtlikku ja mittesiduvat nõu		

Kas koordineerimine toimub muul viisil? Kui jah, siis palun täpsustage:

- 4.2. Millal nõutakse siseriiklikes õigusaktides loa ajakohastamist kooskõlas direktiivi 2003/87/EÜ artiklitega 6 ja 7? Palun kirjeldage siseriiklike õigusaktide sätteid alljärgnevas tabelis. Vajaduse korral lisage ridu.

Muudatuse liik	Siseriiklike õigusaktide sätete kirjeldus
Millal võib pädev asutus loa kehtetuks tunnistada?	
Kas siseriiklike õigusaktidega on ette nähtud loa kehtivusaja lõppemine? Kui jah, siis millistel asjaoludel?	
Millal muudetakse luba tulenevalt tootmisvõimsuse suurenemisest?	
Millal muudetakse luba tulenevalt tootmisvõimsuse vähenemisest?	
Millal muudetakse luba tulenevalt seirekava muutmisest?	
Kas on muid loa ajakohastamise liike? Kui jah, siis palun täpsustage:	

Milline on aruandeperioodil ajakohastatud lubade koguarv? Palun märkige alljärgnevasse tabelisse pädevale asutusele teada olev ajakohastatud lubade arv.

Aruandeperioodil ajakohastatud lubade koguarv	
---	--

5. Seiret ja aruandlust käsitleva määruse kohaldamine

5.A. Üldised küsimused

Küsimustele 5.1, 5.2, 5.3 ja 5.4 tuleb vastata 30. juuniks 2014 esitatavas aruandes ja järgmistes aruannetes, kui aruandeperioodi jooksul on tehtud muudatusi.

- 5.1. Kas määruse (EL) nr 601/2012 kohaldamisele kaasaatamiseks on rakendatud täiendavaid siseriiklikke õigusakte? Jah/ei

Kui jah, siis täpsustage palun alljärgnevalt, millistes valdkondades on täiendavaid siseriiklikke õigusakte rakendatud.

--

Kas määruse (EL) nr 601/2012 selgitamiseks on välja töötatud täiendavaid riiklikke suuniseid? Jah/ei

Kui jah, siis täpsustage palun alljärgnevalt, millistes valdkondades on täiendavaid riiklikke suuniseid välja töötatud.

- 5.2. Milliseid meetmeid on võetud muude olemasolevate aruandlussüsteemide (nagu kasvuhoonegaaside inventuuri aruandlus ning Euroopa saasteainete heite- ja ülekanderegistri aruandlus) nõuete täiendamiseks? Palun täpsustage alljärgnevalt.

- 5.3. Kas te olete töötanud välja oma liikmesriigile kohandatud elektroonilisi vorme või eraldi failivorminguid seirekavade, heitearuannete, tõendamisaruanne ja/või parandusaruannete jaoks? Jah/ei

Kui jah, siis täitke palun alljärgnevad tabelid.

	Liikmesriigile kohandatud vorm või failivorming ⁽¹⁾	Millised vormi või failivormingu osad on liikmesriigile kohandatud ⁽²⁾ ?
Käitiste seirekava		
Käitiste heitearuanne		
Käitiste tõendamisaruanne		
Käitiste parandusaruanne		

⁽¹⁾ Palun valige kas liikmesriigile kohandatud vorm või liikmesriigile kohandatud failivorming.

⁽²⁾ Võrreldes komisjoni avaldatud vormi ja kohandatud failivormingute nõuetega.

	Liikmesriigile kohandatud vorm või failivorming ⁽¹⁾	Millised vormi või failivormingu osad on liikmesriigile kohandatud ⁽²⁾ ?
Õhusõiduki käitajate seirekava		
Õhusõiduki käitajate heitearuanne		
Õhusõiduki käitajate tõendamisaruanne		
Õhusõiduki käitajate parandusaruanne		

⁽¹⁾ Palun valige kas liikmesriigile kohandatud vorm või liikmesriigile kohandatud failivorming.

⁽²⁾ Võrreldes komisjoni avaldatud vormi ja kohandatud failivormingute nõuetega.

Milliseid meetmeid olete võtnud määruse (EL) nr 601/2012 artikli 74 lõigete 1 ja 2 nõuete täitmiseks? Palun täpsustage alljärgnevalt.

- 5.4. Kas olete arendanud välja automaatse süsteemi elektrooniliseks andmevahetuseks käitajate või õhusõiduki käitajate ning pädeva asutuse ja teiste poolte vahel? Jah/ei

Kui jah, siis täpsustage palun alljärgnevalt, milliseid sätteid olete rakendanud määruse (EL) nr 601/2012 artikli 75 lõigete 1 ja 2 nõuete täitmiseks.

5.B. **Käitised**

Küsimustele 5.7 ja 5.9, küsimuse 5.17 teisele allküsimusele ning küsimustele 5.19 ja 5.20 tuleb vastata 30. juuniks 2014 esitatavas aruandes ja järgmistes aruannetes, kui aruandeperioodi jooksul on tehtud muudatusi.

- 5.5. Näidake palun alljärgnevas tabelis loetletud kütuste kohta kütuse kogutarbimine ja aastane koguheide, tuginedes aruandeaastat käsitlevates käitajate heitearuannetes esitatud andmetele.

Kütuseliigi kirjeldus	Kütuse kogutarbimine (TJ)	Aastane koguheide (t CO ₂)
Kivisüsi		
Pruun- ja subbituminoosne süsi		
Turvas		
Koks		
Maagaas		
Koksiahjugaas		
Kõrgahjugaas		
Rafineerimistehaste gaas ja muud tootmisprotsessi tulemusena saadud gaasid		
Kütteõli		
Veeldatud naftagaas		
Naftakoks		
Muud fossiilsed kütused ⁽¹⁾		

⁽¹⁾ See küsimus ei hõlma biomassi (sh mittesäästlikke biokütuseid ja vedelaid biokütuseid). Biomassi, biokütuseid ja vedelaid biokütuseid käsitletakse küsimuses 5.17.

- 5.6. Palun märkige alljärgnevas tabelis valitsustevahelise kliimamuutuste töörihma (IPCC) ühtse aruandlusvormi (CRF) iga aruannetes kajastuva kategooria kohta summaarne koguheide, tuginedes käitajate heitearuannetes määruse (EL) nr 601/2012 artikli 73 kohaselt esitatud andmetele.

CRF kategooria 1 (energia)	CRF kategooria 2 (protsessiheide)	Koguheide (t CO _{2(e)})	Põlemisel tekkinud koguheide (t CO _{2(e)})	Kogu protsessiheide (t CO _{2(e)})

5.7. Palun märkige alljärgnevas tabelis:

- nende käitiste arv, mille jaoks pädev asutus on heaks kiitnud määruse (EL) nr 601/2012 artikli 31 lõike 1 punktis c nimetatud kirjanduses esitatud väärtused;
- asjaomane väärtus, kütuseliik ja arvutustegur, samuti kõnealuste kirjanduses esitatud väärtuste allikas ja põhjendus;
- nende käitiste arv, mille jaoks pädev asutus on heaks kiitnud I tüüpi standardväärtused, st määruse (EL) nr 601/2012 artikli 31 lõike 1 punktides d ja e nimetatud väärtused;
- asjaomane väärtus, kütuse- või materjaliliik ja arvutustegur, samuti kõnealuste I tüüpi standardväärtuste allikas ja põhjendus.

Väärtuse liik ⁽¹⁾	Kütuse- või materjaliliik	Arvutustegur ⁽²⁾	Tegelikult kasutatud väärtus	Väärtuse allikas ja põhjendus	Nende käitiste arv, mille jaoks pädev asutus on väärtuse heaks kiitnud
------------------------------	---------------------------	-----------------------------	------------------------------	-------------------------------	--

⁽¹⁾ Väärtuse liigi lahtris valige palun kas pädeva asutusega kooskõlastatud kirjanduses esitatud väärtus või I tüüpi standardväärtus. Määruse (EL) nr 601/2012 artikli 31 lõike 1 punktis c nimetatud kirjanduses esitatud väärtused on seotud kütuseliikide arvutusteguritega.

⁽²⁾ Arvutusteguri lahtris valige palun kas alumine kütteväärtus, heitekoefitsient, oksüdatsioonikoefitsient, teisendustegur, süsinikusisaldus või biomassiosa.

Kui mitu I tüüpi standardväärtustest on määruse (EL) nr 601/2012 VI lisas loetletud väärtused, millele on viidatud kõnealuse määruse artikli 31 lõike 1 punktis a?

Määruse (EL) nr 601/2012 artikli 31 lõike 1 punktis a nimetatud I tüüpi standardväärtuste koguarv	
---	--

5.8. Kas kõikidel määruse (EL) nr 601/2012 artikliga 33 ette nähtud juhtudel on koostatud proovivõtukava? Jah/ei

Kui ei, siis märkige palun alljärgnevalt, millistel juhtudel ja mis põhjustel proovivõtukava ei koostatud.

Kas teile teadaolevalt on käitajate koostatud proovivõtukavadega seotud konkreetseid probleeme või küsimusi? Jah/ei

Kui jah, siis täpsustage palun alljärgnevalt, missugused probleemid või küsimused on esile kerkinud.

5.9. Märkige palun alljärgnevas tabelis nende käitiste arv, millel pädev asutus on lubanud kasutada erinevat sagedust kooskõlas määruse (EL) nr 601/2012 artikli 35 lõike 2 punktiga b, ning kinnitus, et kõnealustel juhtudel kasutatud proovivõtukava on täielikult dokumenteeritud ning sellest peetakse igati kinni.

Kütuse või materjali nimetus	Nende käitiste arv, millel pädev asutus on lubanud kasutada erinevat sagedust	Suurte lähtevoogude arv, mille puhul kasutatakse erinevat sagedust	Kinnitus, et proovivõtukava on täielikult dokumenteeritud ja sellest peetakse igati kinni Jah/ei. Kui ei, siis täpsustage palun, miks.

5.10. Kui määruse (EL) nr 601/2012 artikli 19 lõike 2 punkti c kohaste C-kategooria käitiste suurtele lähtevoogudele ei kohaldata kõrgeimat määramistasandit, siis märkige palun alljärgnevas tabelis iga sellise käitise kohta asjaomased lähtevood, asjaomane seireparameeter, määrusega (EL) nr 601/2012 ette nähtud kõrgeim määramistasand ja tegelikult kohaldatud määramistasand.

Käitise tunnus- kood (¹)	Asjaomane lähte- voog arvutuspõhise metoodika korral	Asjaomane heiteal- likas mõõtmispõ- hise metoodika korral	Asjaomane seirepa- rameeter (²)	Määrusega (EL) nr 601/2012 ette nähtud kõrgeim määramistasand	Tegelikult kohal- datud määramista- sand

(¹) Määrusega (EL) nr 389/2013 kooskõlas tunnustatud käitise tunnuskoode.

(²) Asjaomase seireparameetri lahtris valige palun kas kütusekogus, materjalikogus, alumine kütteväärtus, heitekoefitsient, esialgne heitekoefitsient, oksüdatsioonikoefitsient, teisendustegur, süsinikusisaldus, biomassiosa või – mõõtmispõhise metoodika korral – heiteallika aasta keskmine tunniheide (kg/h).

- 5.11. Palun märkige alljärgnevas tabelis, kui mitu määruse (EL) nr 601/2012 artikli 19 lõike 2 punkti b kohast B-kategooria käitist ei kohalda kõikidele suurtele lähtevoogudele ja kõikidele suurtele heiteallikatele (¹) määrusega (EL) nr 601/2012 ette nähtud kõrgeimat määramistasandit.

Seiremetoodika (²)	I lisa kohane põhitegevusala	Asjaomaste käitiste arv

(²) Palun valige kas arvutuspõhine metoodika või mõõtmispõhine metoodika.

- 5.12. Kas teie liikmesriigi käitised on taotlenud varumeetodi kasutamist vastavalt määruse (EL) nr 601/2012 artiklile 22? Jah/ei

Kui jah, siis täitke palun alljärgnev tabel.

Käitise tunnus- kood (¹)	Varumeetodi taotlemise põhjus (²)	Parameeter, mille puhul vähe- malt 1. määramistasandit ei saavutatud (³)	Selle parameetriga seotud hinnanguline heitkogus

(¹) Määrusega (EL) nr 389/2013 kooskõlas tunnustatud käitise tunnuskoode.

(²) Palun valige kas

1. määramistasandi kohaldamine ei ole tehniliselt teostatav või toob kaasa põhjendamatult suured kulud ühe suure lähtevoogu puhul;
1. määramistasandi kohaldamine ei ole tehniliselt teostatav või toob kaasa põhjendamatult suured kulud ühe väikese lähtevoogu puhul;
1. määramistasandi kohaldamine ei ole tehniliselt teostatav või toob kaasa põhjendamatult suured kulud rohkem kui ühe suure või väikese lähtevoogu puhul või
1. määramistasandi kohaldamine mõõtmispõhise meetodi puhul ei ole tehniliselt teostatav või toob kaasa põhjendamatult suured kulud, nagu on sätestatud määruse (EL) nr 601/2012 artiklis 22.

(³) Palun valige kas kütusekogus, materjalikogus, alumine kütteväärtus, heitekoefitsient, esialgne heitekoefitsient, oksüdatsioonikoefitsient, teisendustegur, süsinikusisaldus, biomassiosa või – mõõtmispõhise metoodika korral – heiteallika aasta keskmine tunniheide (kg/h).

- 5.13. Palun märkige alljärgnevas tabelis, kui mitu A-, B- ja C-kategooria käitist pidi esitama ja tegelikult esitas parandusaruande vastavalt määruse (EL) nr 601/2012 artiklile 69. Alljärgnevas tabelis esitatakse teave eelmise aruandeperioodi kohta.

Käitise kategooria	I lisa kohane põhitegevusala	Parandusaruande liik (¹)	Parandusaruande esitama pidanud käitiste arv	Tegelikult parandus- aruande esitanud käitiste arv

(¹) Palun valige kas artikli 69 lõike 1 kohane parandusaruanne, artikli 69 lõike 3 kohane parandusaruanne või artikli 69 lõike 4 kohane parandusaruanne.

- 5.14. Kas teie liikmesriigis on üle kantud määruse (EL) nr 601/2012 artikli 48 kohast oma-CO₂ või artikli 49 kohast CO₂? Jah/ei

Kui jah, siis täitke palun alljärgnev tabel.

(¹) Heiteallikad, mille heide ületab 5 000 tonni CO_{2(e)} aastas või mis tekitab enam kui 10 % käitise summaarsest aastaheitest, olenevalt sellest, kumb näitaja on absoluutsete heitkoguste poolest suurem.

Oma-CO ₂ või artikli 49 kohast CO ₂ üle kandnud kaitise tunnuskood ⁽¹⁾	Ülekandmise liik ⁽²⁾	Kaitise tunnuskood ⁽³⁾	Ülekantud CO ₂ kogus ⁽⁴⁾ (t CO ₂)	Vastuvõetud oma-CO ₂ heitkogused (t CO ₂)	Vastuvõtva kaitise liik artikli 49 kohase CO ₂ ülekandmise korral ⁽⁵⁾	Säilitamiskoha loa number (direktiivi 2009/31/EÜ kohane luba)

⁽¹⁾ Määrusega (EL) nr 389/2013 kooskõlas tunnustatud kaitise tunnuskood.

⁽²⁾ Palun valige kas oma-CO₂ ülekandmine (artikkel 48) või CO₂ ülekandmine (artikkel 49).

⁽³⁾ Palun märkige kas selle kaitise tunnuskood, kuhu kanti üle oma-CO₂, või nende kaitiste tunnuskood, kuhu kanti üle artikli 49 kohane CO₂.

⁽⁴⁾ Palun märkige ülekantud oma-CO₂ või artikli 49 kohase CO₂ kogus.

⁽⁵⁾ Palun valige kas

- direktiiviga 2003/87/EÜ hõlmatud kaitisest pärinevate kasvuhoonegaaside kogumine nende transportimiseks ja geoloogiliseks säilitamiseks direktiiviga 2009/31/EÜ lubatud säilitamiskohas;
- kasvuhoonegaaside torustransport nende geoloogiliseks säilitamiseks direktiiviga 2009/31/EÜ lubatud säilitamiskohas või
- kasvuhoonegaaside säilitamine direktiiviga 2009/31/EÜ lubatud säilitamiskohas.

5.15. Kas lisaks määruse (EL) nr 601/2012 artiklis 49 lubatud võimalustele on ette näha uuenduslikke tehnoloogiaid, mida võiks kasutada püsivaks säilitamiseks ja millele sooviksite juhtida komisjoni tähelepanu, kuna need on olulised määruse (EL) nr 601/2012 tulevaste muudatuste seisukohalt?

5.16. Kas mõni teie liikmesriigi kaitaja kasutas määruse (EL) nr 601/2012 artikli 40 kohast pidevat heitkoguste mõõtmist? Jah/ei

Kui jah, siis märkige palun alljärgnevas tabelis iga kaitise koguheide, pideva mõõtmisega hõlmatud heitkogus ning see, kas mõõdetud gaas sisaldab biomassist pärinevat CO₂.

CO ₂ eraldavate kaitiste tunnuskood ⁽¹⁾	N ₂ O eraldavate kaitiste tunnuskood ⁽²⁾	Aastane koguheide (t CO _{2(e)})	Pideva mõõtmisega hõlmatud heitkogused (t CO _{2(e)})	Kas mõõdetud suitsugaas hõlmab biomassit? Jah/ei

⁽¹⁾ Määrusega (EL) nr 389/2013 kooskõlas tunnustatud kaitise tunnuskood.

⁽²⁾ Palun valige kas oma-CO₂ ülekandmine (artikkel 48) või CO₂ ülekandmine (artikkel 49).

5.17. Palun märkige alljärgnevas tabelis iga direktiivi 2003/87/EÜ I lisa nimetatud põhitegevusala kohta:

- biomassi kasutavate A-, B- ja C-kategooria kaitiste arv;
- koguheide biomassist, mille väärtuseks loetakse null, st mille puhul säästlikkuse kriteeriume ei kohaldata või mille puhul need on täidetud;
- koguheide biomassist, mis ei ole nullväärtusega, st mille puhul kohaldatakse säästlikkuse kriteeriume, kuid need ei ole täidetud;
- nullväärtusega biomassi energiasaldus ja
- sellise biomassi energiasaldus, mis ei ole nullväärtusega.

I lisa kohane põhitegevusala	Kaitise kategooria	Heitkogus biomassist, millele kohaldatakse säästlikkuse kriteeriume ja mis vastab neile, ning heitkogus biomassist, millele säästlikkuse kriteeriume ei kohaldata (t CO _{2(e)})	Heitkogus biomassist, millele kohaldatakse säästlikkuse kriteeriume, kuid mis ei vastanud neile (t CO _{2(e)})	Nullväärtusega biomassi energiasaldus (TJ)	Sellise biomassi energiasaldus, mis ei ole nullväärtusega (TJ)

Millist meetodit säästlikkuse kriteeriumidele vastavuse tõendamiseks teie liikmesriigis üldiselt kasutatakse? Kui vastavuse tõendamiseks kasutatakse riiklikke süsteeme, siis kirjeldage palun alljärgnevalt nende põhilisi aspekte.

- 5.18. Kui suur oli käitajate tõendatud heitearuannete kohaselt kütuse või sisendmaterjalina kasutatud jäätmetest pärinev fossiilse CO₂ koguheide iga jäätmeliigi kohta? Palun vastake, kasutades alljärgnevat tabelit. Vajaduse korral lisage ridu.

Jäätmeliik	Heitkogus (t CO ₂)

- 5.19. Kas teie liikmesriigis on lubatud kasutada lihtsustatud seirekavu vastavalt määruse (EL) nr 601/2012 artikli 13 lõikele 2? Jah/ei

Kui jah, siis täpsustage palun alljärgnevas tabelis, mis liiki riskihindamist kasutati ja missugused olid selle põhimõtted.

Riskihindamise liik (¹)	Riskihindamise üldpõhimõtted

(¹) Palun valige kas pädeva asutuse tehtud riskihindamine või käitaja tehtud riskihindamine.

- 5.20. Kas on kasutatud uuenduslikke lahendusi, et lihtsustada nõuete täitmist määruse (EL) nr 601/2012 artikli 47 lõike 2 kohaste väikeste heitkogustega käitiste jaoks? Jah/ei

Kui jah, siis täpsustage palun lahenduste kaupa alljärgnevas tabelis. Vajaduse korral lisage ridu.

Uuenduslikud lahendused nõuete täitmise lihtsustamiseks	Jah/ei
Spetsiaalsed suunised, vormid ja/või konkreetsed näited	
Spetsiaalselt väikeste heitkogustega käitistele kavandatud töötoad	
Seirekava lihtsustatud vorm	
Muu, palun täpsustage:	

5.C. Õhusõiduki käitajad

Küsimustele 5.26 ja 5.27 tuleb vastata 30. juuniks 2014 esitatavas aruandes ja järgmistes aruannetes, kui aruandeperioodi jooksul on tehtud muudatusi.

- 5.21. Kui mitu õhusõiduki käitajat kasutab kütusekulu määramiseks meetodit A ja kui mitu meetodit B? Palun vastake, kasutades alljärgnevat tabelit.

Kütusekulu määramise meetod	Õhusõiduki käitajate arv	Kütusekulu määramise väikeheitetehitajate osakaal (%) kõikidest teises veerus märgitud õhusõiduki käitajatest
Meetod A		
Meetod B		
Meetod A ja B		

- 5.22. Palun märkige alljärgnevas tabelis teie liikmesriigi hallatavate õhusõiduki käitajate kõikide aruandeperioodil toimunud lendude ja siselendude summaarne koguheide.

Teie liikmesriigi hallatavate õhusõiduki käitajate lendude kogu- heide (t CO ₂)	Teie liikmesriigi hallatavate õhusõiduki käitajate siselendude koguheide (t CO ₂)

5.23. Palun märkige alljärgnevas tabelis:

- biokütust kasutavate õhusõiduki käitajate arv;
- koguheidete biokütusest, mille väärtuseks loetakse null, st mille puhul säästlikkuse kriteeriumid on täidetud;
- koguheidete biokütusest, mis ei ole nullväärtusega, st mille puhul kohaldatakse säästlikkuse kriteeriume, kuid need ei ole täidetud;
- nullväärtusega biokütuse energiasisaldus ja
- sellise biokütuse energiasisaldus, mis ei ole nullväärtusega.

Biokütust kasutavate õhusõiduki käitajate arv	Heitkogus biokütusest, millele kohaldatakse säästlikkuse kriteeriume ja mis vastab neile (t CO ₂)	Heitkogus biokütusest, millele kohaldatakse säästlikkuse kriteeriume, kuid mis ei vastanud neile (t CO ₂)	Nullväärtusega biokü- tuse energiasisaldus (TJ)	Sellise biokütuse ener- giasisaldus, mis ei ole nullväärtusega (TJ)

5.24. Palun märkige alljärgnevas tabelis:

- kui mitu väikeheitetekitajat kasutab kütusekulu määramiseks väikeheitetekitajatele ette nähtud vahendit;
- kui mitme väikeheitetekitaja heitearuanne põhineb väikeheitetekitajatele ette nähtud vahendil ja genereeritakse ELi HKS-i tugivahendist, sõltumatult õhusõiduki käitaja esitatud andmetest;
- kui mitu õhusõiduki käitajat kasutab alternatiivset meetodit puuduvate andmetega lendude heitkoguste määramiseks ja
- kui mitu õhusõiduki käitajat kasutab puuduvate andmetega lendude heitkoguste määramiseks väikeheitetekitajatele ette nähtud vahendit kooskõlas määruse (EL) nr 601/2012 artikli 65 lõikega 2.

Nende väikeheitetekitajate arv, kes kasutavad kütusekulu määramiseks väikeheitetekitajatele ette nähtud vahendit	
Nende väikeheitetekitajate arv, kelle heitearuanne põhineb väikeheitetekitajatele ette nähtud vahendil ja genereeritakse ELi HKS-i tugivahendist, sõltumatult õhusõiduki käitaja esitatud andmetest	
Nende õhusõiduki käitajate arv, kes kasutavad alternatiivset meetodit puuduvate andmetega lendude heitkoguste määramiseks	
Nende õhusõiduki käitajate arv, kes kasutavad puuduvate andmetega lendude heitkoguste määramiseks määruse (EL) nr 601/2012 artikli 54 lõikes 2 nimetatud vahendit	

5.25. Palun märkige alljärgnevas tabelis, kui mitu õhusõiduki käitajat pidi esitama ja tegelikult esitas parandusaruande vastavalt määruse (EL) nr 601/2012 artiklile 69. Alljärgnevas tabelis esitatakse teave eelmise aruandeperioodi kohta.

Parandusaruande esitama pidanud õhusõiduki käitajate arv	Tegelikult parandusaruande esitanud õhusõiduki käitajate arv

5.26. Kas teie liikmesriik on lubanud kasutada lihtsustatud seirekavu vastavalt määruse (EL) nr 601/2012 artikli 13 lõikele 2? Jah/ei

Kui jah, siis täpsustage palun alljärgnevas tabelis, mis liiki riskihindamist kasutati ja missugused olid selle põhimõtted.

Riskihindamise liik (¹)	Riskihindamise üldpõhimõtted

(¹) Palun valige kas pädeva asutuse tehtud riskihindamine või õhusõiduki käitaja tehtud riskihindamine.

- 5.27. Kas on kasutatud uuenduslikke lahendusi, et lihtsustada nõuete täitmist määruse (EL) nr 601/2012 artikli 54 lõike 1 kohaste väikeheitetekitajate jaoks? Jah/ei

Kui jah, siis täpsustage palun lahenduste kaupa alljärgnevas tabelis. Vajaduse korral lisage ridu.

Uuenduslikud lahendused nõuete täitmise lihtsustamiseks	Jah/ei
Spetsiaalsed suunised ja konkreetset näited	
Spetsiaalselt väikeheitetekitajatele kavandatud töötoad	
Seirekava lihtsustatud vorm	

Muu, palun täpsustage:

6. Tõendamise kord

6.A. Üldised küsimused

- 6.1. Palun märkige alljärgnevas tabelis igas määruse (EL) nr 600/2012 I lisas nimetatud akrediteerimisvaldkonnas akrediteeritud tõendajate arv. Kui liikmesriik on lubanud füüsilisest isikust tõendajate sertifitseerimist vastavalt määruse (EL) nr 600/2012 artikli 54 lõikele 2, siis märkige palun ka määruse (EL) nr 600/2012 I lisas nimetatud igas sertifitseerimisvaldkonnas sertifitseeritud füüsilisest isikust tõendajate arv.

Määruse (EL) nr 600/2012 I lisas nimetatud akrediteerimis- või sertifitseerimisulatus	Teie liikmesriigis akrediteeritud tõendajate arv	Teie liikmesriigis sertifitseeritud tõendajate arv

- 6.2. Palun andke alljärgnevas tabelis teavet määruse (EL) nr 600/2012 VI peatükis sätestatud teabevahetusnõuete kohaldamise kohta.

Teave määruse (EL) nr 600/2012 VI peatükis sätestatud teabevahetusnõuete kohaldamise kohta

Selliste teie liikmesriigis tõendamist teostanud tõendajate arv, kelle on akrediteerinud teise liikmesriigi riiklik akrediteerimisasutus	Käitiste puhul	Lennunduses	
Selliste teie liikmesriigis tõendamist teostanud tõendajate arv, kelle on sertifitseerinud teise liikmesriigi riiklik sertifitseerimisasutus (vajaduse korral)	Käitiste puhul	Lennunduses	
Teie liikmesriigi poolt akrediteeritud tõendajatele määratud haldusmeetmete arv	Peatamine	Akrediteeringu tühistamine	Ulatuse kitsendamine

Teie liikmesriigi poolt sertifitseeritud töendajatele määratud haldusmeetmete arv (vajaduse korral)	Peatamine	Akrediteeringu tühistamine	Ulatuse kitsendamine
Kui mitu korda on teie liikmesriigi riiklik akrediteerimisasutus palunud vastavalt määruse (EL) nr 600/2012 artikli 49 lõikele 5 teise liikmesriigi riiklikul akrediteerimisasutusel enda nimel järelevalvet teostada?			
Teie liikmesriigi poolt akrediteeritud töendajate kohta esitatud kaebuste arv ja lahendatud kaebuste arv	Esitatud kaebuste arv		Lahendatud kaebuste arv
Teie liikmesriigi poolt sertifitseeritud töendajate kohta esitatud kaebuste arv ja lahendatud kaebuste arv	Esitatud kaebuste arv		Lahendatud kaebuste arv
Teavevahetuses kajastuvate parandamata mittevastavuste arv töendajate puhul ja lahendatud mittevastavuste arv	Mittevastavuste arv		Lahendatud mittevastavuste arv

6.B. Käitised

- 6.3. Missuguste käitiste heitkoguste kohta andis pädev asutus konservatiivse hinnangu vastavalt määruse (EL) nr 601/2012 artikli 70 lõikele 1? Palun vastake, kasutades alljärgnevat tabelit. Vajaduse korral lisage ridu.

Käitise tunnus- kood ⁽¹⁾	Käitise aastane koguheid (t CO _{2(e)})	Konservatiivse hinnangu andmise põhjus ⁽²⁾	Käitise konservatiiv- selt hinnatud heit- koguse osakaal (%)	Heitkoguse konser- vatiivse hindamise meetod	Võetud või kavandatud meetmed ⁽³⁾

⁽¹⁾ Määrusega (EL) nr 389/2013 kooskõlas tunnustatud käitise tunnuscode.

⁽²⁾ Palun täpsustage: 31. märtsiks ei esitatud heitearuannet, heitearuanne ei ole positiivselt tõendatud oluliste väärkajastamiste tõttu, heitearuanne ei ole positiivselt tõendatud piiratud ulatuse tõttu (määruse (EL) nr 600/2012 artikli 27 lõike 1 punkt c), heitearuanne ei ole positiivselt tõendatud määruse (EL) nr 600/2012 artikli 27 lõike 1 punktis d nimetatud põhjusel, heitearuanne lükati tagasi vastuolu tõttu määrusega (EL) nr 601/2012 või heitearuanne ei ole tõendatud kooskõlas määrusega (EL) nr 600/2012.

⁽³⁾ Palun märkige, millised järgmistest meetmetest on võetud või kavandamisel: käitajale meeldetuletuse või ametliku hoiatuse saatmine sanktsioonide määramise kohta, käitaja arvelduskonto blokeerimine, trahvi määramine või muu (palun täpsustage). Võimalik on erinevate meetmete kombinatsioon.

- 6.4. Kas mõni töendamisaruanne sisaldas väheolulisi väärkajastamisi, mittevastavusi, mis ei tinginud töendaja negatiivset arvamust, vastuolu määrusega (EL) nr 601/2012 või soovitusi parandusteks? Jah/ei

Kui jah, siis täpsustage palun alljärgnevas tabelis.

I lisa kohane põhitegevusala	Probleemi liik (1)	Käitiste arv	Avastatud probleemi(de) peamised põhjused (üldiselt) (2)	Selliste tõendatud heitearuannete osakaal (%), mis tingisid heitkoguse konservatiivse hindamise pädeva asutuse poolt

(1) Palun täpsustage: väheolulised väärkajastamised, mittevastavused, mis ei tinginud tõendaja negatiivset arvamust, vastuolu määrusega (EL) nr 601/2012, soovitud parandusteks.

(2) Märkida ainult üldistused peamiste põhjuste kohta. Iga üksikut väärkajastamist, mittevastavust, vastuolu või soovitud ei ole vaja täpsustada.

6.5. Kas pädev asutus kontrollis tõendatud heitearuandeid? Jah/ei

Kui jah, siis täpsustage palun alljärgnevas tabelis, mida kontrolliti.

Tõendatud heitearuannete kontrollimine

Nende heitearuannete osakaal, mille puhul kontrolliti täielikkust ja sisemist kooskõla	%	
Nende heitearuannete osakaal, mille puhul kontrolliti kooskõla seirekavaga	%	
Nende heitearuannete osakaal, mida võrreldi LHÜde eraldamise andmetega	%	
Nende heitearuannete osakaal, mida võrreldi muude andmetega	%	
Palun täpsustage kolmandas veerus, missuguste muude andmetega heitearuandeid võrreldi		
Üksikasjalikult analüüsitud heitearuannete osakaal	%	
Palun täpsustage kolmandas veerus, missuguste kriteeriumide põhjal üksikasjalikult analüüsitud heitearuanded välja valiti (1)		
Kui mitu korda inspekteeris pädev asutus käitisi tegevuskoha külastuse teel?		
Nende tõendatud heitearuannete arv, mis lükati tagasi vastuolu tõttu määrusega (EL) nr 601/2012		
Nende tõendatud heitearuannete arv, mis lükati tagasi muudel põhjustel		
Palun märkige kolmandas veerus heitearuannete tagasilükkamise põhjused		
Tõendatud heitearuannete tagasilükkamise järel võetud meetmed		
Muud tõendatud heitearuannete kontrollimise tulemusena võetud meetmed		

(1) Palun valige kas riskipõhine hindamine, käitiste protsent (%), kõik C-kategooria käitised, juhuvalik või muu (kui muu, siis palun täpsustage).

- 6.6. Kas suurema kui 25 000-tonnise CO_{2(e)} aastaheitega käitiste puhul on loobunud tegevuskoha külastusest? Jah/ei

Kui jah, siis märkige palun alljärgnevas tabelis nende käitiste arv, mille puhul loobuti tegevuskoha külastusest kindla tingimuse kohaselt. Vajaduse korral lisage ridu.

Tegevuskoha külastusest loobumise tingimus ⁽¹⁾	I lisa kohane põhitegevusala	Käitiste arv

⁽¹⁾ Palun valige tingimus(ed) vastavalt komisjoni juhenddokumendi „AVR Key guidance note No. II.5. The Accreditation and Verification Regulation – Site visits concerning installations” 3. jaotisele: I tingimus, II tingimus, III tingimus või IV tingimus.

- Kas määruse (EL) nr 601/2012 artikli 47 lõike 2 kohaste väikeste heitkogustega käitiste puhul on loobunud tegevuskoha külastusest? Jah/ei

Kui jah, siis märkige palun alljärgnevas tabelis nende käitiste arv, mille puhul tegevuskoha külastusest loobuti.

Tegevuskoha külastusest loobumiste koguarv väikeste heitkogustega käitiste puhul

6.C. Õhusõiduki käitajad

- 6.7. Missuguste õhusõiduki käitajate heitkoguse kohta andis pädev asutus konservatiivse hinnangu vastavalt määruse (EL) nr 601/2012 artikli 70 lõikele 1? Palun vastake, kasutades alljärgnevat tabelit. Vajaduse korral lisage ridu.

Õhusõiduki käitaja tunnuskood ⁽¹⁾	Õhusõiduki käitaja aastane koguheide (t CO _{2(e)})	Konservatiivse hinnangu andmise põhjus ⁽²⁾	Õhusõiduki käitaja konservatiivselt hinnatud heitkoguse osakaal (%)	Heitkoguse konservatiivse hindamise meetod	Võetud või kavandatud meetmed ⁽³⁾

⁽¹⁾ Määrusega (EL) nr 389/2013 kooskõlas tunnustatud õhusõiduki käitaja tunnuskood.

⁽²⁾ Palun valige kas: 31. märtsiks ei esitatud heitearuannet, heitearuanne ei ole positiivselt tõendatud oluliste väärkajastamiste tõttu, heitearuanne ei ole positiivselt tõendatud piiratud ulatuse tõttu (määruse (EL) nr 600/2012 artikli 27 lõike 1 punkt c), heitearuanne ei ole positiivselt tõendatud määruse (EL) nr 600/2012 artikli 27 lõike 1 punktis d nimetatud põhjusel, heitearuanne lükati tagasi vastuolu tõttu määrusega (EL) nr 601/2012 või heitearuanne ei ole tõendatud kooskõlas määrusega (EL) nr 600/2012.

⁽³⁾ Palun märkige, millised järgmistest meetmetest on võetud või kavandamisel: õhusõiduki käitajale meeldetuletuse või ametliku hoiatuse saatmine sanktsioonide määramise kohta, õhusõiduki käitaja arvelduskonto blokeerimine, trahvi määramine või muu (palun täpsustage). Võimalik on erinevate meetmete kombinatsioon.

- 6.8. Kas mõni tõendamisaruanne sisaldas väheolulisi väärkajastamisi, mittevastavusi, mis ei tinginud tõendaja negatiivset arvamust, vastuolu määrusega (EL) nr 601/2012 või soovitusi parandusteks? Jah/ei

Kui jah, siis täpsustage palun alljärgnevas tabelites eraldi heitkoguste ja tonnkilomeetriandmete kohta.

Tabel heitearuannetega seotud teabe jaoks

Avastatud probleemi liik ⁽¹⁾	Õhusõiduki käitajate arv	Avastatud probleemi(de) peamised põhjused (üldiselt) ⁽²⁾	Selliste tõendatud heitearuannete osakaal (%), mis tingisid heitkoguse konservatiivse hindamise pädeva asutuse poolt

⁽¹⁾ Palun valige kas väheolulised väärkajastamised, mittevastavused, mis ei tinginud tõendaja negatiivset arvamust, vastuolu määrusega (EL) nr 601/2012 või soovitusid parandusteks.

⁽²⁾ Märkida ainult üldistused peamiste põhjuste kohta. Iga üksikut väärkajastamist, mittevastavust, vastuolu või soovitusi ei ole vaja täpsustada.

Tabel tonnkilomeetriandmete aruandega seotud teabe jaoks

Avastatud probleemi liik ⁽¹⁾	Õhusõiduki käitajate arv	Avastatud probleemi(de) peamised põhjused (üldiselt) ⁽²⁾

⁽¹⁾ Palun valige kas väheolulised väärkajastamised, mittevastavused, mis ei tinginud töendaja negatiivset arvamust, vastuolu määrusega (EL) nr 601/2012 või soovitud parandusteks.

⁽²⁾ Märkida ainult üldistused peamiste põhjuste kohta. Iga üksikut väärkajastamist, mittevastavust, vastuolu või soovitud ei ole vaja täpsustada.

6.9. Kas pädev asutus kontrollis tõendatud heitearuandeid? Jah/ei

Kui jah, siis täpsustage palun, mida kontrolliti, kasutades alljärgnevat tabelit vastavalt heitkoguste ja tonnkilomeetriandmete kohta.

Tabel heitearuannetega seotud teabe jaoks

Tõendatud heitearuannete kontrollimine

Nende heitearuannete osakaal, mille puhul kontrolliti täielikkust ja sisemist kooskõla	%	
Nende heitearuannete osakaal, mille puhul kontrolliti kooskõla seirekavaga	%	
Nende heitearuannete osakaal, mida võrreldi muude andmetega Palun täpsustage kolmandas veerus, missuguste muude andmetega heitearuandeid võrreldi	%	
Üksikasjalikult analüüsitud heitearuannete osakaal Palun täpsustage kolmandas veerus, missuguste kriteeriumide põhjal üksikasjalikult analüüsitud heitearuanded välja valiti ⁽¹⁾	%	
Õhusõiduki käitajate inspekteerimiste arv		
Nende tõendatud heitearuannete arv, mis lükati tagasi vastuolu tõttu määrusega (EL) nr 601/2012		
Nende tõendatud heitearuannete arv, mis lükati tagasi muudel põhjustel Palun märkige kolmandas veerus heitearuannete tagasilükkamise põhjused		
Tõendatud heitearuannete tagasilükkamise järel võetud meetmed		
Muud tõendatud heitearuannete kontrollimise tulemusena võetud meetmed		

⁽¹⁾ Palun valige kas riskipõhine hindamine, õhusõiduki käitajate protsent (%), kõik suured õhusõiduki käitajad, juhuvalik või muu (kui muu, siis palun täpsustage).

Tabel tonnkilomeetriandmete aruandega seotud teabe jaoks

Tonnkilomeetriaruannete kontrollimine

Nende tonnkilomeetriandmete aruannete osakaal, mille puhul kontrolliti täielikkust ja sisemist kooskõla	%	
---	---	--

Nende tonnkilomeetriandmete aruannete osakaal, mille puhul kontrolliti kooskõla seirekavaga	%	
Nende tonnkilomeetriandmete aruannete osakaal, mida võrreldi muude andmetega	%	
Palun täpsustage kolmandas veerus, missuguste muude andmetega aruandeid võrreldi		
Üksikasjalikult analüüsitud tonnkilomeetriandmete aruannete osakaal	%	
Palun täpsustage kolmandas veerus, missuguste kriteeriumide põhjal üksikasjalikult analüüsitud tonnkilomeetriandmete aruanded välja valiti ⁽¹⁾		
Õhusõiduki käitajate inspekteerimiste arv		
Selliste tõendatud tonnkilomeetriandmete aruannete arv, mis lükati tagasi vastuolu tõttu määrusega (EL) nr 601/2012		
Selliste tõendatud tonnkilomeetriandmete aruannete arv, mis lükati tagasi muudel põhjustel		
Palun märkige kolmandas veerus tonnkilomeetriandmete aruannete tagasilükkamise põhjused		
Tõendatud tonnkilomeetriandmete aruannete kontrollimise tulemusena võetud meetmed		

⁽¹⁾ Palun valige kas riskipõhine hindamine, õhusõiduki käitajate protsent (%), kõik suured õhusõiduki käitajad, juhuvalik või muu (kui muu, siis palun täpsustage).

6.10. Kas määruse (EL) nr 601/2012 artikli 54 lõikes 1 nimetatud väikeheitetekitajate puhul on loobunud tegevuskoha külastusest? Jah/ei

Kui jah, siis märkige palun alljärgnevas tabelis nende väikeheitetekitajate arv, mille puhul tegevuskoha külastusest loobuti.

Tegevuskoha külastusest loobumiste koguarv väikeheitetekitajate puhul	
---	--

7. Registrid

7.1. Palun lisage koopia oma liikmesriigi tingimustest, millele kontoomanikud peavad alla kirjutama.

7.2. Palun kirjutage alljärgnevas tabelis kõikide juhtude kohta, kus konto suleti, kuna ei olnud alust oodata, et käitis või õhusõiduki käitaja tagastab veel LHÜsid, miks ei olnud alust seda oodata ja milline on tagastamata LHÜde hulk. Vajaduse korral lisage ridu.

Käitise/käitaja tunnus- kood ⁽¹⁾	Käitaja nimi	Käitise nimi	Tagastamata LHÜde hulk	Põhjus, miks ei olnud alust oodata edasist tagastamist

⁽¹⁾ Määrusega (EL) nr 389/2013 kooskõlas tunnustatud käitise tunnuscode.

7.3. Mitu korda aruandeaasta jooksul kasutasid õhusõiduki käitajad komisjoni määruse (EL) nr 389/2013 ⁽¹⁾ artikli 17 lõike 3 kohast volitamist? Palun märkige alljärgnevalt kordade arv.

Volituse kasutamise kordade arv aruandeperioodil	
--	--

Millised õhusõiduki käitajad kasutasid aruandeperioodil määruse (EL) nr 389/2013 artikli 17 lõikega 3 ette nähtud volitamist? Palun esitage andmed alljärgnevas tabelis. Vajaduse korral lisage ridu.

⁽¹⁾ ELT L 122, 3.5.2013, lk 1.

Õhusõiduki käitaja tunnuskood (¹)	Õhusõiduki käitaja nimi

(¹) Määrusega (EL) nr 389/2013 kooskõlas tunnustatud õhusõiduki käitaja tunnuskood.

8. LHÜde eraldamine

- 8.1. Palun märkige alljärgnevas tabelis käitistes ja nende LHÜdes tehtud muudatuste arv alates kolmanda kauplemisperioodi algusest ja aruandeperioodil.

LHÜde eraldamise muutmise põhjus	Aruandeperioodil		Alates kolmanda kauplemisperioodi algusest	
	Muudatuste arv aruandeperioodil	Kõikidele aruandeperioodil tehtud muudatustele vastav LHÜde kogus	Muudatuste arv alates kolmanda kauplemisperioodi algusest	Kõikidele alates kolmanda kauplemisperioodi algusest tehtud muudatustele vastav LHÜde kogus
LHÜde eraldamine uutele käitistele või käitiseosadele vastavalt komisjoni otsuse 2011/278/EL (ELT L 130, 17.5.2011, lk 1) artiklile 19				
Võimsuse oluline suuremine vastavalt otsuse 2011/278/EL artiklile 20				
Tegevuse lõpetamine vastavalt otsuse 2011/278/EL artikli 22 lõike 1 punktidele a–d				
Tegevuse lõpetamine vastavalt otsuse 2011/278/EL artikli 22 lõike 1 punktile e				
Võimsuse oluline vähenemine vastavalt otsuse 2011/278/EL artiklile 21				
Tegevuse osaline lõpetamine vastavalt otsuse 2011/278/EL artiklile 23				

- 8.2. Kas pädevale asutusele jäeti teatamata otsuse 2011/278/EL artiklis 24 nimetatud kavandatavast või ellu viidud muudatusest mõne käitise võimsuses, tootmistasemes või tegevuses? Jah/ei

Kui jah, siis täpsustage palun alljärgnevas tabelis, kui mitut käitist see puudutas ja kuidas need muudatused kindlaks tehti.

Kavandatavatest või ellu viidud muudatustest teatamata jätnud käitiste arv	Kuidas need kavandatavad või ellu viidud muudatused kindlaks tehti?

- 8.3. Kas olete kohaldanud direktiivi 2003/87/EÜ artiklit 10c? Jah/ei

Kui jah, siis märkige palun alljärgnevas tabelis direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10c kohaselt aruandeperioodil eraldatud LHÜde koguhulk ja tehtud investeeringute koguväärtus.

	Aruandeperioodil
Direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10c kohaselt eraldatud LHÜde koguhulk	
Direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10c kohaselt tehtud investeeringute koguväärtus	

9. **Heitkoguste vähendamise ühikute (HVÜde) ja tõendatud heitkoguste vähendamise ühikute (THVde) kasutamine liidu süsteemis**

Küsimusele 9.1 tuleb vastata 30. juuniks 2014 esitatavas aruandes ja järgmistes aruannetes, kui aruandeperioodi jooksul on tehtud muudatusi.

- 9.1. Missuguseid meetmeid on enne sellekohastele projektidele heakskiidu andmist võetud tagamaks, et üle 20 MW tootmisvõimsusega hüdroenergia tootmise projektide arendamisel järgitakse asjaomaseid rahvusvahelisi kriteeriume ja suuniseid, sealhulgas neid, mis sisalduvad Maailma Tammide Komisjoni (WCD) 2000. aasta lõpparuandes? Palun vastake, kasutades alljärgnevat tabelit. Vajaduse korral lisage ridu.

Meetmed tagamaks, et on järgitud asjaomaseid rahvusvahelisi kriteeriume ja suuniseid, sh neid, mis sisalduvad WCD lõpparuandes	Jah/ei	Märkused
Projektiosalistel on õiguslik kohustus järgida asjaomaseid rahvusvahelisi kriteeriume ja suuniseid, sh neid, mis sisalduvad Maailma Tammide Komisjoni 2000. aasta novembri aruandes „Tammid ja areng – otsusetegemise uus raamistik” (Dams and Development – A New Framework for Decision making)		
Kontrollitakse kinnipidamist asjaomastest rahvusvahelistest kriteeriumidest ja suunistest, sh nendest, mis sisalduvad Maailma Tammide Komisjoni 2000. aasta novembri aruandes „Tammid ja areng – otsusetegemise uus raamistik”. Kui jah, siis märkige palun märkuste veerus asjaomane asutus, st pädev asutus või määratud riiklik asutus		
Määratud riiklik asutus või muu asjaomane asutus peab üle 20 MW tootmisvõimsusega hüdroenergia tootmise projektitegevuste heakskiitmisel kooskõlas direktiivi 2003/87/EÜ artikli 11b lõikega 6 järgima ühtlustatud suuniseid, mille liikmesriigid on kliimamuutuste komitees kokku leppinud		
Projekti taotlejad peavad kooskõlas ühtlustatud suunistega esitama artikli 11b lõike 6 kohase kinnitatud vastavusaruande. Kui jah, siis märkige palun märkuste veerus asjaomased dokumendid või veebilingid		
Artikli 11b lõike 6 kohaseid vastavusaruandeid võivad kinnitada ka muud isikud peale akrediteeritud audiitorite (<i>designated operational entity</i> ehk DOE). Kui jah, siis täpsustage palun märkuste veerus, kes need isikud on		
Projektitegevusi kiidetakse heaks kooskõlas ühtlustatud suunistega. Kui jah, siis märkige palun märkuste veerus heakskiidetud projektitegevuste arv		
Üldsusel on juurdepääs teie liikmesriigis direktiivi 2003/87/EÜ artikli 11b lõike 6 kohaselt heaks kiidetud hüdroenergia tootmise projektitegevusi käsitlevale teabele. Kui jah, siis andke palun märkuste veerus selle juurdepääsu kohta teavet, sh veebilingid, kui need on olemas		
Muu, palun täpsustage:		

10. **Teenustasud ja lõivud**

Küsimustele 10.1, 10.2 ja 10.3 tuleb vastata vaid 30. juuniks 2014 esitatavas aruandes ja järgmistes aruanmetes, kui aruandeperioodi jooksul on tehtud muudatusi.

10.A. **Käitised**

10.1. Kas käitajatelt võetakse teenustasu? Jah/ei

Kui jah, siis esitage palun alljärgnevas tabelis andmed lubade väljastamise ja ajakohastamise ning seirekavade heakskiitmise ja ajakohastamise eest võetavate teenustasude kohta.

Teenustasu põhjus/kirjeldus	Summa eurodes
Loa väljastamine / seirekava heakskiitmine	
Loa ajakohastamine	
Loa üleandmine	
Loa tagastamine	
Uute osalejate reservi taotlus	
Muu, palun täpsustage:	

Kui jah, siis esitage palun alljärgnevas tabelis andmed aastalõivude kohta.

Teenustasu põhjus/kirjeldus	Summa eurodes
Aastalõiv	
Muu, palun täpsustage	

10.B. **Õhusõiduki käitajad**

10.2. Kas õhusõiduki käitajatelt võetakse teenustasu? Jah/ei

Kui jah, siis esitage palun alljärgnevas tabelis andmed seirekavade heakskiitmise ja ajakohastamise eest võetavate teenustasude kohta.

Teenustasu põhjus/kirjeldus	Summa eurodes
Heitkoguste seirekava heakskiitmine	
Heitkoguste seirekava muudatuse heakskiitmine	
Tonnkilomeetriandmete seirekava heakskiitmine	
Tonnkilomeetriandmete seirekava muudatuse heakskiitmine	
Seirekava üleandmine	
Seirekava tagastamine	
Muu, palun täpsustage	

Kui jah, siis esitage palun alljärgnevas tabelis andmed aastalõivude kohta.

Teenustasu põhjus/kirjeldus	Summa eurodes
Aastalõiv	
Muu, palun täpsustage	

10.C. **Käitised ja õhusõiduki käitajad**

10.3. Märkige palun alljärgnevas tabelites registrikontodega seotud ühekordsed ja aastatasud käitajatele ja õhusõiduki käitajatele.

Tabel ühekordsete tasude jaoks

Teenustasu põhjus/kirjeldus	Summa eurodes

Tabel aastatasude jaoks

Teenustasu põhjus/kirjeldus	Summa eurodes

11. **HKSi direktiivi täitmisega seotud küsimused**11.A. **Käitised**

Küsimustele 11.1 ja 11.2 tuleb vastata 30. juuniks 2014 esitatavas aruandes ja järgmistes aruannetes, kui aruandeperioodi jooksul on tehtud muudatusi.

11.1. Palun märkige alljärgnevas tabelis, missuguste meetmetega tagati, et käitajad järgivad luba ning määruseid (EL) nr 601/2012 ja (EL) nr 600/2012. Vajaduse korral lisage ridu.

Nõuete täitmise tagamiseks võetud meetmed	Jah/ei
Seirekavade ja määruste (EL) nr 601/2012 ning (EL) nr 600/2012 rakendamist ja täitmist käitiste poolt kontrolliti pisteliselt ja inspekteeriti	
Kohtuti regulaarselt ettevõtjate ja/või töendajatega	
Tagati, et rikkumiste korral on LHÜde müük keelatud	
Avaldati määrust (EL) nr 601/2012 rikkuvate käitajate nimed	

Muu, palun täpsustage:

11.2. Palun märkige alljärgnevas tabelis määruste (EL) nr 601/2012 ja (EL) nr 600/2012 ning direktiivi 2003/87/EÜ artikli 16 lõike 1 kohaselt kehtestatud siseriiklike õigusnormide rikkumise eest ette nähtud karistused. Vajaduse korral lisage ridu.

Rikkumise liik	Trahvid eurodes		Vangistus kuudes		Muu
	Miinumum	Maksimum	Miinumum	Maksimum	
Loata tegutsemine					
Loa tingimuste mittetäitmine					
Pädeva asutuse poolt heaks kiidetud seirekava puudumine					

Rikkumise liik	Trahvid eurodes		Vangistus kuudes		Muu
	Miinimum	Maksimum	Miinimum	Maksimum	
Määruse (EL) nr 601/2012 artikli 12 lõikega 1 ette nähtud tõendavate dokumentide esitamata jätmine					
Pädeva asutuse poolt heaks kiidetud nõutava(te) proovivõtukava(de) puudumine					
Ei tehtud heakskiidetud seirekavaga ja määrusega (EL) nr 601/2012 ette nähtud seiret					
Mõõteseadmete kvaliteedi tagamine ei ole kooskõlas määrusega (EL) nr 601/2012					
Ei rakendatud määrusega (EL) nr 601/2012 ette nähtud menetlusi					
Ei teatatud seirekava muudatustest ega ajakohastatud seirekava kooskõlas määruse (EL) nr 601/2012 artiklitega 14–16					
Ei esitatud õigeks ajaks tõendatud heitearuannet					
Ei esitatud parandusaruannet või -aruandeid kooskõlas määruse (EL) nr 601/2012 artikliga 69					
Tõendajale ei esitatud määruse (EL) nr 600/2012 artikliga 10 ette nähtud teavet					
Tõendatud heitearuandest leiti vastuolusid määrusega (EL) nr 601/2012					
Ei teatatud aruandeperioodi 31. detsembriks käitise võimsuse, tootmistaseme ja tegevuse kavandatavatest või ellu viidud muudatustest, nagu on ette nähtud otsuse 2011/278/EL artikliga 24					
Muu, palun täpsustage					

11.3. Palun märkige alljärgnevas tabelis aruandeperioodil aset leidnud rikkumised ja määratud karistused vastavalt direktiivi 2003/87/EÜ artikli 16 lõikele 1. Vajaduse korral lisage ridu.

Rikkumise liik	Tegelikult määratud karistused			Kas on pooleli karistuse määramisega seotud menetlus? Jah/ei	Kas karistus viidi ellu? Jah/ei
	Trahvid eurodes	Vangistus kuudes	Muu		
Rikkumise liik valida küsimuse 11.2 loetelust. Iga määratud karistus märkida eraldi real					

- 11.4. Palun märkige alljärgnevas tabelis nende käitajate nimed, kellele määrati aruandeperioodil direktiivi 2003/87/EÜ artikli 16 lõike 3 kohane ülemääraste heitkoguste trahv.

Käitise tunnuskood (¹)	Käitaja nimi

(¹) Määrusega (EL) nr 389/2013 kooskõlas tunnustatud käitise tunnuskood.

11.B. Õhusõiduki käitajad

Küsimustele 11.5, 11.6 ja 11.9 tuleb vastata 30. juuniks 2014 esitatavas aruandes ja järgmistes aruannetes, kui aruandeperioodi jooksul on tehtud muudatusi.

- 11.5. Palun märkige alljärgnevas tabelis, missuguste meetmetega tagati, et õhusõiduki käitajad järgivad määruseid (EL) nr 601/2012 ja (EL) nr 600/2012. Vajaduse korral lisage ridu.

Võetud meetmed	Jah/ei
Seirekavade ja määruste (EL) nr 601/2012 ning (EL) nr 600/2012 rakendamist ja täitmist õhusõiduki käitajate poolt kontrolliti pisteliselt ja inspekteeriti	
Kohtuti regulaarselt õhusõiduki käitajate ja/või töendajatega	
Tagati, et rikkumiste korral on LHÜde müük keelatud	
Avaldati määrust (EL) nr 601/2012 rikkuvate õhusõiduki käitajate nimed	

Muu, palun täpsustage:

- 11.6. Palun märkige alljärgnevas tabelis määruste (EL) nr 601/2012 ja (EL) nr 600/2012 ning direktiivi 2003/87/EÜ artikli 16 lõike 1 kohaselt kehtestatud siseriiklike õigusnormide rikkumise eest ette nähtud karistused. Vajaduse korral lisage ridu.

Rikkumise liik	Trahvid eurodes		Vangistus kuudes		Muu
	Miinimum	Maksimum	Miinimum	Maksimum	
Pädeva asutuse poolt heaks kiidetud seirekava puudumine					
Määruse (EL) nr 601/2012 artikli 12 lõikega 1 ette nähtud tõendavate dokumentide esitamata jätmine					
Ei tehtud heakskiidetud seirekavaga ja määrusega (EL) nr 601/2012 ette nähtud seiret					
Ei rakendatud määrusega (EL) nr 601/2012 ette nähtud menetlusi					
Ei teatatud seirekava muudatustest ega ajakohastatud seirekava kooskõlas määruse (EL) nr 601/2012 artiklitega 14–16					
Ei parandatud lahkevusi esitatud lennuandmete täielikkuses					

Rikkumise liik	Trahvid eurodes		Vangistus kuudes		Muu
	Miinumum	Maksimum	Miinumum	Maksimum	
Ei esitatud õigeaks ajaks tõendatud heitearuannet					
Ei esitatud parandusaruannet või -aruandeid kooskõlas määruse (EL) nr 601/2012 artikliga 69					
Tõendajale ei esitatud määruse (EL) nr 600/2012 artikliga 10 ette nähtud teavet					
Tõendatud heitearuandest leiti vastuolusid määrusega (EL) nr 601/2012					
Tõendatud tonnkilomeetriaruandest leiti vastuolusid määrusega (EL) nr 601/2012					
Muu, palun täpsustage:					

11.7. Palun märkige alljärgnevas tabelis aruandeperioodil aset leidnud rikkumised ja määratud karistused vastavalt direktiivi 2003/87/EÜ artikli 16 lõikele 1. Vajaduse korral lisage ridu.

Rikkumise liik	Tegelikult määratud karistused			Kas on pooleli karistuse määramisega seotud menetlusi? Jah/ei	Kas karistus viidi ellu? Jah/ei
	Trahvid eurodes	Vangistus kuudes	Muu		
Rikkumise liik valida küsimuse 11.6 loetelust. Iga määratud karistus märkida eraldi real					

11.8. Palun märkige alljärgnevas tabelis nende õhusõiduki käitajate nimed, kellele määrati aruandeperioodil direktiivi 2003/87/EÜ artikli 16 lõike 3 kohane ülemääraste heitkoguste trahv.

Õhusõiduki käitaja tunnuskood ⁽¹⁾	Õhusõiduki käitaja nimi

(1) Määrusega (EL) nr 389/2013 kooskõlas tunnustatud õhusõiduki käitaja tunnuskood.

11.9. Missugused meetmed peavad teie liikmesriigis olema võetud, enne kui liikmesriik taotleb komisjonilt tegevuskeelu kehtestamist kooskõlas direktiivi 2003/87/EÜ artikli 16 lõikega 10? Palun märkige alljärgnevalt meetmete liigid.

12. LHÜde õiguslik iseloom ja maksustamine

Küsimustele 12.1, 12.2, 12.3 ja 12.4 tuleb vastata 30. juuniks 2014 esitatavas aruandes ja järgmistes aruannetes, kui aruandeperioodi jooksul on tehtud muudatusi.

12.1. Missugune on LHÜ õiguslik iseloom teie liikmesriigis?

12.2. Kuidas käsitletakse LHÜsid liikmesriigi raamatupidamiseeskirjade kohaselt ettevõtja aasta finantsaruandes?

12.3. Kas LHÜde väljaandmine on maksustatud käibemaksuga? Jah/ei

Kas järelturul LHÜdega tehtavad tehingud on maksustatud käibemaksuga? Jah/ei

Kas teie liikmesriigis kohaldatakse LHÜdega seotud siseriiklikele tehingutele pöördmaksustamist? Jah/ei

12.4. Kas LHÜd on maksustatud? Jah/ei

Kui jah, siis märkige palun alljärgnevas tabelis maksu liik ja kohaldatavad maksumäärad. Vajaduse korral lisage ridu.

Maksu liik	Kohaldatav maksumäär

13. Pettus

Küsimustele 13.1 ja 13.2 tuleb vastata 30. juuniks 2014 esitatavas aruandes ja järgmistes aruannetes, kui aruandeperioodi jooksul on tehtud muudatusi.

13.1. Palun märkige alljärgnevas tabelis, missugused mehhanismid on loodud LHÜde tasuta eraldamisega seotud pettuste puhuks.

Mehhanismid pettuste puhuks	Siseriiklike õigusaktidega ette nähtud mehhanismide ja menetluskordade kirjeldus
Kui on loodud mehhanismid selleks, et käitajad, õhusõiduki käitajad või kolmandad isikud saaksid teatada murest LHÜde tasuta eraldamisega seotud võimalike pettuste pärast, siis missugused need on?	
Missugused mehhanismid on loodud LHÜde tasuta eraldamisega seotud võimalike pettuste uurimiseks?	
Missugused mehhanismid on loodud LHÜde tasuta eraldamisega seotud pettuste kohtusse andmiseks?	
Missugused on pettuste kohtuliku menetlemise korral maksimaalsed karistused? Palun kirjeldage trahve ja vangistusaegu.	

13.2. Kui on loodud mehhanismid selleks, et teavitada pettustest ELi HKSi rakendamisega tegelevaid pädevaid ametiasutusi, siis märkige palun alljärgnevas tabelis, missugused need mehhanismid on.

Mehhanismid pädeva asutuse teavitamiseks pettustest	Mehhanismide ja menetluskordade kirjeldus
Kui on loodud mehhanismid pädeva asutuse teavitamiseks pettusega seotud uurimisest, siis missugused need on?	

Mehhanismid pädeva asutuse teavitamiseks pettustest	Mehhanismide ja menetluskordade kirjeldus
Kui on loodud mehhanismid pädeva asutuse teavitamiseks kohtusse antud pettusejuhtumitest, siis missugused need on?	
Kui on loodud mehhanismid pädeva asutuse teavitamiseks pettusega seotud kohtuasjadest, mis on lahendatud kohtuväliselt, siis missugused need on?	
Kui on loodud mehhanismid pädeva asutuse teavitamiseks pettusega seotud kohtuasjades tehtud otsustest, siis missugused need on?	

13.3. Palun märkige alljärgnevas tabelis pettuste kohta järgmine teave, kui see on teie liikmesriigis ELi HKSi rakendamise tegeleval pädeval asutusel olemas:

- aruandeperioodil toimunud uurimiste (sealhulgas pooleli olevate uurimiste) arv;
- aruandeperioodil kohtusse antud juhtumite arv;
- aruandeperioodil ilma süüdimõistva otsuseta kohtuväliselt lahendatud juhtumite arv ja õigeksmõistva otsusega lõppenud kohtuasjade arv;
- pettuses süüdi mõistmisega lõppenud kohtuasjade arv aruandeperioodil.

Teave pettuste kohta	Arv	Pettuse liik
Toimunud uurimiste arv		
Kohtusse antud juhtumite arv		
Kohtuväliselt ilma süüdimõistva otsuseta lahendatud juhtumite arv ja õigeksmõistmisega lõppenud kohtuasjade arv		
Pettuses süüdi mõistmisega lõppenud kohtuasjade arv		

14. Muud märkused

14.1. Palun kirjeldage alljärgnevas tabelis muid küsimusi, mis teie liikmesriigis muret teevad, või esitage muu asjakohane teave, mida soovite anda.

Alajaotus	Muu teave või probleem
Üldised küsimused	
2. alajaotus	
3. alajaotus	
4. alajaotus	
5. alajaotus	
6. alajaotus	
7. alajaotus	

Alajaotus	Muu teave või probleem
8. alajaotus	
9. alajaotus	
10. alajaotus	
11. alajaotus	
12. alajaotus	
13. alajaotus	

14.2. Kas te olete vastanud kõikidele ühekordsetele küsimustele käesolevas küsimustikus ja ajakohastanud nende küsimuste vastuseid, mille puhul see on vajalik? Jah/ei

Kui ei, siis pöörduge palun tagasi asjaomase küsimuse juurde.”

RAHVUSVAHELISTE LEPINGUTEGA LOODUD ORGANITE VASTU VÕETUD AKTID

Rahvusvahelise avaliku õiguse alusel on õiguslik toime ainult ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni originaaltekstidel. Käesoleva eeskirja staatust ja jõustumiskuupäeva tuleb kontrollida ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni staatust käsitleva dokumendi TRANS/WP.29/343 uusimast versioonist, mis on kättesaadav veebisaidil:

<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocsts.html>

Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Euroopa Majanduskomisjoni (UNECE) eeskiri nr 56 – Mopeedide ja mopeedidena käsitletavate sõidukite esilatarnate tüübikinnituse ühtsed sätted

Sisaldab kogu kehtivat teksti kuni:

01-seeria muudatused – jõustumise kuupäev: 12. september 2001

SISUKORD

EESKIRI

1. Reguleerimisala
2. Tüübi määratlus
3. Tüübikinnituse taotlemine
4. Märgistus
5. Tüübikinnitus
6. Üldnõuded
7. Erinõuded
8. Värvilisi hajutiklaase ja filtreid käsitlevad sätted
9. Toodangu vastavus
10. Karistused toodangu mittevastavuse korral
11. Esilatarna tüübi muutmine ja tüübikinnituse laiendamine
12. Tootmise lõpetamine
13. Tüübikinnituskatsete eest vastutavate tehniliste teenistuste ja haldusasutuste nimed ja aadressid
14. Üleminekusätted

LISAD

1. lisa. – Teatis esilaternatüübi tüübikinnituse andmise, laiendamise, andmisest keeldumise või tühistamise või tootmise lõpetamise kohta kooskõlas eeskirjaga nr 56
2. lisa. – Tüübikinnitusmärgi kujundus
3. lisa. – Fotomeetrilised mõõtmised
4. lisa. – Toodangu vastavuse kontrollimise menetluse miinimumnõuded
5. lisa. – Kontrollija teostatavale proovivõtule esitatavad miinimumnõuded
 1. REGULEERIMISALA
Käesolevat eeskirja kohaldatakse üht lähituld kiirgavate, hõõglampidega varustatud esilaternate suhtes, mis on ette nähtud paigaldamiseks mopeedidele ⁽¹⁾ ja mopeedina käsitletavatele sõidukitele.
 2. TÜÜBI MÄÄRATLUS
Eri „tüüpi” esilaternad on esilaternad, mis erinevad üksteisest järgmiste oluliste näitajate poolest:
 - 2.1. kaubanimi või kaubamärk;
 - 2.2. optilise süsteemi omadused;
 - 2.3. niisuguste osade lisamine või kõrvaldamine, mis võivad peegeldumise, murdumise või neeldumise tõttu muuta optilist mõju. Muutus esilaternate tuledes värvuses ilma muude omaduste muutumiseta ei kujuta endast muutust esilaterna tüübis. Seetõttu antakse sellistele esilaternatele sama tüübikinnitusnumber.
 3. TÜÜBIKINNITUSE TAOTLEMINE
Tüübikinnitustaotluse esitab kaubanimi või kaubamärgi omanik või tema nõuetekohaselt volitatud esindaja. Igale taotlusele lisatakse:
 - 3.1. kolmes eksemplaris joonised, mis on piisavalt üksikasjalikud, et võimaldada tüübi määramist. Joonistel peab olema näidatud tüübikinnitusnumbri paiknemine ning esilaterna eestvaade ja vertikaalne ristlõige koos hajutiklaasi optiliste soonte ja tahukatega;
 - 3.2. lühike tehniline kirjeldus, kus on esitatud eelkõige hõõglambi kategooria;
 - 3.3. kaks värvitu hajutiklaasiga seadet ⁽²⁾.
 - 3.4. Pädev asutus teeb enne tüübikinnituse andmist kindlaks, kas on kehtestatud rahuldav kord, millega tagatakse toodangu vastavuse tõhus kontroll.
 4. MÄRGISTUS
 - 4.1. Tüübikinnituse saamiseks esitatud esilaternatel peavad olema järgmised selgelt loetavad ja kustutatamatud märgised:
 - 4.1.1. taotleja kaubanimi või -märk;
 - 4.1.2. esitatud hõõglambi kategooria.

⁽¹⁾ Nagu määratletud 1968. aasta teeliikluse konventsiooni I peatüki artiklis 1m (E/CONF.56/16/Rev.I).

⁽²⁾ Kui esilaternat on kavas toota värvilise hajutiklaasiga, tuleb eraldi värvikatseteks esitada kaks värvilise hajutiklaasi näidist.

- 4.2. Lisaks peab hajutiklaasil ja korpusel (mis hõlmab peegeldit) ⁽¹⁾ olema piisava suurusega ala tüübikinnitusmärgi jaoks; need alad peavad olema tähistatud punktis 3.1 osutatud joonistel.
5. TÜÜBIKINNITUS
- 5.1. Tüübikinnitus antakse, kui tüübikinnituse saamiseks punkti 3 kohaselt esitatud seadmed vastavad käesoleva eeskirja nõuetele.
- 5.2. Iga kinnitatud tüübile antakse tüübikinnitusnumber. Selle kaks esimest kohta (praegu 00, mis tähendab eeskirja algversiooni) näitavad muudatuste seeriat, mis hõlmab kõige viimast tehnilist muudatust, mis tüübikinnituse väljastamise ajaks on eeskirja tehtud. Üks ja sama kokkuleppeosaline ei tohi ühele esilaterratüübile antud numbrit anda teisele esilaterratüübile.
- 5.3. Teade esilaterratüübile käesoleva eeskirja kohase tüübikinnituse andmise, laiendamise või andmisest keeldumise kohta esitatakse käesolevat eeskirja rakendavatele 1958. aasta kokkuleppe osalistele käesoleva eeskirja 1. lisas esitatud vormil.
- 5.4. Igal seadmel, mis vastab käesoleva eeskirja kohaselt kinnitatud tüübile, peab olema punktis 4.2 osutatud aladel lisaks punktis 4.1 osutatud märgistele ka:
- 5.4.1. rahvusvaheline tüübikinnitusmärk, ⁽²⁾ mis koosneb:
- 5.4.1.1. ringjoonega ümbritsetud E-tähest, millele järgneb tüübikinnituse andnud riigi tunnusnumber ⁽³⁾;
- 5.4.1.2. tüübikinnitusnumbrist;
- 5.5. Punktis 5.4 osutatud märgised peavad olema selgesti loetavad ja kustutatamatud.
- 5.6. Käesoleva eeskirja 2. lisas on esitatud näide tüübikinnitusmärgi asetuse kohta.
6. ÜLDNÕUDED
- 6.1. Iga seade peab vastama käesoleva eeskirja punkti 7 nõuetele.
- 6.2. Esilaternad tuleb projekteerida ja valmistada nii, et tavapärares kasutustingimustes, sõltumata neile mõjuda võivast vibratsioonist, oleks kindlustatud nende nõuetekohane toimimine ja käesoleva eeskirjaga ettenähtud omaduste säilimine.
- 6.3. Osad, mille abil hõõglamp on kinnitatud peegeldi külge, peavad olema valmistatud nii, et hõõglambi saab ka pimedas asetada ainult õigesse asendisse.
7. ERINÕUDED
- 7.1. Hajutiklaasi õige paigutus optikasüsteemi suhtes peab olema ühemõtteliselt märgistatud ja hajutiklaas ei tohi töötamise ajal pöörduda.
- 7.2. Esilaternate valgustuse mõõtmiseks kasutatakse käesoleva eeskirja 3. lisas kirjeldatud mõõtekraani ja standardset hõõglampi sileda ja värvitu lambipirniga S3- kategooriast vastavalt eeskirjale nr 37.
- Standardset hõõglampi kohandatakse etalonvalgusvooga vastavalt nimetatud lampidele eeskirjas nr 37 ette nähtud väärtustele.

⁽¹⁾ Kui hajutiklaasi ei saa korpusest (mis hõlmab peegeldit) eraldada, piisab vastavast alast hajutiklaasil.

⁽²⁾ Kui eri tüüpi esilaternatel on identne hajutiklaas või identne peegeldi, võib hajutiklaasil ja peegeldil olla mitu nende esilaterna tüüpide tüübikinnitusmärki, tingimusel et konkreetsele tüübile antud tüübikinnitusnumbrit on võimalik üheselt kindlaks määrata.

⁽³⁾ 1958. aasta kokkuleppe osaliste tunnusnumbrid on esitatud sõidukite ehitust käsitleva konsolideeritud resolutsiooni (R.E.3) 3. lisas (dokument TRANS/WP.29/78/Rev.2/Amend.1).

- 7.3. Valgusvihu varju piir peab olema piisavalt terav, et selle abil oleks võimalik saavutada rahuldav suunatus. Varju piir peab olema mõlemas suunas põhiliselt horisontaalne ja võimalikult sirge vähemalt 900 mm ulatuses, mõõdetuna 10 meetri kauguselt.

3. lisa kohaselt suunatud esilaternad peavad vastama nimetatud lisa sätetatud nõuetele.

- 7.4. Valguslaigul ei tohi olla nähtavust halvendavaid kõrvalekaldeid külgsuunas.
- 7.5. Valgustustihedust punktis 7.2 nimetatud ekraani mõõdetakse fotoretseptori abil, mille tegelik taju-pind asub 65 mm küljepikkusega ruudu sees.

8. VÄRVILISI HAJUTIKLAASE JA FILTREID KÄSITLEVAD SÄTTED

- 8.1. Tüübikinnituse võib anda esilaternatele, mis kiirgavad värvitu lambiga kas värvitut või valikkollast valgust. Rahvusvahelise Valgustuskomisjoni (CIE) värvuskoordinaatidena väljendatud asjaomased kolorimeetriselised näitajad on kollaste hajutiklaaside või filtrite puhul järgmised:

valikkollane filter (varje või hajutiklaas)

piir punase suunas	$y \geq$	$0,138 + 0,58 x$
piir roheline suunas	$y \leq$	$1,29 x - 0,1$
piir valge suunas	$y \leq$	$-x + 0,966$
piir spektrivärvi suunas	$y \leq$	$-x + 0,992$

mida võib väljendada ka järgmiselt:

dominantlainepikkus	575 - 585 nm
puhtusetegur	0,90 - 0,98

Valgusläbivus peab olema $\geq 0,78$

Valgusläbivus määratakse kindlaks valgusallika abil, mille värvustemperatuur on 2 854 °K. (Vastavalt Rahvusvahelise Valgustuskomisjoni (CIE) valgusliigile A.)

- 8.2. Filter peab olema esilaterna osa ning olema kinnitatud esilaterna külge nii, et kasutaja ei saaks seda kogemata ega tavaliste tööriistadega tahtlikult eemaldada.

8.3. Märkus värvuse kohta

Et käesoleva eeskirja alusel antakse tüübikinnitus vastavalt punktile 8.1 kas värvitut või valikkollast valgust kiirgavale esilaternatüübile, ei takista kokkuleppe, millele käesolev eeskiri on lisatud, artikkel 3 kokkuleppeosalisi keelustamast nende registreeritud sõidukitel esilaternaid, mis kiirgavad värvitut või valikkollast valgust.

9. TOODANGU VASTAVUS

- 9.1. Käesoleva eeskirja alusel tüübikinnituse saanud laternaid tuleb toota nii, et need vastaksid kinnitatud tüübile, täites punktides 7 ja 8 sätetatud nõudeid.

- 9.2. Punkti 9.1 nõuete täitmise kontrollimiseks tehakse asjakohane toodangu kontroll.

- 9.3. Tüübikinnituse omanik peab eelkõige:

- 9.3.1. tagama toodete kvaliteedi tulemusliku kontrollimise menetluste olemasolu;
- 9.3.2. pääsima juurde seadmetele, mis on vajalikud kinnitatud tüübile vastavuse kontrollimiseks;
- 9.3.3. tagama katsetulemuste registreerimise ning nendega seotud dokumentide kättesaadavuse ajavahe-mikus, mis määratakse kindlaks kooskõlas haldusteenistusega;
- 9.3.4. analüüsima igat liiki katsete tulemusi, et kontrollida tootenäitajaid ning tagada nende püsivus, võttes arvesse tööstustoodangu puhul lubatud kõikumisi;

- 9.3.5. tagama, et iga tootetüübi puhul tehakse vähemalt käesoleva eeskirja 4. lisas ettenähtud katsed;
- 9.3.6. tagama, et kui on võetud näidiseid, millel ilmneb asjaomasele katsetüübile mittevastavust, valitakse uued näidised ja korratakse katset. Tuleb teha kõik võimalik, et taastada asjaomase toodangu vastavus nõuetele.
- 9.4. Tüübikinnituse andnud pädev asutus võib igal ajal kontrollida igas tootmisüksuses kohaldatavaid nõuetele vastavuse kontrollimise meetodeid.
- 9.4.1. Igal kontrollimisel tuleb kontrollijale esitada katsetulemused ja toodangu ülevaatus tulemused.
- 9.4.2. Kontrollija võib pisteliselt valida näidiseid katsetamiseks tootja laboris. Näidiste väikseima arvu kindlaksmääramisel võib arvesse võtta tootja tehtud kontrollide tulemusi.
- 9.4.3. Kui kvaliteedi tase osutub ebarahuldavaks või kui on vaja kontrollida eelmise punkti alusel tehtud katsete paikapidavust, valib kontrollija 5. lisa kriteeriumidest lähtudes näidised, mis saadetakse tüübikinnituskatseid teinud tehnilisele teenistusele.
- 9.4.4. Pädev asutus võib korraldada mis tahes käesoleva eeskirjaga ettenähtud katseid. Katsed tehakse juhuslikult valitud näidistega, kahjustamata sellega tootja tarnekohustusi, ning kooskõlas 5. lisas sätestatud kriteeriumidega.
- 9.4.5. Pädeva asutuse eesmärk on teha kontrolli kord aastas. Kontrolli tehakse aga pädeva asutuse äranägemisel ja sõltuvalt sellest, kuivõrd pädev asutus usaldab toodangu nõuetele vastavuse tõhusa kontrolli tagamiseks võetud meetmeid. Negatiivsete tulemuste korral tagab pädev asutus selle, et võimalikult kiiresti võetakse toodangu nõuetele vastavuse taastamiseks vajalikud meetmed.
- 9.5. Ilmsete defektidega esilaternaid ei võeta arvesse.
10. KARISTUSED TOODANGU MITTEVASTAVUSE KORRAL
- 10.1. Esilaternatüübile käesoleva eeskirja kohaselt antud tüübikinnituse võib tühistada, kui nõuded ei ole täidetud või kui tüübikinnitusemärke kandev esilatern ei vasta kinnitatud tüübile.
- 10.2. Kui käesolevat eeskirja kohaldav 1958. aasta kokkuleppe osaline tühistab tüübikinnituse, mille ta on eelnevalt andnud, teavitab ta sellest käesoleva eeskirja 1. lisas esitatud vormi abil kohe teisi kokkuleppeosalisi, kes kohaldavad käesolevat eeskirja.
11. ESILATERNA TÜÜBI MUUTMINE JA TÜÜBIKINNITUSE LAIENDAMINE
- 11.1. Igast sõiduki tüübi muudatusest teatatakse esilaterna tüübikinnituse väljastanud haldusasutusele. Sellisel juhul võib asutus:
- 11.1.1. võtta seisukoha, et tõenäoliselt ei avalda tehtud muudatused märgatavat ebasoovitavat mõju ning et esilaternatüüp vastab igal juhul endiselt nõuetele või
- 11.1.2. nõuda katsete eest vastutavalt tehniliselt teenistuselt uut katsearuannet.

- 11.2. Tüübikinnituse andmisest või sellest keeldumisest teatatakse koos muudatuste täpsustustega kõikidele käesolevat eeskirja kohaldavatele kokkuleppeosalistele punktis 5.3 täpsustatud korras.
- 11.3. Tüübikinnituse laienduse andnud pädev asutus määrab kõnealusele laiendusele seerianumbri ja teavitab sellest käesolevat eeskirja kohaldavaid 1958. aasta kokkuleppe osalisi, kasutades selleks käesoleva eeskirja 1. lisas esitatud näidisele vastavat teatisevormi.
12. TOOTMISE LÕPETAMINE
- Kui tüübikinnituse omanik lõpetab käesoleva eeskirja kohaselt tüübikinnituse saanud esilaterna tootmise, teatab ta sellest tüübikinnituse andnud asutusele. Pärast asjaomase teatise saamist teatab kõnealune asutus sellest käesoleva eeskirja 1. lisas esitatud vormi kohase teatisega teistele käesolevat eeskirja kohaldavatele 1958. aasta kokkuleppe osalistele.
13. TÜÜBIKINNITUSKATSETE EEST VASTUTAVATE TEHNILISTE TEENISTUSTE JA HALDUSASUTUSTE NIMED JA AADRESSID
- Käesolevat eeskirja kohaldavad 1958. aasta kokkuleppe osalised edastavad ÜRO sekretariaadile tüübikinnituskatsete tegemise eest vastutavate tehniliste teenistuste nimed ja aadressid ning nende haldusasutuste nimetused ja aadressid, kes väljastavad tüübikinnitusi ja kellele tuleb saata teistes riikides välja antud tõendid tüübikinnituse andmise, laiendamise, andmisest keeldumise või tühistamise kohta.
14. ÜLEMINEKUSÄTTED
- 14.1. Kuus kuud pärast eeskirja nr 113 ametlikku jõustumiskuupäeva lõpetavad käesolevat eeskirja kohaldavad kokkuleppeosalised käesoleva eeskirja kohaste Euroopa Majanduskomisjoni (ECE) tüübikinnituste andmise.
- 14.2. Käesolevat eeskirja kohaldavad kokkuleppeosalised ei tohi keelduda käesoleva eeskirja 01-seeria muudatuste kohaste tüübikinnituste laienduste andmisest.
- 14.3. Käesoleva eeskirja kohased tüübikinnitused, mis on antud enne eeskirja nr 113 jõustumiskuupäeva, ja kõik tüübikinnituste laiendused, kaasa arvatud need, mis on antud käesoleva eeskirja algversiooni kohaselt, kehtivad tähtajatult.
- 14.4. Käesolevat eeskirja kohaldavad kokkuleppeosalised jätkavad esilaternate tüübikinnituste andmist käesoleva eeskirja 01-seeria muudatuste või algversiooni kohaselt, tingimusel et kõnealused esilaternad on ette nähtud kasutuses olevatele sõidukitele asendusseadmena paigaldamiseks.
- 14.5. Alates eeskirja nr 113 ametlikust jõustumiskuupäevast ei tohi ükski käesolevat eeskirja kohaldav kokkuleppeosaline keelata uuele sõidukitüübile sellise esilaterna paigaldamist, mis on saanud tüübikinnituse eeskirja nr 113 alusel.
- 14.6. Käesolevat eeskirja kohaldavad kokkuleppeosalised lubavad jätkuvalt paigaldada sõidukitüübile või sõidukile esilaterna, mis on saanud tüübikinnituse käesoleva eeskirja kohaselt.
- 14.7. Käesolevat eeskirja kohaldavad kokkuleppeosalised lubavad jätkuvalt kasutuses olevale sõidukile paigaldada või sellisel sõidukil kasutada esilaterna, mis on saanud tüübikinnituse käesoleva eeskirja algversiooni kohaselt, tingimusel et esilatern on ette nähtud asendusseadmena paigaldamiseks.

1. LISA

TEATIS

(suurim formaat: A4 (210 × 297 mm))



Välja andnud: ametiasutuse nimi

.....

.....

.....

esilaternatüübi ⁽²⁾: TÜÜBIKINNITUSE ANDMISE
 TÜÜBIKINNITUSE LAIENDAMISE
 TÜÜBIKINNITUSE ANDMISEST KEELDUMISE
 TÜÜBIKINNITUSE TÜHISTAMISE
 TOOTMISE LÕPETAMISE

kohta kooskõlas eeskirjaga nr 56

Tüüfikinnituse nr

Laienduse nr

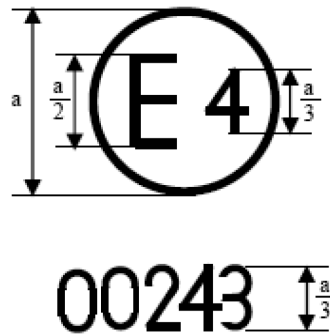
1. Esilaterna tüüp
2. Värvitu lambiga esilatern värvitu / valikkollase tulega ⁽²⁾
3. Kaubanimi või kaubamärk
4. Tootja nimi ja aadress
5. Vajaduse korral tootja esindaja nimi ja aadress
6. Tüüfikinnituseks esitamise kuupäev
7. Tüüfikinnituskatsete eest vastutav tehniline teenistus
8. Teenistuse esitatud aruande kuupäev
9. Teenistuse esitatud aruande number
10. Tüüfikinnitus antud / laiendatud / andmata jäetud / tühistatud ⁽²⁾
11. Koht
12. Kuupäev
13. Allkiri
14. Esilaternat on kujutatud lisatud joonisel nr ..., mis on varustatud tüüfikinnitusnumbriga.

⁽¹⁾ Tüüfikinnituse andnud, seda laiendanud, selle andmisest keeldunud või selle tühistanud riigi tunnusnumber (vt käesoleva eeskirja sätted tüüfikinnituse kohta).

⁽²⁾ Mittevajalik maha tõmmata.

2. LISA

TÜÜBIKINNITUSMÄRGI KUJUNDUS

 $a \geq 5 \text{ mm}$

Eespool kujutatud tüüfikinnitusmärgiga esilatern on saanud tüüfikinnituse Madalmaades (E4) ja kannab tüüfikinnitusnumbrit 00243. Tüüfikinnitusnumbri esimesed kaks kohta näitavad, et tüüfikinnitus on antud vastavalt käesoleva eeskirja originaalversioonile.

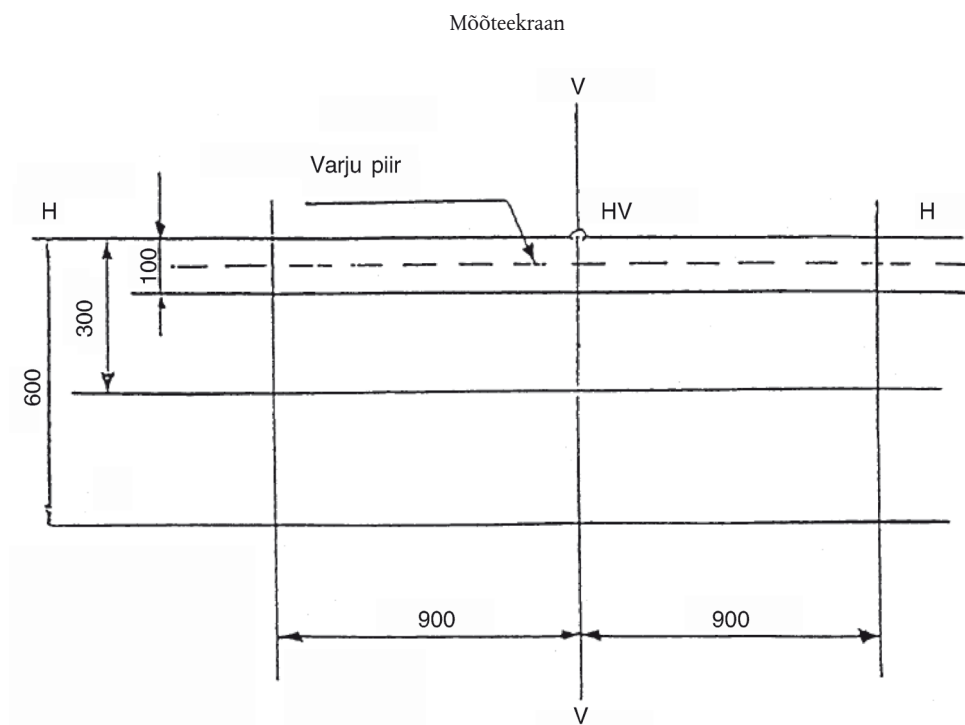
Märkus:

Tüüfikinnitusnumber märgitakse ringjoone lähedale ja E-tähe kohale või alla või E-tähest paremale või vasakule. Tüüfikinnitusnumbri numbrid peavad olema E-tähe suhtes samal pool ja tähega samas suunas. Rooma numbrite kasutamisest tüüfikinnitusnumbrites tuleks hoiduda, et vältida segiajamist muude sümbolitega.

3. LISA

FOTOMEETRILISED MÕÕTMISED

1. Mõõtmiste sooritamiseks paigutatakse mõõtekraan 10 meetri kaugusele esilaterna ette, lambi hõõgniiti punktiga HV ühendava joone suhtes risti; joon HH peab olema horisontaalne. Põiki asetseva hõõgniidiga laternate hõõgniit peab mõõtmiste ajal asetsema võimalikult horisontaalselt.
2. Külgsuunas peab esilatern olema suunatud nii, et selle valgusvihk paikneb vertikaaljoone VV suhtes võimalikult sümmeetriliselt.
3. Vertikaalsuunas peab esilatern olema suunatud nii, et valgustustihedus punktis HV on 2 lx. Neil tingimustel peab varju piir paiknema joone HH ning joone H-100 mm vahel.
4. Kui esilatern on suunatud vastavalt punktidele 2 ja 3, peab valgustustihedus vastama allpool nimetatud väärtustele.
 - 4.1. joonel HH ja selle kohal: kuni 2 lx;
 - 4.2. joonel, mis paikneb 300 mm allpool joont HH ning ulatub vertikaaljoone VV kummalgi poolel 900 mm kaugusele: vähemalt 8 lx;
 - 4.3. joonel, mis paikneb 600 mm allpool joont HH ning ulatub vertikaaljoone VV kummalgi poolel 900 mm kaugusele: vähemalt 4 lx.



(mõõtmised on millimeetrites kauguse kohta 10 meetrit)

4. LISA

TOODANGU VASTAVUSE KONTROLLIMISE MENETLUSE MIINIMUNÕUDED

1. ÜLDOSA

- 1.1. Vastavusnõudeid peetakse käesoleva eeskirja nõuete kohaselt mehaanilisest ja geomeetrisest seisukohast täidetuks, kui erinevused ei ületa vältimatuid tootmishälbeid.
- 1.2. Masstoodanguna valmistatavate esilaternate vastavust fotomeetriliste tööparameetrite nõuetele ei vaidlustata, kui juhuslikult valitud ja standardse hõõglambiga varustatud laternate fotomeetriliste tööparameetrite katsetamisel ei erine ükski mõõdetud väärtus käesoleva eeskirjaga ettenähtud väärtustest enam kui 20 %.
- 1.3. Kui eespool kirjeldatud katsete tulemused ei vasta nõuetele, korratakse esilaterna katseid teise standardse hõõglambiga.
- 1.4. Ilmsete defektidega esilaternaid ei võeta arvesse.
- 1.5. Kui tegemist on esilaternaga, milles kasutatakse A-standardile vastava värvustemperatuuriga hõõglampi, peavad värvuskoordinaadid vastama nõuetele.

Kui värvitu hõõglambiga varustatud esilatern kiirgab valikkollast valgust, peavad selle fotomeetrilised tööparameetrid vastama käesoleva eeskirjaga ettenähtud väärtustele, mida on korrutatud koefitsiendiga 0,84.

2. TOOTJAPPOOLSELE VASTAVUSKONTROLLILE ESITATAVAD MIINIMUNÕUDED

Tüübikinnitusmärgi omanik peab sobiva ajavahemiku järel tegema iga esilaternatüübiga vähemalt järgmised katsed. Katsed peavad vastama käesoleva eeskirja sätetele.

Kui mõni näidis ei vasta asjaomase katsetüübi nõuetele, tuleb võtta muud näidised ja katsetada neid. Tootja peab võtma meetmeid, et tagada toodangu vastavus nõuetele.

2.1. Katsete laad

Käesoleva eeskirja nõuetele vastavuse katsed tehakse fotomeetriliste omaduste kontrollimiseks.

2.2. Katsemeetodid

- 2.2.1. Katsed tehakse üldiselt käesolevas eeskirjas kirjeldatud meetodite järgi.
- 2.2.2. Tootja tehtavatel nõuetele vastavuse katsetel võib tüübikinnituskatsete eest vastutava pädeva asutuse nõusolekul kasutada võrdväärseid meetodeid. Tootjal on kohustus tõendada, et kasutatavad meetodid on käesolevas eeskirjas sätestatud meetoditega võrdväärsed.
- 2.2.3. Punktide 2.2.1 ja 2.2.2 kohaldamine nõuab katseseadmete regulaarset kalibreerimist ja nende mõõteandmed peavad vastama pädeva asutuse tehtud mõõtmiste tulemustele.
- 2.2.4. Kõikidel juhtudel, kuid eriti halduslikul kontrollimisel ja proovivõtmisel, tuleb võrdlusmeetoditena kasutada käesolevas eeskirjas sätestatud meetodeid.

2.3. Proovivõtt

Esilaternate näidised valitakse ühtliku partii hulgast juhuslikkuse põhimõttel. Ühtlik partii tähendab tootja tootmismeetodite kohaselt määratletud sama tüüpi esilaternate rühma.

Hindamine hõlmab tavaliselt ühe tehase seeriatoodangut. Tootja võib siiski koguda sama tüübi kohta andmeid eri tehastest, kui need tehased töötavad sama kvaliteedisüsteemi ja -juhtimise alusel.

2.4. Mõõdetud ja registreeritud fotomeetrilised parameetrid

Esilaternate näidistel tehakse fotomeetrilised mõõtmised käesolevas eeskirjas ettenähtud punktides, tulemid võetakse punktides HV, LH, RH, L 600 ja R 600.

2.5. Nõuetele vastavuse kriteeriumid

Tootja peab katsetulemused statistiliselt töötlema ning määrama koos pädeva asutusega kindlaks oma toodete nõuetele vastavust reguleerivad kriteeriumid nii, et on täidetud käesoleva eeskirja punktis 9.1 sätestatud toodete vastavushindamise nõuded.

Toodete nõuetele vastavuse kriteeriumid peavad olema niisugused, et 5. lisa kirjeldatud pistelise kontrolli (esimese proovivõtu) puhul on kontrolli läbimise minimaalne tõenäosus 0,95 (95 % usaldatavusega).

—

5. LISA

KONTROLLIJA TEOSTATAVALE PROOVIVÖTULE ESITATAVAD MIINIMUMNÕUDED

1. ÜLDOSA
 - 1.1. Vastavusnõudeid peetakse käesoleva eeskirja nõuete kohaselt mehaanilisest ja geomeetrisest seisukohast täidekuks, kui erinevused ei ületa vältimatuid tootmishälbeid.
 - 1.2. Masstoodanguna valmistatavate esilaternate vastavust fotomeetriselise tööparameetrite nõuetele ei vaidlustata, kui juhuslikult valitud ja standardse hõõglambiga varustatud laternate fotomeetriselise tööparameetrite katsetamisel ei erine ükski mõõdetud väärtus käesoleva eeskirjaga ettenähtud väärtustest enam kui 20 %.
 - 1.3. Kui tegemist on esilaternaga, milles kasutatakse A-standardile vastava värvustemperatuuriga hõõglampi, tuleb järgida värvuskoordinaate.

Kui värvitu hõõglambiga varustatud esilatern kiirgab valikkollast valgust, tuleb selle fotomeetriselised tööparameetrid korrutada läbi koefitsiendiga 0,84.

2. ESIMENE PROOVIVÖTT

Esimesel proovivõtul valitakse juhuslikkuse põhimõttel neli esilaternat. Esimene kahest laternast koosnev näidis märgistatakse tähega A ja teine tähega B.

- 2.1. Nõuetele vastavust ei vaidlustata
 - 2.1.1. Vastavalt käesoleva lisa joonisel 1 kujutatud proovivõtu menetlusele ei vaidlustata masstoodanguna valmistatavate esilaternate nõuetele vastavust, kui esilaternate mõõteväärtuste kõrvalekalded ebasoodsas suunas on järgmised:

2.1.1.1. näidis A

A1: ühel esilaternal	0 protsenti
ühel esilaternal mitte rohkem kui	20 protsenti
A2: mõlemal esilaternal rohkem kui	0 protsenti
kuid mitte rohkem kui	20 protsenti

edasi näidisele B

2.1.1.2. näidis B

B1: mõlemal esilaternal	0 protsenti
-------------------------	-------------

- 2.2. Nõuetele vastavus vaidlustatakse
 - 2.2.1. Vastavalt käesoleva lisa joonisel 1 kujutatud proovivõtu menetlusele tuleb masstoodanguna valmistatavate esilaternate nõuetele vastavus vaidlustada ja tootjalt toodangu nõuetele vastavaks muutmist (ühtlustamist) nõuda juhul, kui esilaternate mõõteväärtuste kõrvalekalded on järgmised:

2.2.1.1. näidis A

A3: ühel esilaternal mitte rohkem kui	20 protsenti
ühel esilaternal rohkem kui	20 protsenti
kuid mitte rohkem kui	30 protsenti

2.2.1.2. näidis B

B2: A2 korral

ühel esilaternal rohkem kui	0 protsenti
kuid mitte rohkem kui	20 protsenti
ühel esilaternal mitte rohkem kui	20 protsenti

B3: A2 korral

ühel esilaternal	0 protsenti
ühel esilaternal rohkem kui	20 protsenti
kuid mitte rohkem kui	30 protsenti

2.3. Tüübikinnituse tühistamine

Nõuetele vastavus tuleb vaidlustada ja punkti 10 sätteid kohaldada juhul, kui käesoleva lisa joonisel 1 kujutatud proovivõtu menetlust järgides on esilaternalte mõõteväärtuste kõrvalekalded järgmised:

2.3.1. näidis A

A4: ühel esilaternal mitte rohkem kui	20 protsenti
ühel esilaternal rohkem kui	30 protsenti

A5: mõlemal esilaternal rohkem kui	20 protsenti
------------------------------------	--------------

2.3.2. näidis B

B4: A2 korral

ühel esilaternal rohkem kui	0 protsenti
kuid mitte rohkem kui	20 protsenti
ühel esilaternal rohkem kui	20 protsenti

B5: A2 korral

mõlemal esilaternal rohkem kui	20 protsenti
--------------------------------	--------------

B6: A2 korral

ühel esilaternal	0 protsenti
ühel esilaternal rohkem kui	30 protsenti

3. KORDUV PROOVIVÕTT

A3, B2 ja B3 puhul tuleb hiljemalt kaks kuud pärast teatamist võtta uued näidised: kahest esilaternalst koosnev kolmas näidis C ja kahest esilaternalst koosnev neljas näidis D, mis valitakse pärast toodangu ühtlustamist valminud kauba varude hulgast.

3.1. Nõuetele vastavust ei vaidlustata

3.1.1. Vastavalt käesoleva lisa joonisel 1 kujutatud proovivõtu menetlusele ei vaidlustata masstoodanguna valmistatavate esilaternalte nõuetele vastavust juhul, kui esilaternalte mõõteväärtuste kõrvalekalded on järgmised:

3.1.1.1. näidis C

C1: ühel esilaternal	0 protsenti
ühel esilaternal mitte rohkem kui	20 protsenti

C2: mõlemal esilaternal rohkem kui	0 protsenti
kuid mitte rohkem kui	20 protsenti

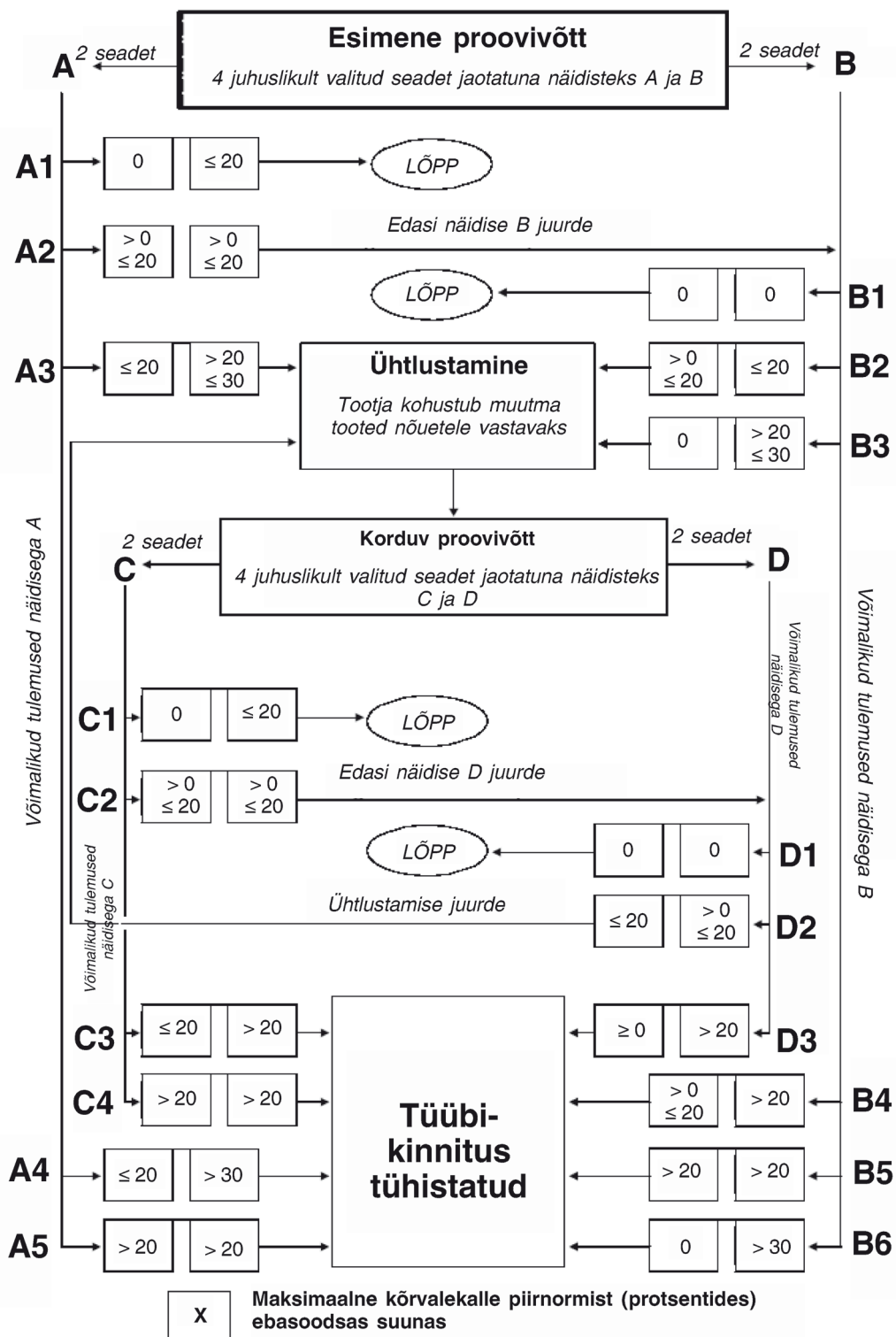
edasi näidisele D

3.1.1.2. näidis D

D1: C2 korral

mõlemal esilaternal	0 protsenti
---------------------	-------------

- 3.2. Nõuetele vastavus vaidlustatakse
- 3.2.1. Vastavalt käesoleva lisa joonisel 1 kujutatud proovivõtu menetlusele tuleb masstoodanguna valmistatavate esilaternate nõuetele vastavus vaidlustada ja tootjalt toodangu nõuetele vastavaks muutmist (ühtlustamist) nõuda juhul, kui esilaternate mõõteväärtuste kõrvalekalded on järgmised:
- 3.2.1.1. näidis D
- D2: C2 korral
- | | |
|-----------------------------------|--------------|
| ühel esilaternal rohkem kui | 0 protsenti |
| kuid mitte rohkem kui | 20 protsenti |
| ühel esilaternal mitte rohkem kui | 20 protsenti |
- 3.3. Tüübikinnituse tühistamine
- Nõuetele vastavus tuleb vaidlustada ja punkti 10 sätteid kohaldada juhul, kui käesoleva lisa joonisel 1 kujutatud proovivõtu menetlust järgides on esilaternate mõõteväärtuste kõrvalekalded järgmised:
- 3.3.1. näidis C
- | | |
|---------------------------------------|--------------|
| C3: ühel esilaternal mitte rohkem kui | 20 protsenti |
| ühel esilaternal rohkem kui | 20 protsenti |
| C4: mõlemal esilaternal rohkem kui | 20 protsenti |
- 3.3.2. näidis D
- D3: C2 korral
- | | |
|-----------------------------------|--------------|
| ühel esilaternal 0 või rohkem kui | 0 protsenti |
| ühel esilaternal rohkem kui | 20 protsenti |



Rahvusvahelise avaliku õiguse alusel on õiguslik toime ainult ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni originaaltekstidel. Käesoleva eeskirja staatust ja jõustumiskuupäeva tuleb kontrollida ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni staatust käsitleva dokumendi TRANS/WP.29/343 uusimast versioonist, mis on kättesaadav veebisaidil:

<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocstts.html>

Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Euroopa Majanduskomisjoni (UNECE) eeskiri nr 82 – Ühtsed sätted, milles käsitletakse halogeenhõõglampidega (HS₂-lampidega) varustatud mopeedi esilatarnate tüübikinnitust

Sisaldab kogu kehtivat teksti kuni:

01-seeria muudatused – jõustumise kuupäev: 12. september 2001

SISUKORD

EESKIRI

1. Reguleerimisala
2. Tüübi määratlus
3. Tüübikinnituse taotlemine
4. Märgistus
5. Tüübikinnitus
6. Üldnõuded
7. Erinõuded
8. Toodangu vastavus
9. Karistused toodangu mittevastavuse korral
10. Esilatarna tüübi muutmine ja tüübikinnituse laiendamine
11. Tootmise lõpetamine
12. Tüübikinnituskatsete eest vastutavate tehniliste teenistuste ja haldusametuste nimed ja aadressid
13. Üleminekusätted

LISAD

1. lisa. – Teatis esilatarnatüübi tüübikinnituse andmise, tüübikinnituse laiendamise, tüübikinnituse andmisest keeldumise, tüübikinnituse tühistamise või tootmise lõpetamise kohta kooskõlas eeskirjaga nr 82
2. lisa. – Tüübikinnitusmärgi kujundus
3. lisa. – Fotomeetrilised katsed
4. lisa. – Kiiratava valguse värvus

1. REGULEERIMISALA
Käesolevat eeskirja kohaldatakse halogeenlampidega (HS₂) varustatud esilaternate suhtes, mis on ette nähtud paigaldamiseks mopeedidele ja mopeedina käsitletavatele sõidukitele.
2. TÜÜBI MÄÄRATLUS
Eri „tüüpi“ esilaternad on esilaternad, mis erinevad üksteisest järgmiste oluliste näitajate poolest:
 - 2.1. kaubanimi või kaubamärk;
 - 2.2. optiliste süsteemide omadused;
 - 2.3. niisuguste osade lisamine või kõrvaldamine, mis võivad peegeldumise, murdumise või neeldumise kaudu muuta optilist toimet; Muutus esilaternate tulede värvuses ilma muude omaduste muutumiseta ei kujuta endast muutust esilaterna tüübis. Seetõttu antakse sellistele esilaternatele sama tüübi kinnitusnumber.
3. TÜÜBIKINNITUSE TAOTLEMINE
 - 3.1. Tüübi kinnituse taotluse esitab kaubanime või kaubamärgi omanik või tema nõuetekohaselt volitatud esindaja.
 - 3.2. Igale tüübi kinnitustaotlusele tuleb lisada:
 - 3.2.1. kolmes eksemplaris piisavalt üksikasjalikud joonised, mis võimaldavad kindlaks teha laterna tüübi (vt punktid 4.2 ja 5.3) ja millel on kujutatud esilaterna vertikaalne ristlõige ja eestvaade koos hajutiklaasi rihvelmustri ja selle olemasolemisega;
 - 3.2.2. tehniline lühikirjeldus;
 - 3.2.3. järgmised näidised:
 - 3.2.3.1. kaks värvitu hajutiklaasiga näidist;
 - 3.2.3.2. värvilise filtri või värvilise varje (või värvilise hajutiklaasi) katsetamiseks: kaks näidist.
 - 3.3. Pädev asutus teeb enne tüübi kinnituse andmist kindlaks, kas on kehtestatud rahuldav kord, millega tagatakse toodangu vastavuse tõhus kontroll.
4. MÄRGISTUS ⁽¹⁾
 - 4.1. Tüübi kinnituse saamiseks esitatud esilaternatel peab olema taotleja kaubanimi või -märk; kõnealune märgistus peab olema selgelt loetav ja kustumatu.
 - 4.2. Iga esilaterna hajutiklaasil ja korpusel ⁽¹⁾ peab olema piisava suurusega ala tüübi kinnitusemärgi jaoks; need kohad peavad olema näidatud punktis 3.3.1 osutatud joonistel.
5. TÜÜBIKINNITUS
 - 5.1. Kui kõik punkti 3.3.3 kohaselt esitatud esilaternatüübi näidised vastavad käesoleva eeskirja nõuetele, antakse tüübi kinnitus.

⁽¹⁾ Kui hajutiklaasi ei saa korpusest eraldada, piisab vastavast alast hajutiklaasil.

- 5.2. Igale kinnitatud tüübile antakse tüübikinnitusnumber. Selle kaks esimest kohta (praegu 00, mis tähendab eeskirja algversiooni) näitavad muudatuste seeriat, mis hõlmab kõige hilisemaid tehnilisi muudatusi, mis tüübikinnituse väljastamise ajaks on eeskirja tehtud. Sama kokkuleppeosaline ei tohi anda sel viisil antud numbrit teisele käesoleva eeskirja reguleerimisalasse kuuluvale esilaterratüübile ⁽¹⁾.
- 5.3. Teade esilaterna tüübile käesoleva eeskirja kohase tüübikinnituse andmise või laiendamise või andmisest keeldumise kohta esitatakse käesolevat eeskirja rakendavatele 1958. aasta kokkuleppe osalistele käesoleva eeskirja 1. lisas esitatud näidisele vastaval vormil.
- 5.4. Igale esilaternalle, mis vastab käesoleva eeskirja kohaselt kinnitatud tüübile, peab olema paigutatud punktis 4.2 osutatud kohtadesse lisaks punktis 4.1 kirjeldatud märgile ka rahvusvaheline tüübikinnitusmärk, ⁽²⁾ mis koosneb:
- 5.4.1. ringjoonega ümbristatud E-tähest, millele järgneb tüübikinnituse andnud riigi tunnusnumber ⁽³⁾;
- 5.4.2. tüübikinnitusnumbrit;
- 5.5. Punktis 5.4 nimetatud märgid peavad olema selgesti loetavad ja kustumatud.
- 5.6. Eespool nimetatud tüübikinnitusmärkide paigutuse näidised on esitatud käesoleva eeskirja 2. lisas.
6. ÜLDNÕUDED
- 6.1. Iga näidis peab vastama punktis 7 esitatud nõuetele.
- 6.2. Esilaternad tuleb projekteerida ja valmistada nii, et tavapärasel kasutustingimustes, olenemata neile mõjuda võivast vibratsioonist, oleks kindlustatud nende nõuetekohane toimimine ja käesoleva eeskirjaga ettenähtud omaduste säilimine.
- 6.3. Osad, mille abil halogeenlamp on kinnitatud peegeldi külge, peavad olema valmistatud nii, et halogeenlampi saab ka pimedas asetada ainult õigesse asendisse.
7. ERINÕUDED
- 7.1. Hajutiklaasi õige paigutus optilise süsteemi suhtes peab olema ühemõtteliselt märgistatud ja hajutiklaas ei tohi pöörduda.
- 7.2. Esilaternate valgustatuse mõõtmiseks kasutatakse käesoleva eeskirja 3. lisas kirjeldatud mõõtekraani ja standardset halogeenhõõglampi sileda ja värvitu lambipirniga vastavalt eeskirja nr 37 HS₂-kategoriale.

Standardset halogeenhõõglampi kohandatakse võrdlusvalgusvooga vastavalt nimetatud lampidele eeskirjas nr 37 sätestatud väärtustele kuuevoldise nimipingega juures.

Lähitule varju piir peab olema piisavalt terav, et selle abil oleks võimalik praktiliselt saavutada rahuldav joendus.

⁽¹⁾ Muutus esilaternate tuled värvides ilma muude omaduste muutumiseta ei kujuta endast muutust esilaterna tüübis. Seetõttu antakse sellistele esilaternatele sama tüübikinnitusnumber (vt punkti 2.3).

⁽²⁾ Kui eri tüüpi esilaternatel on identne hajutiklaas või identne peegeldi, võib hajutiklaasil ja peegeldil olla mitu nende esilaterna tüüpide tüübikinnitusmärki, tingimusel et konkreetsele tüübile antud tüübikinnitusnumbrit on võimalik üheselt kindlaks määrata.

⁽³⁾ 1958. aasta kokkuleppe osaliste tunnusnumbrid on esitatud sõidukite ehitust käsitleva konsolideeritud resolutsiooni (R.E.3) 3. lisas (dokument TRANS/WP.29/78/Rev.2/Amend.1).

- 7.3 Varju piir peab horisontaalses pikkuses olema võimalikult sirge ja horisontaalne vähemalt 2,250 mm ulatuses ja mõõdetuna 25 meetri kauguselt.

3. lisa kohaselt joondatud ⁽¹⁾ esilaternad peavad vastama nimetatud lisa sätestatud nõuetele.

- 7.4. Valguslaigul ei tohi olla nähtavust halvendavaid kõrvalekaldeid külgsuunas.
- 7.5. Valgustatuse väärtusi ekraanil mõõdetakse fotoretseptori abil, mille tegelik tajupind asub 65 mm küljepikkusega ruudu sees.

8. TOODANGU VASTAVUS

- 8.1. Iga esilatern, mis kannab käesolevas eeskirjas nõutud tüübikinnitusmärki, peab vastama kinnitatud tüübile ning käesoleva eeskirja nõuetele.
- 8.2. Sellest olenemata peab seeriatoodangust juhuslikult valitud seadme minimaalne valgustugevus (mõõdetuna punktis 7.2 nimetatud standardse halogeenlambiga) olema vähemalt 80 % 3. lisa sätestatud miinimumväärtustest ning selle maksimaalne valgustugevus ei tohi ületada 120 % 3. lisa sätestatud maksimumväärtustest.

9. KARISTUSED TOODANGU MITTEVASTAVUSE KORRAL

- 9.1. Esilaterna tüübile käesoleva eeskirja kohaselt antud tüübikinnituse võib tühistada, kui eespool sätestatud nõuded ei ole täidetud.
- 9.2. Kui käesolevat eeskirja kohaldav kokkuleppeosaline tühistab tüübikinnituse, mille ta on eelnevalt andnud, teatab ta sellest käesoleva eeskirja 1. lisa esitatud vormi abil kohe teistele käesolevat eeskirja kohaldavatele kokkuleppeosalistele.

10. ESILATERNA TÜÜBI MUUTMINE JA TÜÜBIKINNITUSE LAIENDAMINE

- 10.1. Igast esilaterna tüübi muudatusest teatatakse esilaterna tüübikinnituse väljastanud haldusasutusele. Sellisel juhul võib asutus:
- 10.1.1. võtta seisukoha, et tõenäoliselt ei avalda tehtud muudatused märgatavat ebasoovitavat mõju ning et esilatern vastab igal juhul endiselt nõuetele, või
- 10.1.2. nõuda katsete eest vastutavalt tehniliselt teenistuselt uut katsearuannet.
- 10.2. Tüübikinnituse andmisest või sellest keeldumisest teatatakse koos muudatuste täpsustustega kõikidele käesolevat eeskirja kohaldavatele kokkuleppeosalistele punktis 5.3 täpsustatud korras.
- 10.3. Tüübikinnituse laienduse andnud pädev asutus määrab kõnealusele laiendusele seerianumbri ja teavitab sellest käesolevat eeskirja kohaldavaid 1958. aasta kokkuleppe osalisi käesoleva eeskirja 1. lisa toodud näidisele vastava teatisevormiga.

⁽¹⁾ Esilaterna vertikaalnurk peab olema kohandatav.

11. TOOTMISE LÕPETAMINE

Kui tüübikinnituse omanik lõpetab käesoleva eeskirja kohaselt tüübikinnituse saanud esilaterratüübi tootmise, teatab ta sellest tüübikinnituse andnud asutusele. Sellise teatise saamisel teatab kõnealune asutus sellest teistele käesolevat eeskirja kohaldavatele 1958. aasta kokkuleppe osalistele, kasutades selleks käesoleva eeskirja 1. lisas esitatud teatise näidisvormi.

12. TÜÜBIKINNITUSKATSETE EEST VASTUTAVATE TEHNILISTE TEENISTUSTE JA HALDUSASUTUSTE NIMED JA AADRESSID

Käesolevat eeskirja kohaldavad 1958. aasta kokkuleppe osalised peavad edastama ÜRO sekretariaadile tüübikinnituskatsete tegemise eest vastutavate tehniliste teenistuste ning nende haldusasutuste nimed ja aadressid, kes annavad tüübikinnitusi ja kellele tuleb saata vormikohased teatised teistes riikides välja antud tüübikinnituste, tüübikinnituste laiendamise, tüübikinnituste andmisest keeldumise või tüübikinnituste tühistamise kohta.

13. ÜLEMINEKUSÄTTED

13.1. Kuus kuud pärast eeskirja nr 113 ametlikku jõustumiskuupäeva lõpetavad käesolevat eeskirja kohaldavad kokkuleppeosalised käesoleva eeskirja kohaste Euroopa Majanduskomisjoni (ECE) tüübikinnituste andmise.

13.2. Käesolevat eeskirja kohaldavad kokkuleppeosalised ei tohi keelduda tüübikinnituse laiendamisest käesoleva eeskirja 01-seeria muudatuste või algversiooni kohaselt.

13.3. Käesoleva eeskirja kohased tüübikinnitused, mis on antud enne eeskirja nr 113 jõustumiskuupäeva, ja kõik tüübikinnituste laiendused, kaasa arvatud need, mis on antud käesoleva eeskirja algversiooni kohaselt, kehtivad tähtajatult.

13.4. Käesolevat eeskirja kohaldavad kokkuleppeosalised jätkavad esilaterrate tüübikinnituste andmist käesoleva eeskirja 01-seeria muudatuste või algversiooni kohaselt, tingimusel et kõnealused esilaterrad on ette nähtud kasutuses olevatele sõidukitele asendusseadmena paigaldamiseks.

13.5. Alates eeskirja nr 113 ametlikust jõustumiskuupäevast ei tohi ükski käesolevat eeskirja kohaldav kokkuleppeosaline keelata uuele sõidukitüübile sellise esilaterra paigaldamist, mis on saanud tüübikinnituse eeskirja nr 113 alusel.

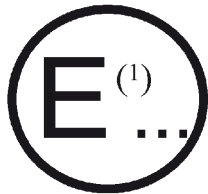
13.6. Käesolevat eeskirja kohaldavad kokkuleppeosalised lubavad jätkuvalt paigaldada sõidukitüübile või sõidukile esilaterraid, mis on saanud tüübikinnituse käesoleva eeskirja kohaselt.

13.7. Käesolevat eeskirja kohaldavad kokkuleppeosalised lubavad jätkuvalt kasutuses olevale sõidukile paigaldada või sellisel sõidukil kasutada esilaterrat, mis on saanud tüübikinnituse käesoleva eeskirja algversiooni kohaselt, tingimusel et esilaterr on ette nähtud asendusseadmena paigaldamiseks.

1. LISA

TEATIS

(suurim formaat: A4 (210 × 297 mm))



Välja andnud:

.....

.....

esilaternatüübi ⁽²⁾: TÜÜBIKINNITUSE ANDMISE
 TÜÜBIKINNITUSE LAIENDAMISE
 TÜÜBIKINNITUSE ANDMISEST KEELDUMISE
 TÜÜBIKINNITUSE TÜHISTAMISE
 TOOTMISE LÕPETAMISE

kohta kooskõlas eeskirjaga nr 82.

Tüüfikinnitus nr Laiendamise nr

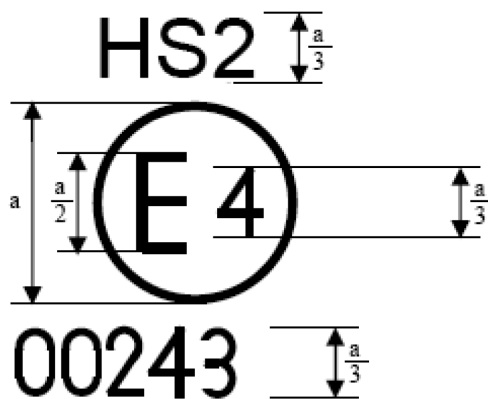
1. Esilaterna tüüp
2. Kiirgav esilatern värvitu lambiga, värvitu tulega, valikkollase tulega ⁽²⁾
3. Kaubanimi või kaubamärk
4. Tootja nimi ja aadress
5. Vajaduse korral tootja esindaja nimi ja aadress
6. Esitatud tüüfikinnituse saamiseks (kuupäev)
7. Tüüfikinnituskatsete eest vastutav tehniline teenistus
8. Teenistuse väljastatud aruande kuupäev
9. Teenistuse väljastatud aruande number
10. Tüüfikinnitus antud / andmata jäetud / laiendatud / tühistatud ⁽²⁾
11. Koht
12. Kuupäev
13. Allkiri
14. Esilaternat on kujutatud lisatud joonisel nr, mis on varustatud tüüfikinnituse numbriga.
15. Teatele on lisatud tüüfikinnituse andnud haldusasutusele esitatud ja taotluse korral kättesaadavate dokumentide loetelu.

⁽¹⁾ Tüüfikinnituse andnud, seda laiendanud, selle andmisest keeldunud või selle tühistanud riigi tunnusnumber (vt käesoleva eeskirja sätted tüüfikinnituse kohta).

⁽²⁾ Mittevajalik maha tõmmata.

2. LISA

TÜÜBIKINNITUSMÄRGI KUJUNDUS

 $a \geq 12 \text{ mm}$

Eespool kujutatud tüüfikinnitusmärgiga esilatern on saanud eeskirja nr 82 alusel tüüfikinnituse Madalmaades (E4) ja kannab tüüfikinnitusnumbrit 00243. Tüüfikinnitusnumbri esimesed kaks kohta näitavad, et tüüfikinnitus on antud vastavalt käesoleva eeskirja originaalversioonile.

—

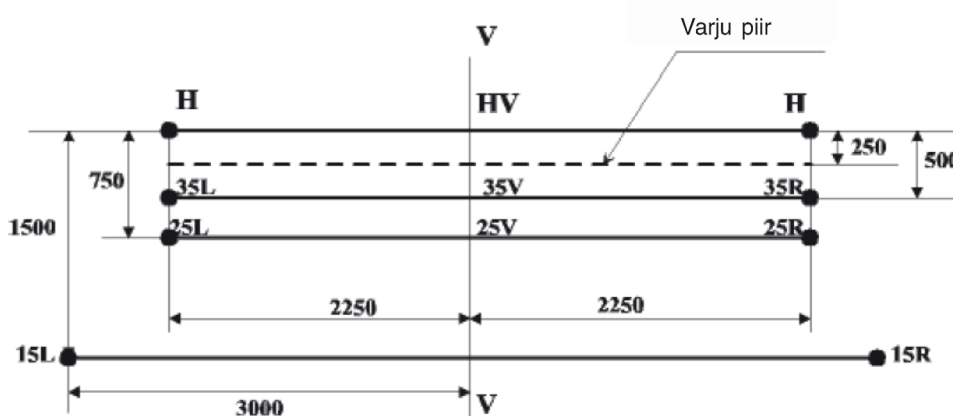
3. LISA

FOTOMEETRILISED KATSED

1. Mõõtmiste sooritamiseks paigutatakse mõõteekraan 25 meetri kaugusele esilatena ette, lambi hõõgniiti punktiga HV ühendava joone suhtes risti; joon HH peab olema horisontaalne.
2. Külgsuunas tuleb esilatern joondada nii, et selle valgusvihu keskpunkt paikneb vertikaaljoonel VV.
3. Vertikaalsuunas peab esilatern olema joondatud nii, et varju piir asub 250 mm allpool joont HH. Piir peab olema võimalikult horisontaalne.
4. Kui esilatern on joondatud vastavalt punktidele 2 ja 3, peab see vastama allpool nimetatud tingimustele.

Mõõtmispunkt	Valgustatus E (lx)
Mis tahes punkt joonel HH ja sellest kõrgemal	$\leq 0,7$
Mis tahes punkt joonel 35L-35R, välja arvatud 35V	≥ 1
Punkt 35 V	≥ 2
Mis tahes punkt joonel 25L25R	≥ 2
Mis tahes punkt joonel 15L-15R	$\geq 0,5$

5. Mõõteekraan



(mõõtmised on millimeetrites kauguse kohta 25 meetrit)

4. LISA

KIIRATAVA VALGUSE VÄRVUS

1. Esilaternad võivad kiirata valget või valikkollast valgust.

2. Valikkollase valguse värvuskoordinaadid on:

$$\text{piirväärtus punase koordinaadi suunas} \quad y \geq 0,138 + 0,580 x$$

$$\text{piirväärtus rohelise koordinaadi suunas} \quad y \leq 1,29 x - 0,100$$

$$\text{piirväärtus valge koordinaadi suunas} \quad y \geq -x + 0,966$$

$$\text{piirväärtus spektraalväärtuse suunas} \quad y \geq -x + 0,992$$

3. Valge valguse värvuskoordinaadid on:

$$\text{piirväärtus sinise koordinaadi suunas} \quad x \geq 0,310$$

$$\text{piirväärtus kollase koordinaadi suunas} \quad x \leq 0,500$$

$$\text{piirväärtus rohelise koordinaadi suunas} \quad y \leq 0,150 + 0,640 x$$

$$\text{piirväärtus rohelise koordinaadi suunas} \quad y \leq 0,440$$

$$\text{piirväärtus purpuse koordinaadi suunas} \quad y \geq 0,050 + 0,750 x$$

$$\text{piirväärtus punase koordinaadi suunas} \quad y \geq 0,382$$

Märkus:

Kokkuleppe, millele käesolev eeskiri on lisatud, artikkel 3 ei takista kokkuleppeosalisi keelustamast kas valget või valikkollast valgust kiirgavate hõõglampide kasutamist nende poolt registreeritud sõidukitel.

Rahvusvahelise avaliku õiguse alusel on õiguslik toime ainult ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni originaaltekstidel. Käesoleva eeskirja staatust ja jõustumiskuupäeva tuleb kontrollida ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni staatust käsitleva dokumendi TRANS/WP.29/343 uusimast versioonist, mis on kättesaadav veebisaidil
<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocstts.html>

Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Euroopa Majanduskomisjoni (UNECE) eeskiri nr 119 – Mootorsõidukite pöördelaternate tüübikinnituse ühtsed sätted

Sisaldab kogu kehtivat teksti kuni

01-seeria muudatuste 3. täiendus – jõustumiskuupäev: 3. november 2013

SISUKORD

EESKIRI

Reguleerimisala

1. Mõisted
2. Tüübikinnituse taotlemine
3. Märgistus
4. Tüübikinnitus
5. Üldnõuded
6. Kiiratava valguse tugevus
7. Katsemenetlus
8. Kiiratava valguse värvus
9. Toodangu vastavus
10. Karistused toodangu mittevastavuse korral
11. Tootmise lõpetamine
12. Tüübikinnituskatsete eest vastutavate tehniliste teenistuste ning tüübikinnitusasutuste nimed ja aadressid
13. Üleminekusätted

LISAD

1. Teatis pöördelaterna tüübikinnituse andmise, laiendamise, andmisest keeldumise, tühistamise või tootmise lõpetamise kohta kooskõlas eeskirjaga nr 119
2. Tüübikinnitusmärkide kujunduse näited
3. Fotomeetrilised mõõtmised
4. Valge valguse värvus

5. Toodangu vastavuse kontrollimise menetluse miinimumnõuded

6. Proovivõtu miinimumnõuded kontrollijale

REGULEERIMISALA

Käesolevat eeskirja kohaldatakse M, N ja T kategooria sõidukite pöördelaternate suhtes ⁽¹⁾.

1. MÕISTED

1.1. „Pöördelatern” – latern, mida kasutatakse selle teosa täiendavaks valgustamiseks, mis asub sõiduki eesmise nurga juures ja sellel küljel, kuhu sõiduk keerama hakkab.

1.2. „Eri tüüpi pöördelaternad” – laternad, mis erinevad üksteisest järgmiste oluliste tunnuste poolest:

a) kaubanimi või kaubamärk;

b) optilise süsteemi näitajad (valgustugevus, valgusjaotuse nurgad, valgusallika kategooria, valgusallika moodul jne).

Laternat ei loeta teise tüüpi kuuluvaks, kui tal on teist värvi hõõglamp või filter.

1.3. Käesolevas eeskirjas kasutatakse tüübikinnitustaotluse esitamise ajal kehtivas eeskirjas nr 48 ja selle muudatustes sätestatud määratlusi kiiritava valguse värvuse kohta.

1.4. Kui käesolevas eeskirjas on viidatud standardsetele hõõglampidele ja eeskirjale nr 37, tähendab see viidet tüübikinnituse taotluse esitamise ajal kehtivale eeskirjale nr 37 ja selle muudatuste seeriale.

2. TÜÜBIKINNITUSE TAOTLEMINE

2.1. Tüübikinnituse taotluse esitab kaubanime või kaubamärgi omanik või tema nõuetekohaselt volitatud esindaja.

2.2. Iga pöördelaterna tüübi puhul tuleb taotlusele lisada:

2.2.1. piisavalt üksikasjalikud joonised kolmes eksemplaris, mis võimaldavad kindlaks määrata pöördelaterna tüübi ning millel on geomeetriliselt kujutatud pöördelaterna sõidukile paigaldamise asend; katsetustes nullteljena kasutatav vaatlustelg (horisontaalnurk $H = 0^\circ$, vertikaalnurk $V = 0^\circ$) ning punkt, mis võetakse kõnealustes katsetes nullkeskmeks. Joonistel tuleb näidata tüübikinnitusnumbri ja lisatähise paigutus tüübikinnitusmärgi suhtes;

2.2.2. lühike tehniline kirjeldus, milles on esitatud (v.a mitteasendatavate valgusallikatega laternate puhul):

a) ettenähtud hõõglambi või hõõglampide kategooria(d), s.o üks tüübikinnituse taotluse esitamise ajal kehtivas eeskirjas nr 37 ja selle muudatuste seerias sisalduvatest kategooriatest, ja/või

⁽¹⁾ Nagu on määratletud sõidukite ehitust käsitlevas konsolideeritud resolutsioonis (R.E.3) (ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.2, punkt 2).

b) ettenähtud LED-valgusallikate kategooria(d), milleks on üks tüübikinnitustaotluse esitamise ajal kehtivas eeskirjas nr 128 ja selle muudatuste seerias sisalduvatest kategooriatest, ja/või

c) valgusallika mooduli tunnuskoode;

2.2.3. kaks näidist. Kui seadmed ei ole identsed, kuid on sümmeetrilised ning sobivad paigaldamiseks üks sõiduki vasakule ning teine sõiduki paremale küljele, võivad kaks esitatud näidist olla identsed ning ette nähtud paigaldamiseks ainult sõiduki paremale või ainult vasakule küljele.

3. MÄRGISTUS

Tüübikinnituse saamiseks esitatud pöördelaterna tüübi näidistel peab olema:

3.1. taotleja kaubanimi või kaubamärk; kõnealune märgistus peab olema selgelt loetav ja kustutamatu;

3.2. selgelt loetav ja kustutamatu märgistus (välja arvatud mitteesendatavate valgusallikatega laternate puhul), millel on näha:

a) ettenähtud valgusallika(te) kategooria(d) ja/või

b) valgusallika mooduli tunnuskoode;

3.3. tüübikinnitusmärgi ja punktis 4.3 kirjeldatud lisatähiste jaoks vastav ala; kõnealune ala tuleb näidata punktis 2.2.1 osutatud joonistel;

3.4. elektroonilise valgusallika juhtseadmestikuga ja/või mitteesendatavate valgusallikatega ja/või valgusallika mooduli(te)ga laternate puhul nimipinge või pingevahemik ja maksimaalne nimivõimsus;

3.5. valgusallika mooduli(te)ga laternate puhul kantakse valgusallika mooduli(te)le:

3.5.1. taotleja kaubanimi või kaubamärk; kõnealune märgistus peab olema selgelt loetav ja kustutamatu;

3.5.2. mooduli tunnuskoode; kõnealune märgistus peab olema selgelt loetav ja kustutamatu; tunnuskoode algab tähtedega „MD”, mis tähistab sõna „moodul”, ja sellele järgneb tüübikinnitusmärk ilma punktis 4.3.1.1 ette nähtud ringjooneta, ning kui kasutatakse mitut mitteidentset valgusallika moodulit, siis ka asjaomased lisatähised või -märgid; see tunnuskoode peab olema punktis 2.2.1 nimetatud joonistel.

Tüübikinnitusmärk ei pea olema sama mis laternal, milles moodulit kasutatakse, kuid mõlemad märgistused peavad olema sama taotleja esitatud.

3.5.3. nimipinge ja nimivõimsuse märgistus;

3.6. laternatel, mille tööpinge ei vasta laterna juurde mittekuuluva elektroonilise valgusallika juhtseadmestiku kasutamise tõttu nimipingele 6 V, 12 V või 24 V, ka sekundaarse nimipinge märgistus;

3.7. elektroonilise valgusallika juhtseadmestikul, mis on laterna osa, aga ei kuulu laterna korpusesse, tootja nimi ja tunnusnumber.

4. TÜÜBIKINNITUS
- 4.1. Tüübikinnitus antakse, kui tüübikinnituse saamiseks esitatud kaks pöördelaterna näidist vastavad käesoleva eeskirja nõuetele.
- 4.2. Igale kinnitatud tüübile antakse tüübikinnitusnumber. Üks ja sama kokkuleppeosaline ei anna ühele laternatüübile antud numbrit teisele käesoleva eeskirja kohasele pöördelaterna tüübile. Teade pöördelaterna tüübile käesoleva eeskirja kohase tüübikinnituse andmise, selle laiendamise, selle andmisest keeldumise, selle tühistamise või tootmise lõpetamise kohta edastatakse käesolevat eeskirja kohaldavatele 1958. aasta kokkuleppe osalistele vormis, mis vastab käesoleva eeskirja 1. lisas esitatud näidisele.
- 4.3. Igal pöördelateral, mis vastab käesoleva eeskirja kohaselt kinnitatud tüübile, peavad olema punktis 3.3 osutatud alas lisaks punktides 3.1, 3.2 ja 3.3 või 3.4 ette nähtud märgile ja üksikasjadele:
- 4.3.1. rahvusvaheline tüübikinnitusmärk, mis koosneb:
- 4.3.1.1. ringjoonega ümbritsetud E-tähest, millele järgneb tüübikinnituse andnud riigi tunnusnumber ⁽¹⁾; ning
- 4.3.1.2. tüübikinnitusnumbrist;
- 4.3.2. K-tähest koosnev lisasümbol, nagu näidatud käesoleva eeskirja 2. lisas.
- 4.3.3. K-tähe lähedale võib paigutada tüübikinnitusnumbri kaks esimest kohta (praegu 01), mis näitavad käesolevasse eeskirja viimati tehtud muudatuste seeriat.
- 4.4. Kui kaks või enam laternat on osa samast grupeeritud, kombineeritud või vastastikku ühendatud laternatest koosnevast koostust, antakse tüübikinnitus ainult juhul, kui kõik asjaomased laternad vastavad käesoleva või mõne muu eeskirja nõuetele. Kui asjaomased laternad ei vasta ühegi eeskirja nõuetele, ei tohi neid sellises grupeeritud, kombineeritud või vastastikku ühendatud laternatest koosnevas koostus kasutada.
- 4.4.1. Kui grupeeritud, kombineeritud või vastastikku ühendatud laternad vastavad mitme eeskirja nõuetele, võib kasutada ka ainult ühte rahvusvahelist tüübikinnitusmärki, mis koosneb ringjoonega ümbritsetud E-tähest, millele järgneb tüübikinnituse andnud riigi tunnusnumber, tüübikinnitusnumber ja vajaduse korral nõutav nool. Selle tüübikinnitusmärgi võib paigutada ükskõik kuhu grupeeritud, kombineeritud või vastastikku ühendatud laternatele, tingimusel et:
- 4.4.1.1. märk on pärast paigaldamist nähtav;
- 4.4.1.2. ühtki valgust edastavate grupeeritud, kombineeritud või vastastikku ühendatud laternate osa ei ole võimalik eemaldada, eemaldamata samal ajal ka tüübikinnitusmärki.
- 4.4.2. Iga laterna tunnusmärk, mis vastab igale tüübikinnituse aluseks olnud eeskirjale, ning tüübikinnituse andmise kuupäevaks käesolevasse eeskirja viimati tehtud suurimate tehniliste muudatuste seeria tuleb märkida:
- 4.4.2.1. asjakohasele valgust kiirgavale pinnale;
- 4.4.2.2. või laternate grupile sellisel viisil, et kõik grupeeritud, kombineeritud või vastastikku ühendatud laternad oleksid selgesti tuvastatavad (vt kolme võimalikku näidet 2. lisas).

⁽¹⁾ 1958. aasta kokkuleppe osalisriikide tunnusnumbrid on esitatud sõidukite ehitust käsitleva konsolideeritud resolutsiooni (R.E.3) 3. lisas (dokument TRANS/WP.29/78/Rev.2/Amend.1).

- 4.4.3. Tüübikinnitusmärgi osade mõõtmed ei tohi olla väiksemad minimaalsetest mõõtmetest, mis on tüübikinnituse aluseks oleva eeskirja kohaselt nõutavad kõige väiksemate individuaalsete tähistepuhul.
- 4.4.4. Iga kinnitatud tüübile antakse tüübikinnitusnumber. Üks ja sama kokkuleppeosaline ei tohi anda sama numbrit käesoleva eeskirja reguleerimisalasse kuuluvatele teist tüüpi grupeeritud, kombineeritud või vastastikku ühendatud laternatele.
- 4.5. Punktides 4.3.1 ja 4.3.2 osutatud märk ja tähised peavad olema kustutamatud ja selgesti loetavad ka siis, kui pöördelatern on sõidukile paigaldatud.
- 4.6. 2. lisas on esitatud üksiklaternate (joonis 1) ja grupeeritud, kombineeritud või vastastikku ühendatud laternate (joonis 2) tüübikinnitusmärkide näidised koos kõigi eespool osutatud lisasümbolitega, kus K-täht osutab pöördelaternale.
- 4.7. Tüübikinnitusmärk peab olema selgelt loetav ja kustutamatu. Selle võib paigutada seadme läbipaistvale või läbipaistmatule sise- või välisosale, mida ei saa eraldada seadme valgust kiirgavast läbipaistvast osast. Märgistus peab olema nähtav ka siis, kui seade on paigaldatud sõidukile või kui mõni liikuv osa, näiteks mootorikate, pagasiruumi kaas või sõiduki uks, on avatud.
5. ÜLDNÕUDED
- 5.1. Iga näidis peab vastama järgmistes punktides esitatud nõuetele.
- 5.2. Pöördelaternad peavad olema projekteeritud ja ehitatud nii, et tavapärastes kasutustingimustes oleks vaatamata võimalikule vibratsioonile tagatud nende nõuetekohane toimimine ning käesoleva eeskirjaga ette nähtud näitajate säilimine.
- 5.3. Valgusallika moodulite puhul kontrollitakse, kas:
- 5.3.1. valgusallika mooduli(te) ehitus vastab järgmistele tingimustele:
- a) ühtki valgusallika moodulit ei saa paigaldada üheski muus asendis peale kindlaksmääratud ja õige asendi ning seda saab eemaldada üksnes tööriista(de) abil;
- b) kui seadme korpuses kasutatakse enam kui ühte valgusallikat, ei saa erinevate näitajatega valgusallika mooduleid ühe ja sama laterna korpuses omavahel vahetada;
- 5.3.2. valgusallika moodulid on avamiskindlad;
- 5.3.3. valgusallika moodul on projekteeritud nii, et ka tööriistu kasutades ei ole seda võimalik mehaaniliselt vahetada ühegi tüübikinnituse saanud asendatava valgusallika vastu.
- 5.4. Asendatavate valgusallikate puhul:
- 5.4.1. võib kasutada kõiki eeskirja nr 37 ja/või eeskirja nr 128 alusel tüübikinnituse saanud valgusallikate kategooriaid, tingimusel et tüübikinnitustaotluse esitamise ajal kehtiva eeskirjaga nr 37 ja selle muudatuste seeriaga ega tüübikinnitustaotluse esitamise ajal kehtiva eeskirjaga nr 128 ja selle muudatuste seeriaga ei ole nende kasutamist piiratud;

- 5.4.2. peab seadme ehitus võimaldama valgusallikat paigaldada üksnes õiges asendis;
- 5.4.3. peab valgusallika pesa vastama Rahvusvahelise Valgustuskomisjoni (CIE) väljaandes nr 60061 esitatud näitajatele. Sellega seoses kohaldatakse kasutatava valgusallika kategooriale kehtivat pesa andmelehte.
6. KIIRATAVA VALGUSE TUGEVUS
- 6.1. Kummagi näidise valgustugevus ei tohi olla väiksem kui punktis 6.2 sätestatud miinimumväärtus ega suurem kui punktis 6.3 sätestatud maksimumväärtus. Valgustugevust mõõdetakse nulltelje suhtes allpool nimetatud suundades (väljendatuna nulltelje nurgakraadides). Katsepunktid on esitatud sõiduki vasakule küljele paigaldatud laterna kohta; kui latern on paigaldatud sõiduki paremale küljele, muutuvat L-tähised R-tähisteks.
- 6.2. Vasakul küljel paikneva seadme puhul on minimaalne valgustugevus kindlaksmääratud mõõtepunktides järgmine:
- 1) 2,5 D – 30 L: 240 cd
 - 2) 2,5 D – 45 L: 400 cd
 - 3) 2,5 D – 60 L: 240 cd
- Samad väärtused kehtivad sümmeetriliselt paremal küljel paiknevale seadmele (vt 3. lisa)
- 6.3. Igas suunas kiiritava valguse tugevus ei tohi olla suurem kui:
- a) 300 cd ülalpool 1,0 U (L ja R) joont;
 - b) 600 cd horisontaaltasandi ning 1,0 U (L ja R) joone vahel; ning
 - c) 14 000 cd allpool 0,57 D (L ja R) joont.
- 6.4. Mitme valgusallikaga üksiklaternate puhul peab laterna valgustugevus vastama ühe valgusallika häire korral valgustugevuse miinimumnõuetele ning kõikide valgusallikate põledes ei tohi see ületada maksimaalset valgustugevust.
7. KATSEMENETLUS
- 7.1. Asendatava valgusallikaga laterna puhul, mida ei juhita elektroonilise valgusallika juhtseadmestikuga ja millel on seadme jaoks ette nähtud kategooriasse kuuluv värvitu või värviline standardne valgusallikas ning mille toitepinge:
- a) hõõglambi või -lampide puhul on selline, nagu on vaja asjaomase kategooria hõõglambi puhul nõutava etalonvalgusvoo tekitamiseks;
 - b) LED-valgusallikatel on 6,75 V, 13,5 V või 28,0 V, tuleb tekitatud valgusvoo väärtust korrigeerida. Korrektsioonitegur on objektiivse valgusvoo ja rakendatud pinge juures saadud valgusvoo keskvaartuse suhe.
- 7.2. Kõik mitteasendatavate valgusallikatega (hõõglambid jm) laternate mõõtmised tehakse pingel 6,75 V, 13,5 V või 28,0 V, kui valgusallikal puudub elektrooniline valgusallika juhtseadmestik.
- 7.3. Kui tegemist on süsteemiga, mille puhul valgusallika elektrooniline juhtseadmestik on osa laternast⁽¹⁾, rakendatakse elektroonilise juhtseadmestiku sisendklemmidele pinget 6,75 V, 13,5 V või 28,0 V.

⁽¹⁾ Käesolevas eeskirjas tähendab väljend „on osa laternast”, et seadis sisaldub füüsiliselt laterna korpuses või paikneb korpusest väljaspool (sellest eraldi või sellega ühendatuna), kuid kuulub samasse süsteemi, sest tootja on tarninud selle koos laternaga.

- 7.4. Kui tegemist on süsteemiga, mille puhul valgusallika elektrooniline juhtseadis ei ole osa laternast, rakendatakse laterna sisendklemmidele tootja osutatud pinget. Katselabor nõuab taotlejalt valgusallika ja rakendatavate funktsioonide käitamiseks vajalikku valgusallika juhtseadmestikku.

Laternale rakendatav pinget märgitakse käesoleva eeskirja 1. lisas esitatud vormi kohasesse teatisesse.

- 7.5. Kõikide laternate puhul, välja arvatud hõõglampidega varustatud laternad, peavad laterna käivitumisest ühe minuti möödumisel ja seejärel 30 minuti pärast mõõdetud valgustugevuse väärtused vastama miinimum- ja maksimumnõuetele. Valgustugevuse jaotumist pärast laterna üheminutilist tööd saab arutada valgustugevuse jaotumise põhjal 30 tööminuti pärast, kasutades igas mõõtepunktis üks minut pärast laterna käivitumist horisontaal- ja vertikaalpunktis mõõdetud valgustugevuse väärtuse ning 30 minuti pärast mõõdetud valgustugevuse väärtuse suhtarvu.

8. KIIRATAVA VALGUSE VÄRVUS

3. lisa punktis 2 kujutatud valgusjaotusala ulatuses kiiratava valguse värvus peab olema valge. Katsete kohta vaata käesoleva eeskirja 4. lisa. Sellest alast väljaspool ei tohi värvus järsult muutuda.

9. TOODANGU VASTAVUS

Toodangu nõuetele vastavust tuleb kontrollida kooskõlas kokkuleppe 2. liitega (E/ECE/324-E/ECE/TRANS/505/Rev.2) ning see peab vastama järgmistele nõuetele.

- 9.1. Käesoleva eeskirja raames tüübikinnituse saanud laternaid tuleb toota nii, et need vastaksid kinnitatud tüübile, täites punktides 6 ja 8 sätestatud nõudeid.
- 9.2. Käesoleva eeskirja 5. lisas esitatud toodangu vastavuse kontrollimise korra miinimumnõudeid tuleb järgida.
- 9.3. Käesoleva eeskirja 6. lisas sätestatud miinimumnõuded kontrollijapoolse proovivõtu jaoks peavad olema täidetud.
- 9.4. Tüübikinnituse andnud asutus võib igal ajal kontrollida igas tootmisüksuses kohaldatavaid vastavuse kontrollimise meetodeid. Kõnealuste kontrollimiste tavaline sagedus on kord iga kahe aasta järel.

10. KARISTUSED TOODANGU MITTEVASTAVUSE KORRAL

- 10.1. Pöördelaterna tüübile käesoleva eeskirja kohaselt antud tüübikinnituse võib tühistada, kui eespool esitatud nõuded ei ole täidetud või kui punktides 4.3.1 ja 4.3.2 osutatud tüübikinnitusmärgiga pöördelatern ei vasta kinnituse saanud tüübile.
- 10.2. Kui käesolevat eeskirja kohaldav kokkuleppeosaline tühistab tema poolt varem antud tüübikinnituse, teatab ta sellest kohe teistele käesolevat eeskirja kohaldavatele kokkuleppeosalistele, kasutades käesoleva eeskirja 1. lisas esitatud näidisele vastavat teatise vormi.

11. TOOTMISE LÕPETAMINE

Kui tüübikinnituse omanik lõpetab täielikult käesoleva eeskirja kohaselt kinnituse saanud pöördelaterna tootmise, peab ta kinnituse andnud asutusele sellest teatama. Vastavasisulise teabe saamisel peab nimetatud asutus teavitama teisi 1958. aasta kokkuleppe osalisi, kes rakendavad käesolevat eeskirja, kasutades eeskirja 1. lisas esitatud näidisele vastavat teatise vormi.

12. TÜÜBIKINNITUSKATSETE EEST VASTUTAVATE TEHNILISTE TEENISTUSTE NING TÜÜBIKINNITUSASUTUSTE NIMED JA AADRESSID

Käesolevat eeskirja kohaldavad 1958. aasta kokkuleppe osalised peavad edastama Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni sekretariaadile tüübikinnituskatsete tegemise eest vastutavate tehniliste teenistuste ja tüübikinnitusi andvate tüübikinnitusasutuste nimed ja aadressid; nendele asutustele tuleb saata teistes riikides väljastatud vormikohased tõendid tüübikinnituse andmise või laiendamise, tüübikinnituse andmisest keeldumise, tüübikinnituse tühistamise või tootmise lõpetamise kohta.

13. ÜLEMINEKUSÄTTED

13.1. Pärast käesoleva eeskirja 01-seeria muudatuste jõustumise kuupäeva ei tohi ükski käesolevat eeskirja kohaldav kokkuleppeosaline keelduda tüübikinnituse andmisest vastavalt käesolevale eeskirjale, mida on muudetud 01-seeria muudatustega.

13.2. 60 kuud pärast 01-seeria muudatuste jõustumise kuupäeva annavad käesolevat eeskirja kohaldav kokkuleppeosalised tüübikinnituse üksnes siis, kui pöördelatern vastab 01-seeria muudatustega muudetud käesoleva eeskirja nõuetele.

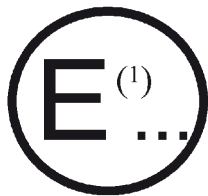
13.3. Käesoleva eeskirja kohased pöördelaternate tüübikinnitused, mis on antud juba enne 01-seeria muudatuste jõustumise kuupäeva, kehtivad tähtajatult.

13.4. Käesolevat eeskirja kohaldavad kokkuleppeosalised ei tohi keelduda käesoleva eeskirja varasemate seeriade muudatuste kohaste tüübikinnituste laienduste andmisest.

1. LISA

TEATIS

(suurim formaat: A4 (210 × 297 mm))



Välja andnud: ametiasutuse nimi

.....

.....

.....

pöördelaterna ⁽³⁾: tüübikinnituse andmise
tüübikinnituse laiendamise
tüübikinnituse andmisest keeldumise
tüübikinnituse tühistamise
tootmise lõpetamise

kohta kooskõlas eeskirjaga nr 119

Tüübikinnitus nr: Laiendus nr:

1. Seadme kaubanimi või kaubamärk:

2. Seadmetüübile tootja poolt antud nimetus:

3. Tootja nimi ja aadress:

4. Vajaduse korral tootja esindaja nimi ja aadress:

5. Tüübikinnituse saamiseks esitamise kuupäev:

6. Tüübikinnituskatsete eest vastutav tehniline teenistus:

7. Teenistuse väljastatud aruande kuupäev:

8. Teenistuse väljastatud aruande number:

9. Lühikirjeldus:

laterna kategooria järgi:

valgusallika(te) arv, kategooria ja liik ⁽²⁾:

pinge ja võimsus:

valgusallika moodul: jah/ei ⁽³⁾valgusallika mooduli tunnuscode
.....

valgusallika elektroonilise juhtseadmestiku kasutamine:

(a) laterna osana jah/ei ⁽³⁾(b) mitte laterna osana jah/ei ⁽³⁾

elektroonilise valgusallika juhtseadmestiku edastatav sisendpinge:

elektroonilise valgusallika juhtseadmestiku tootja ja tunnusnumber (kui elektroonilise valgusallika juhtseadmestik on laterna osa, kuid ei kuulu laterna korpusesse):

- vajaduse korral paigaldamise geomeetrilised tingimused ja variandid:
10. Tüübikinnitusmärgi asukoht:
11. Tüübikinnituse laiendamise põhjus(ed) (vajaduse korral):
12. Tüübikinnitus antud / laiendatud / andmata jäetud / tühistatud ⁽³⁾
13. Koht:
14. Kuupäev:
15. Allkiri:
16. Käesolevale teatisele on lisatud loetelu tüübikinnituse andnud tüübikinnitusasutuses hoitavatest dokumentidest, mis väljastatakse taotluse korral.

⁽¹⁾ Tüübikinnituse andnud, seda laiendanud, selle andmisest keeldunud või selle tühistanud riigi tunnusnumber.

⁽²⁾ Mitteasendatavate valgusallikatega pöördelaternate puhul näidata kasutatavate valgusallikate arv ja koguvõimsus.

⁽³⁾ Mittevajalik maha tõmmata.

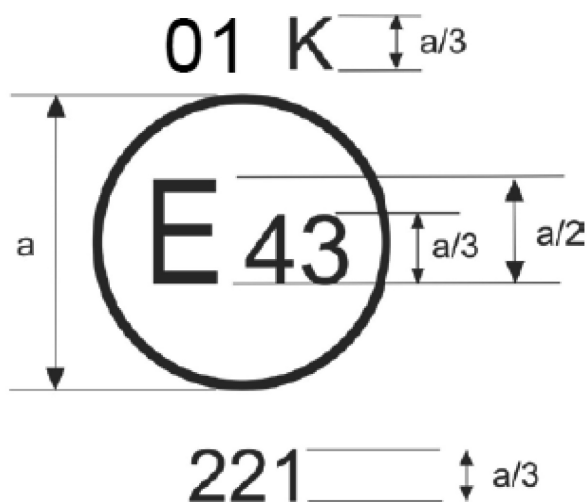
2. LISA

TÜÜBIKINNITUSMÄRKIDE KUJUNDUSE NÄITED

Joonis 1

Üksiklaternate märgistus

Näidis A



a = 5 mm min.

Joonisel kujutatud tüübikinnitusmärgiga seade on pöördelatern, mis on saanud eeskirja nr 119 alusel tüübikinnituse Jaapanis (E43) ja kannab tüübikinnitusnumbrit 221. Tüübikinnitusnumber näitab, et tüübikinnitus on antud kooskõlas eeskirjaga nr 119, mida on muudetud 01-seeria muudatustega.

Märkus: Tüübikinnitusnumber ja lisasümbolid peavad asetsema ringi lähedal, E-tähe kohal või all või sellest vasakul või paremal. Tüübikinnitusnumber ja tootmise seerianumber peavad asetsema E-tähe suhtes samal pool ja tähega samas suunas. Rooma numbrite kasutamisest tüübikinnitusnumbrites tuleks hoiduda, et vältida segiajamist muude tähistega.

Joonis 2

Grupeeritud, kombineeritud või vastastikku ühendatud laternate lihtsustatud märgistus

(Vertikaalsed ja horisontaalsed jooned näitavad skemaatiliselt valgus-signaalseadme kuju. Need ei kuulu tüübikinnitusmärgi juurde.)

Näidis B

	3333 E₄₃		
	02 A →	01 1	01 K

Näidis C

	02 A 01 1 01 K →		
	3333 E₄₃		

Näidis D

02 A →	01 1 →	01 K			
3333 E₄₃					

Märkus. Kolm tüübikinnitusmärgi näidist (näidised B, C ja D) kujutavad kolme võimalikku märgistamisviisi valgustusseadme puhul, milles kaks või enam laternat moodustavad ühe ja sama grupeeritud, kombineeritud või vastastikku ühendatud laternatest koosneva üksuse osa. Joonisel kujutatud tüübikinnitusmärgiga seade on tüübikinnituse saanud Jaapanis (E 43), kannab tüübikinnitusnumbrit 3333 ja koosneb järgmistest osadest:

kategooria 1 suunatulelatern, mis on saanud tüübikinnituse kooskõlas eeskirja nr 6 01-seeria muudatustega;

eesmine ääretulelatern, mis on kinnitatud kooskõlas eeskirja nr 7 02-seeria muudatustega;

pöördelatern, mis on saanud tüübikinnituse kooskõlas eeskirja nr 119 01-seeria muudatustega.

Joonis 3

Valgusallika moodulid

MD E3 17325

Joonisel kujutatud tunnuskooriga valgusallika moodul on koos laternaga saanud tüübikinnituse Itaalias (E3) ja kannab tüübikinnitusnumbrit 17325.

3. LISA

FOTOMEETRILISED MÕÕTMISED

1. MÕÕTMISMEETODID

1.1. Fotomeetriliste mõõtmiste tegemisel tuleb kasutada asjakohast hajapeegelduse vastast kaitset.

1.2. Kui mõõtmistulemused vaidlustatakse, tehakse mõõtmised järgmiste nõuete kohaselt:

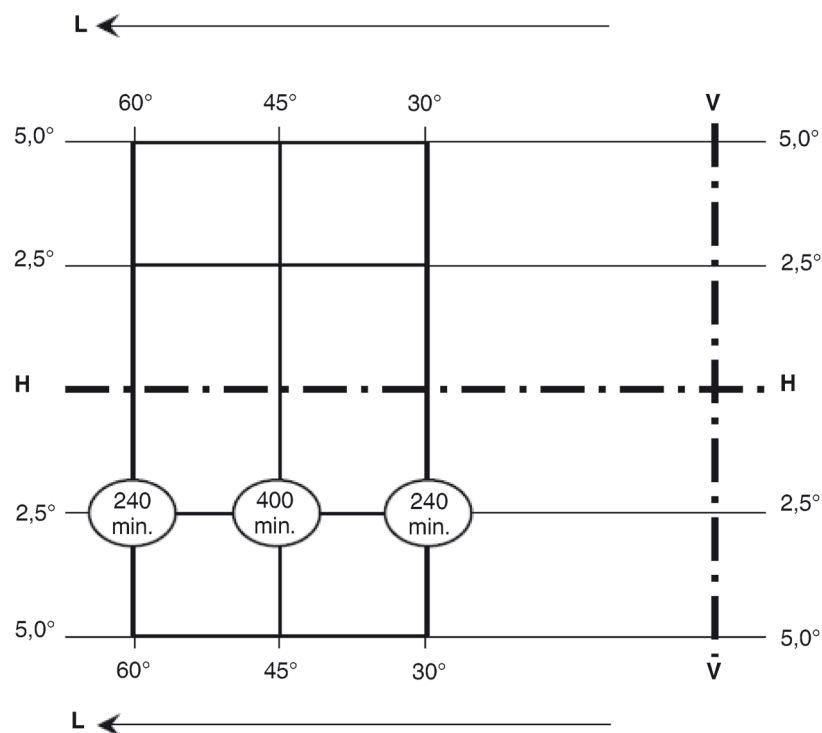
1.2.1. mõõtmiskaugus peab olema selline, et saaks rakendada ruutpöörvõrdelisuse seadust;

1.2.2. mõõteseadme vastuvõtja nurgaava valguse nullkeskme poolt vaadatuna on vahemikus $10' - 1^\circ$;

1.2.3. konkreetse vaatlusuuna puhul kehtiv valgustugevuse nõue on täidetud, kui nõutav valgustugevus tuvastatakse suunas, mis ei erine vaatlusuunast üle veerandi kraadi.

2. MÕÕTEPUNKTID VÄLJENDATUNA NULLTELJE NURGAKRAADIDES

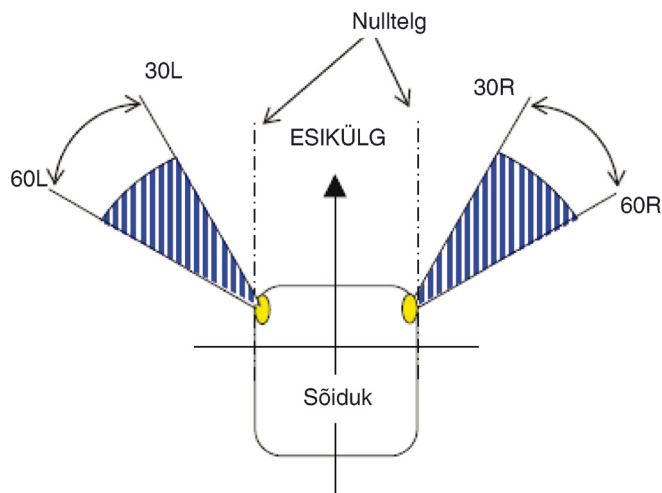
Joonis 1



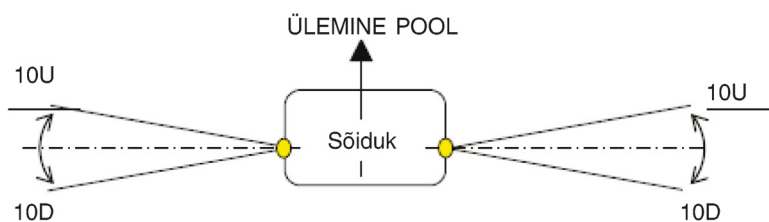
○ = Valgustugevuse miinimumväärtus (cd).
 = Vasakpoolne latern (L-nurk tuleks parempoolse laterna puhul asendada R-nurgaga)

2.1. Geomeetriline nähtavusväli

Joonis 1



Joonis 2



2.1.1. Suunad $H = 0^\circ$ ja $V = 0^\circ$ vastavad nullteljele. Need on sõidukil horisontaalsed, paralleelsed sõiduki keskmise pikitasapinnaga ning suunatud nõutavasse nähtavussuunda. Need läbivad nullkeskme. Tabelis esitatakse valgustugevuse miinimumväärtused (cd) eri mõõtmis-suundades.

3. MITME VALGUSALLIKAGA LATERNATE FOTOMEETRILINE MÕÕTMINE

Fotomeetrilisi tööparameetreid kontrollitakse:

3.1. mitteasendatavate valgusallikate (hõõglampid jm) puhul:

laternas olevate valgusallikatega käesoleva eeskirja punkti 7.1.1 kohaselt;

3.2. asendatavate valgusallikate puhul:

kui laternas on valgusallikad pingega 6,75 V, 13,5 V või 28,0 V, tuleb tekitatud valgustugevuse väärtusi korrigeerida. Hõõglampide puhul on parandustegur etalonvalgusvoo ja rakendatud pinge (6,75 V, 13,5 V või 28,0 V) juures saadud valgusvoo keskvaartuse suhe.

LED-valgusallikate puhul on parandustegur objektiivse valgusvoo ja rakendatud pinge (6,75 V, 13,5 V või 28,0 V) juures saadud valgusvoo keskvaartuse suhe.

Ühegi kasutatava valgusallika tegelik valgusvoog ei tohi erineda keskvaartusest enam kui 5%. Alternatiivina võib üksnes hõõglampide puhul kasutada standardset hõõglampi, mis asetatakse üksikshaaval igasse asendisse ja lastakse töötada konkreetse etalonvalgusvoo juures, kusjuures iga asendi üksikmõõtmised liidetakse kokku.

3.3. Iga pöördelaterna, v.a hõõglambi või -lampidega pöördelaterna valgustugevuse väärtused, mida mõõdetakse üks minut ja seejärel 30 minutit pärast sisselülitamist, peavad vastama miinimum- ja maksimumnõuetele. Valgustugevuse jaotumist pärast laterna üheminutilise tööd saab arvutada valgustugevuse jaotumise põhjal pärast 30-minutilise tööd, kasutades iga mõõtepunkti puhul üks minut pärast laterna sisselülitamist punktis $45^\circ L$, $2,5^\circ D$ mõõdetud valgustugevuse väärtuse ning 30 minutit pärast laterna sisselülitamist samas punktis mõõdetud valgustugevuse väärtuse suhtarvu (vasakpoolse laterna puhul; parempoolse laterna puhul tuleb L-nurk asendada R-nurgaga).

4. LISA

VALGE VALGUSE VÄRVUS

(Värvuskoordinaadid)

1. Kolorimeetriliste omaduste kontrollimisel kasutatakse valgusallikat värvustemperatuuril 2 856 K, mis vastab Rahvusvahelise Valgustuskomisjoni (CIE) valgusliigile A. Mitteasendatavate valgusallikatega (hõõglambid jm) varustatud laternate puhul või elektroonilise valgusallika juhtseadmestiku abil juhitud (asendatavate või mitteasendatavate) valgusallikate puhul tuleb kolorimeetriliste näitajate kontrollimiseks kasutada laternas olevaid valgusallikaid vastavalt käesoleva eeskirja punktile 7.
 2. Asendatava valgusallika valgustugevus peab olema selline, mis tekitab sama värvuse nagu CIE valgusliigil A.
-

5 LISA

TOODANGU VASTAVUSE KONTROLLIMISE MENETLUSE MIINIMUMNÕUDED

1. ÜLDOSA

- 1.1. Mehaanilisest ja geomeetrisest seisukohast peetakse vastavusnõudeid käesoleva eeskirja kohaselt täidetuks, kui erinevused ei ületa vältimatuid tootmishälbeid.
- 1.2. Masstoodanguna valmistatavate laternate vastavust fotomeetriliste tööparameetrite nõuetele ei vaidlustata juhul, kui juhuslikult valitud ja standardse valgusallikaga varustatud laternate fotomeetriliste tööparameetrite katsetamisel või mitteasendatavate valgusallikatega (hõõglambid vms) varustatud laternate puhul vastavalt 6,75 V, 13,5 V või 28,0 V pinge juures:
 - 1.2.1. ei erine ükski mõõdetud väärtus käesoleva eeskirjaga ettenähtud väärtustest enam kui 20 %;
 - 1.2.2. kui asendatava valgusallikaga laternate puhul ei vasta kirjeldatud katse tulemused nõuetele, korratakse katseid teist standardset valgusallikat kasutades.
- 1.3. Värvuskoordinaatide suhtes kohaldatavad nõuded on täidetud, kui latern on varustatud standardse valgusallikaga; mitteasendatavate valgusallikatega (hõõglambid jm) varustatud laternate puhul on need täidetud, kui kolorimeetriliste näitajate kontrollimiseks kasutatakse laternas sisalduvaid valgusallikaid.

2. TOOTJAPOOLSE VASTAVUSKONTROLI MIINIMUMNÕUDED

Tüübikinnitusmärgi omanik peab sobiva ajavahemiku järel tegema igale laterna tüübile vähemalt järgmised katsed. Katsed peavad vastama käesoleva eeskirja sätetele.

Kui mõni näidis ei vasta asjaomase katsetüübi nõuetele, tuleb võtta muud näidised ja katsetada neid. Tootja peab võtma meetmeid asjaomase toote nõuetele vastavuse tagamiseks.

2.1. Katsete laad

Käesoleva eeskirja kohased nõuetele vastavuse katsed tehakse fotomeetriliste ja kolorimeetriliste omaduste kontrollimiseks.

2.2. Katsemenetlus

- 2.2.1. Katsed tehakse üldiselt käesolevas eeskirjas kirjeldatud meetodite järgi.
- 2.2.2. Tootja tehtavatel nõuetele vastavuse katsetel võib tüübikinnituskatsete eest vastutava pädeva asutuse nõusolekul kasutada muid samaväärseid meetodeid. Tootjal on kohustus tõendada, et kasutatavad meetodid on käesolevas eeskirjas sätestatud meetoditega võrdväärsed.
- 2.2.3. Punktide 2.2.1 ja 2.2.2 kohaldamine nõuab katseadmete regulaarset kalibreerimist ja nende mõõteandmete vastandamist pädeva asutuse mõõtmistulemustele.
- 2.2.4. Kõikidel juhtudel, kuid eriti halduslikul kontrollimisel ja proovivõtul, tuleb võrdlusmeetoditena kasutada käesolevas eeskirjas sätestatud meetodeid.

2.3. Proovivõtt

Laternate näidised valitakse ühtliku toodangupartii hulgast juhuslikkuse põhimõttel. Ühtlik partii tähendab tootja tootmismetodite kohaselt määratletud sama tüüpi laternate rühma.

Hindamine hõlmab tavaliselt üksikute tehaste seeriatoodangut. Valmistaja võib aga koguda andmeid ka eri tehastes valmistatava sama tüüpi kohta eeldusel, et need tehased töötavad ühe ja sama kvaliteedisüsteemi ja -juhtimise alusel.

2.4. Mõõdetud ja registreeritud fotomeetrilised parameetrid

Laternate näidistel tehakse eeskirjas ette nähtud fotomeetrilised mõõtmised, et määrata kindlaks miinimumväärtused 4. lisa loetletud punktides ning nõutavad värvuskoordinaadid.

2.5. Nõuetele vastavuse kriteeriumid

Tootja peab katsetulemused statistiliselt töötleva ning määratleva koos pädeva asutusega oma toodete nõuetele vastavust reguleerivad kriteeriumid nii, et on täidetud käesoleva eeskirja punktis 9.1 sätestatud toodete vastavushindamise nõuded.

Toodete nõuetele vastavuse kriteeriumid peavad olema niisugused, et 6. lisa kirjeldatud juhusliku kontrollnäidise (esimese võetud näidise) puhul on kontrolli läbimise minimaalne tõenäosus 0,95 (95 % usaldatavusega).

6. LISA

PROOVIVÖTU MIINIMUMNÕUDED KONTROLLIJALE

1. ÜLDOSA
- 1.1. Vastavusnõudeid peetakse käesoleva eeskirja nõuete kohaselt, kui neid on, mehaanilisest ja geomeetrisest seisukohast täidetuks, kui erinevused ei ületa vältimatuid tootmishälbeid.
- 1.2. Masstoodanguna valmistatavate laternate vastavust fotomeetriseliste tööparameetrite nõuetele ei vaidlustata juhul, kui juhuslikult valitud ja standardse valgusallikaga varustatud laternate katsetamisel või mitteasendatavate valgusallikatega (hõõglambid vms) varustatud laternate katsetamisel vastavalt 6,75 V, 13,5 V või 28,0 V pinge juures:
 - 1.2.1. ei erine ükski mõõdetud väärtus käesoleva eeskirjaga ettenähtud väärtustest enam kui 20 %;
 - 1.2.2. kui asendatava valgusallikaga laternate puhul ei vasta kirjeldatud katse tulemused nõuetele, korratakse katseid teist standardset valgusallikat kasutades.
 - 1.2.3. Ilmsete defektidega seadmeid ei võeta arvesse.
- 1.3. Värvuskoordinaatide suhtes kohaldatavad nõuded on täidetud, kui latern on varustatud standardse valgusallikaga; mitteasendatavate valgusallikatega (hõõglambid jm) varustatud laternate puhul on need täidetud, kui kolorimeetriseliste näitajate kontrollimiseks kasutatakse laternas sisalduvaid valgusallikaid.
2. ESIMENE PROOVIVÖTT

Esimesel proovivõtul valitakse juhuslikkuse põhimõttel neli laternat. Esimene kahest laternast koosnev näidis märgistatakse tähega A, teine tähega B.

 - 2.1. Nõuetele vastavust ei vaidlustata
 - 2.1.1. Vastavalt käesoleva lisa joonisel 1 kujutatud proovivõtu menetlusele ei vaidlustata masstoodanguna valmistatavate laternate nõuetele vastavust juhul, kui laternate mõõteväärtuste kõrvalekalded ebasoodsas suunas on järgmised:
 - 2.1.1.1. näidis A

A1: ühel laternal:	0 protsenti
ühel laternal: mitte rohkem kui	20 protsenti
A2: mõlemal laternal: rohkem kui	0 protsenti
kuid mitte rohkem kui	20 protsenti
edasi näidisele B	
 - 2.1.1.2. näidis B

B1: mõlemal laternal	0 protsenti
----------------------	-------------
 - 2.1.2. või kui näidise A korral on täidetud punkti 1.2.2 tingimused.
 - 2.2. Nõuetele vastavus vaidlustatakse
 - 2.2.1. Vastavalt käesoleva lisa joonisel 1 kujutatud proovivõtu menetlusele tuleb masstoodanguna valmistatavate laternate nõuetele vastavus vaidlustada ja nõuda tootjalt tootmise muutmist nõuetele vastavaks (ühtlustamist), juhul kui laternate mõõteväärtuste kõrvalekalded on järgmised:
 - 2.2.1.1. näidis A

A3: ühel laternal: mitte rohkem kui	20 protsenti
ühel laternal: rohkem kui	20 protsenti
kuid mitte rohkem kui	30 protsenti

2.2.1.2. näidis B

B2: A2 korral	
ühel laternal: rohkem kui	0 protsenti
kuid mitte rohkem kui	20 protsenti
ühel laternal: mitte rohkem kui	20 protsenti
B3: A2 korral	
ühel laternal:	0 protsenti
ühel laternal: rohkem kui	20 protsenti
kuid mitte rohkem kui	30 protsenti

2.2.2. või kui näidise A korral ei ole täidetud punkti 1.2.2 tingimused.

2.3. Tüübikinnituse tühistamine

Nõuetele vastavus tuleb vaidlustada ja punkti 10 sätteid kohaldada juhul, kui käesoleva lisa joonisel 1 kujutatud proovivõtu menetlust järgides on laternate mõõteväärtuste kõrvalekalded järgmised:

2.3.1. näidis A

A4: ühel laternal: mitte rohkem kui	20 protsenti
ühel laternal: rohkem kui	30 protsenti
A5: mõlemal laternal: rohkem kui	20 protsenti

2.3.2. näidis B

B4: A2 korral	
ühel laternal: rohkem kui	0 protsenti
kuid mitte rohkem kui	20 protsenti
ühel laternal: rohkem kui	20 protsenti
B5: A2 korral	
mõlemal laternal: rohkem kui	20 protsenti
B6: A2 korral	
ühel laternal:	0 protsenti
ühel laternal: rohkem kui	30 protsenti

2.3.3. või kui näidiste A ja B korral ei ole täidetud punkti 1.2.2 tingimused.

3. KORDUV PROOVIVÕTT

A3, B2 ja B3 korral tuleb hiljemalt kaks kuud pärast teatamist võtta uued näidised: kahest laternast koosnev kolmas näidis C ja kahest laternast koosnev neljas näidis D, mis valitakse pärast toodangu ühtlustamist valminud kauba varude hulgast.

3.1. Nõuetele vastavust ei vaidlustata

3.1.1. Vastavalt käesoleva lisa joonisel 1 kujutatud proovivõtu menetlusele ei vaidlustata massitoodanguna valmistatud laternate nõuetele vastavust juhul, kui laternate mõõteväärtuste kõrvalekalded on järgmised:

3.1.1.1. näidis C

C1: ühel laternal:	0 protsenti
ühel laternal: mitte rohkem kui	20 protsenti
C2: mõlemal laternal: rohkem kui	0 protsenti
kuid mitte rohkem kui	20 protsenti

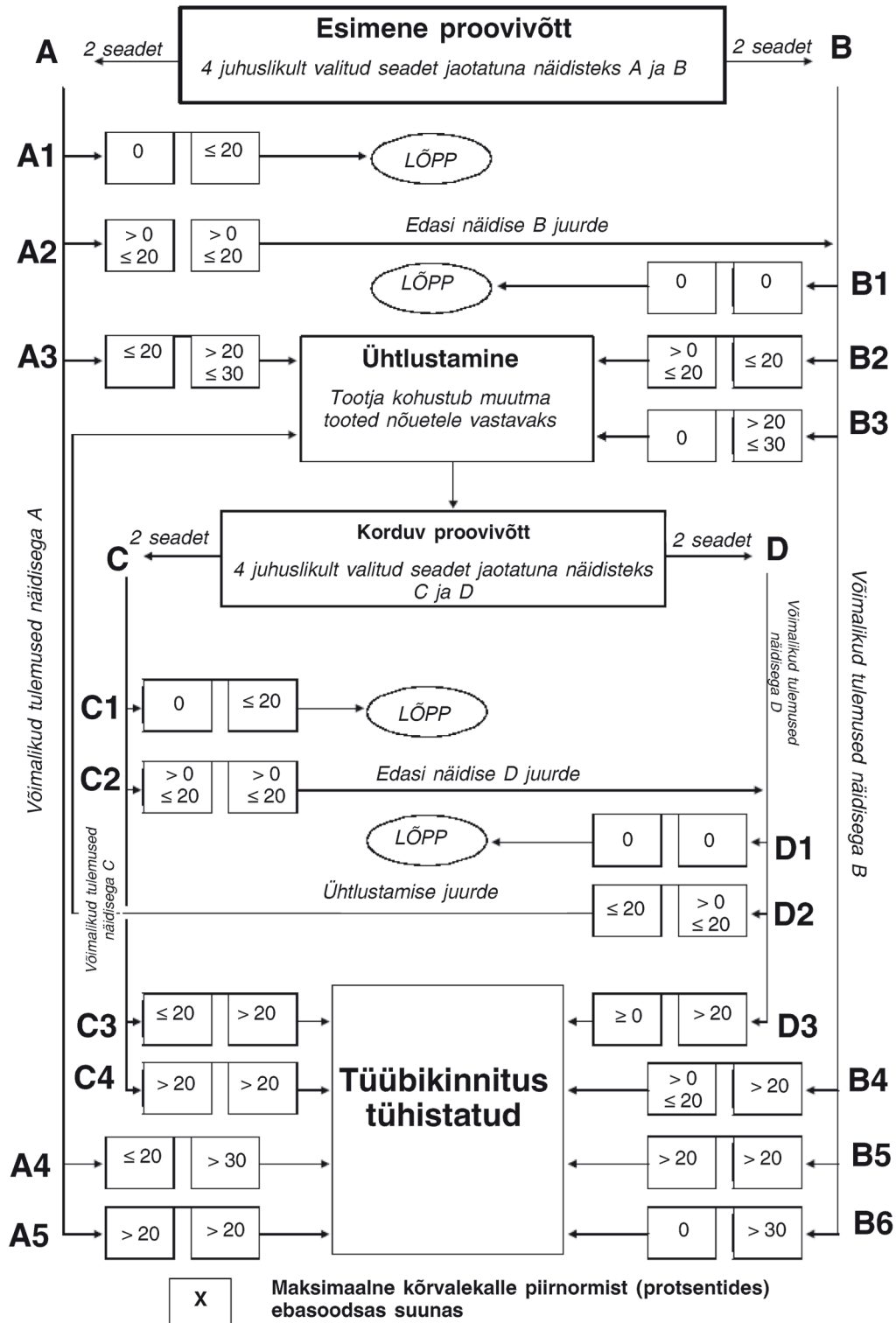
edasi näidisele D

3.1.1.2. näidis D

D1: C2 korral	
mõlemal laternal	0 protsenti

- 3.1.2. või kui näidise C korral on täidetud punkti 1.2.2 tingimused.
- 3.2. Nõuetele vastavus vaidlustatakse
- 3.2.1. Vastavalt käesoleva lisa joonisel 1 kujutatud proovivõtu menetlusele tuleb masstoodanguna valmistatavate laternate nõuetele vastavus vaidlustada ja nõuda tootjalt toodangu nõuetele vastavaks muutmist (ühtlustamist) juhul, kui laternate mõõteväärtuste kõrvalekalded on järgmised:
- 3.2.1.1. näidis D
- D2: C2 korral
- | | |
|---------------------------------|--------------|
| ühel laternal: rohkem kui | 0 protsenti |
| kuid mitte rohkem kui | 20 protsenti |
| ühel laternal: mitte rohkem kui | 20 protsenti |
- 3.2.1.2. või kui näidise C korral ei ole täidetud punkti 1.2.2 tingimused.
- 3.3. Tüübikinnituse tühistamine
- Nõuetele vastavus tuleb vaidlustada ja punkti 10 sätteid kohaldada juhul, kui käesoleva lisa joonisel 1 kujutatud proovivõtu menetlust järgides on laternate mõõteväärtuste kõrvalekalded järgmised:
- 3.3.1. näidis C
- | | |
|-------------------------------------|--------------|
| C3: ühel laternal: mitte rohkem kui | 20 protsenti |
| ühel laternal: rohkem kui | 20 protsenti |
| C4: mõlemal laternal: rohkem kui | 20 protsenti |
- 3.3.2. näidis D
- D3: C2 korral
- | | |
|---------------------------------|--------------|
| ühel laternal: 0 või rohkem kui | 0 protsenti |
| ühel laternal: rohkem kui | 20 protsenti |
- 3.3.3. või kui näidiste C ja D korral ei ole täidetud punktis 1.2.2 esitatud nõuded.

Joonis 1



Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 300/2014, 24. märts 2014, millega tühistatakse suhkrutoodetele teatavate tariifikvootide alusel väljaantavate impordilitsentside taotluste esitamise peatamine	43
---	----

OTSUSED

2014/165/EL:

★ Nõukogu otsus, 3. märts 2014, millega volitatakse liikmesriike ratifitseerima Euroopa Liidu huvides relvakaubanduslepingut	44
--	----

2014/166/EL:

★ Komisjoni rakendusotsus, 21. märts 2014, millega muudetakse otsust 2005/381/EÜ seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ rakendamist käsitleva küsimustikuga (teatavaks tehtud numbri C(2014) 1726 all) ⁽¹⁾	45
---	----

RAHVUSVAHELISTE LEPINGUTEGA LOODUD ORGANITE VASTU VÕETUD AKTID

★ Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Euroopa Majanduskomisjoni (UNECE) eeskiri nr 56 – Moppeedide ja moppeedidena käsitletavate sõidukite esilatarnate tüübikinnituse ühtsed sätted	77
★ Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Euroopa Majanduskomisjoni (UNECE) eeskiri nr 82 – Ühtsed sätted, milles käsitletakse halogeenhõõglampidega (HS ₂ -lampidega) varustatud moppeedi esilatarnate tüübikinnitust	92
★ Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Euroopa Majanduskomisjoni (UNECE) eeskiri nr 119 – Mootorsõidukite pöördelaternate tüübikinnituse ühtsed sätted	101



⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst



Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET